



EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 11.10.2011
KOM(2011) 635 lopullinen
2011/0284 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista

{SEK(2011) 1165 lopullinen}
{SEK(2011) 1166 lopullinen}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Sopimusoikeudessa esiintyy jäsenvaltioiden välillä eroavuuksia, joiden vuoksi yritysten ja kuluttajien on vaikea käydä sisämarkkinoilla kauppaa yli rajojen. Nämä hankaluudet vähentävät yritysten ja etenkin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) halukkuutta aloittaa kaupankäynti yli rajojen tai laajentaa toimintaansa useampiin jäsenvaltioihin. Kuluttajat taas eivät voi näiden esteiden vuoksi hankkia tuotteita, joita yritykset tarjoavat muissa jäsenvaltioissa.

Tätä nykyä vain joka kymmenes unionissa tavarakauppaa harjoittava yritys vie tuotteitaan muihin unionin jäsenvaltioihin. Näistäkin yrityksistä valtaosa vie tuotteitaan vain muutamaaan jäsenvaltioon. Yksi tärkeimmistä syistä tähän tilanteeseen ovat juuri sopimusoikeuteen liittyvät hankaluudet. Tutkimusten¹ mukaan kaupankäyntiä yli rajojen vaikeuttavat monet muutkin seikat kuten verosäännökset, hallinnolliset vaatimukset, toimitusvaikeudet sekä kieleen ja kulttuuriin liittyvät ongelmat, mutta yritysten mukaan yksi suurimmista kaupankäynnin esteistä ovat nimenomaan sopimusoikeuden kiemurat.

Kun yritykset käyvät kauppaa yli rajojen, niiden on otettava huomioon erilaiset kansalliset sopimusoikeuden säännökset, mikä tekee toiminnasta hankalampaa ja kalliimpaa kuin kaupankäynti saman jäsenvaltion sisällä. Tämä pätee sekä yritysten ja kuluttajien välisiin että yritysten keskinäisiin suhteisiin.

Rajatyliittävän kaupankäynnin liiketoimintakustannukset ovat yleensä suuremmat kuin silloin kun liiketoimintaa harjoitetaan vain yhdessä jäsenvaltiossa. Tämä johtuu siitä, että on selvitettävä toisessa jäsenvaltiossa sovellettavan sopimusoikeuden sisältö, hankittava oikeudellista neuvontaa, neuvoteltava yritysten välisiin liiketoimiin sovellettavasta laista ja otettava kuluttajien kanssa tehtävissä sopimuksissa huomioon näiden kotijäsenvaltion kuluttajaoikeuden vaatimukset.

Sopimusoikeuteen liittyvät liiketoimintakustannukset ja kansallisten pakottavien kuluttajansuojasäännösten välisistä eroista johtuvat oikeudelliset esteet vaikuttavat merkittävästi yrityksen ja kuluttajan välisiin rajatyliittäviin liiketoimiin. Kun yritys suuntaa toimintansa toisessa jäsenvaltiossa asuville kuluttajille, sen on sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008² 6 artiklan mukaan sovellettava kuluttajan asuinvaltion lakia. Jos osapuolet ovat valinneet sovellettavaksi laiksi jonkin toisen lain, mutta kuluttajan jäsenvaltion pakottava kuluttajansuojalainsäädäntö tarjoaa sitä laajemman suojan, on noudatettava tuon kuluttajansuojalainsäädännön pakottavia sääntöjä. Tämän vuoksi yritysten on jo etukäteen selvitettävä, takaako kuluttajien asuinjäsenvaltion lainsäädäntö laajemman kuluttajansuojan, ja varmistettava, että sopimukset ovat näiden vaatimusten mukaiset. Unionin tasolla toteutettu kuluttajansuojalainsäädännön yhdenmukaistaminen on

¹ Eurobarometri 320 vuodelta 2011, *European contract law in business-to-business transactions*, s. 15, ja Eurobarometri 321 vuodelta 2011, *European contract law in consumer transactions*, s. 19.

² EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

jossain määrin lähentänyt vaatimuksia tietyillä aloilla, mutta jäsenvaltioiden välillä esiintyy edelleen huomattavia eroja. Sähköinen kaupankäynti aiheuttaa sekin lisäkustannuksia, kun yritysten verkkosivut on laadittava niin, että ne täyttävät kaikkien niiden jäsenvaltioiden lakisääteiset vaatimukset, joissa kauppaa käydään.

Kun yritykset käyvät keskenään kauppaa yli rajojen, sovellettavaa lakia koskevat rajoitukset eivät ole molemmille osapuolille samat. Toisaalta kustannuksia aiheuttaa myös ulkomaisesta laista neuvottelemisen ja sen soveltaminen. Erilaisten kansallisten lakien kanssa toimimisesta aiheutuvat kustannukset rasittavat erityisesti pk-yrityksiä. Solmiessaan liikesuhteita suurempien yritysten kanssa pk-yritysten on yleensä suostuttava soveltamaan liikekumppaninsa lakia ja kannettava kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että niiden on selvitettävä sopimukseen sovellettavan ulkomaisen lain sisältö ja noudatettava sitä. Myös pk-yritysten keskinäisissä sopimuksissa sovellettavasta laista neuvottelemisen muodostaa huomattavan rajat ylittävän kaupankäynnin esteen. Riippumatta siitä, tehdäänkö sopimus yritysten kesken vai yrityksen ja kuluttajan välillä, tällaiset ylimääräiset liiketoimintakustannukset saattavat muodostua pk-yritysten kannalta varsinaisen liiketoiminnan arvoon nähden suhteettoman suuriksi.

Nämä ylimääräiset liiketoimintakustannukset ovat sitä suuremmat, mitä useammassa jäsenvaltiossa yritys käy kauppaa. Yritykset pitävätkin sopimusoikeudesta aiheutuvia kaupan esteitä sitä merkittävämpinä, mitä useampaan maahan ne vievät tuotteitaan. Erityisen heikossa asemassa ovat pk-yritykset, sillä mitä pienempi yrityksen liikevaihto on, sitä suuremman osuuden liiketoimintakustannukset siitä vievät.

Yrityksille aiheutuu rajatylittävän kaupankäynnin yhteydessä kotimaan toimintaan verrattuna ylimääräisiä oikeudellisia hankaluuksia myös siitä, että niiden on usein toimittava useamman toisistaan poikkeavan kansallisen sopimussäädännön puitteissa.

Ulkomaisen lain kanssa toimiminen lisää rajatylittävän liiketoiminnan hankaluutta. Yritysten mukaan ulkomaisen sopimusoikeuden säännösten selvittäminen on yrityksen ja kuluttajan välisten liiketoimien kaikkein suurin este ja yritysten välisten liiketoimien kolmanneksi suurin este.³ Oikeudellisia ongelmia on enemmän silloin kun kauppaa käydään sellaisen maan kanssa, jonka oikeusjärjestelmä on aivan erilainen. Sen sijaan on osoitettu, että kahdenvälinen kauppa sellaisten maiden välillä, joiden oikeusjärjestelmillä on yhteinen tausta, on selvästi vilkkaampaa kuin sellaisten maiden välillä, joilla ei ole tällaista yhteistä taustaa.⁴

Yhteenvetona voidaan todeta, että sopimusoikeuden alalla ilmenevät eroavuudet ja tästä rajatylittävässä kaupankäynnissä aiheutuvat ylimääräiset liiketoimintakustannukset ja muut hankaluudet vähentävät huomattavan monien yritysten ja erityisesti pk-yritysten halukkuutta laajentaa toimintaansa muiden jäsenvaltioiden markkinoille. Nämä eroavuudet myös rajoittavat kilpailua sisämarkkinoilla. On arvioitu, että jäsenvaltioiden välillä jää vuosittain toteutumatta kymmenien miljardien eurojen arvosta kauppaa pelkästään sopimusoikeuden eroavuuksien vuoksi.

³ Eurobarometri 320 vuodelta 2011, *European contract law in business-to-business transactions*, s. 15, ja Eurobarometri 321 vuodelta 2011, *European contract law in consumer transactions*, s. 19.

⁴ A. Turrini ja T. Van Ypersele: *Traders, courts and the border effect puzzle*, *Regional Science and Urban Economics*, 40, 2010, s. 82: "Analysing international trade across OECD countries we show that controlling for countries specific factors, distance, the presence of common border and common language [...], similar legal systems have a significant impact on trade [...]. If two countries share common origins for their legal system, on average they exhibit trade flows 40 % larger."

Rajatylyttävän kaupankäynnin mahdollisuuksien hukkaaminen vaikuttaa haitallisesti myös eurooppalaisiin kuluttajiin. Suppeampi rajatylyttävä kaupankäynti tarkoittaa myös, että tuontia on vähemmän ja että yritysten välillä on vähemmän kilpailua. Tämä taas voi johtaa siihen, että tuotevalikoima kapenee ja hinnat nousevat kulutusmarkkinoilla.

Valtaosa eurooppalaisista kuluttajista tekee ostoksia vain asuinmaassaan, vaikka rajatylyttävä kaupankäynti voisi tuoda huomattavia taloudellisia etuja joko laajemman valikoiman tai edullisempien hintojen muodossa. Yksi suuri syy tähän on se, että kuluttajat ovat usein epävarmoja siitä, mitkä ovat heidän oikeutensa rajatylyttävissä tilanteissa, koska kansalliset kuluttajansuojalait poikkeavat toisistaan. Yksi kuluttajien suurimpia huolenaiheita on muun muassa se, mitä oikeussuojakeinoja heillä on käytettävissään siinä tapauksessa, että toisesta jäsenvaltiosta hankittu tuote ei olekaan sopimuksen mukainen. Tämä vähentää monien halukkuutta tehdä ostoksia asuinvaltionsa ulkopuolelta. Näin sisämarkkinoiden tarjoamat mahdollisuudet jäävät käyttämättä, vaikka toisesta jäsenvaltiosta voisi usein löytyä sekä laadultaan että hinnaltaan parempia tarjouksia.

Sähköinen kaupankäynti helpottaa tarjouksien etsimistä sekä hintojen ja muiden kauppaehtojen vertailua yrityksen sijaintipaikasta riippumatta. Yrittäessään tilata tuotteita toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta yritykseltä kuluttajat törmäävät kuitenkin usein siihen, ettei yritys suostu myymään tuotteita heidän asuinvaltioonsa. Tämä johtuu usein juuri sopimusoikeuden alalla esiintyvistä eroavuuksista.

Tämän ehdotuksen yleisenä **tavoitteena** on parantaa sisämarkkinoiden toteutumista ja toimintaa helpottamalla rajatylyttävän liiketoiminnan lisäämistä yritysten kannalta ja rajatylyttävien ostosten tekemistä kuluttajien kannalta. Tavoite voidaan saavuttaa ottamalla käyttöön itsenäiset, yhdenmukaiset sopimusoikeuden säännöt, joihin sisältyy myös kuluttajan oikeuksia koskevat säännökset, eli yhteinen eurooppalainen kauppalakia. Siitä on tarkoitus tulla toinen valinnainen sopimusoikeuden järjestelmä kunkin jäsenvaltion kansallisen lain rinnalle.

Yritysten olisi voitava soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia kaikissa rajatylyttävissä liiketoimissaan Euroopan unionin alueella, tietenkin molempien sopimuspuolten suostumuksella, sen sijaan, että ne joutuvat mukautumaan erilaisiin kansallisiin sopimusoikeuden järjestelmiin. Yhteisen kauppalain tulisi kattaa sopimuksen koko elinkaari niin, että se kattaisi useimmat seikat, jotka on otettava huomioon tehtäessä rajatylyttäviä sopimuksia. Näin yritysten tarvitsisi ottaa selvää toisten jäsenvaltioiden kansallisesta lainsäädännöstä vain muutamien, selvästi vähemmän tärkeiden seikkojen suhteen, joita ei käsitellä yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa. Yritysten ei puolestaan tarvitsisi enää tutkia kuluttajan kotijäsenvaltion pakottavaa kuluttajansuojalainsäädäntöä, koska yhteinen eurooppalainen kauppalakia sisältää kokonaan yhdenmukaistetut kuluttajansuojasäännöt, jotka tarjoavat korkeatasoisen kuluttajansuojan kaikkialla Euroopan unionissa. Yritysten keskinäisissä rajatylyttävissä liikesuhteissa olisi helpompi neuvotella sovellettavasta laista, kun sopimuspuolet voisivat sopia, että niiden sopimussuhteeseen sovelletaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia, johon nähden ne molemmat ovat samassa asemassa.

Tästä seuraisi, että kun kaikkialla Euroopan unionissa olisi käytössä samat säännöt, yrityksiltä säästyisi osa sopimusoikeuteen liittyvistä ylimääräisistä liiketoimintakustannuksista ja ne voisivat käydä rajatylyttävää kauppaa yksinkertaisemmassa oikeudellisessa ympäristössä. Näin yritykset voisivat hyötyä paremmin sisämarkkinoista laajentamalla toimintaansa yli rajojen, mikä lisäisi kilpailua sisämarkkinoilla. Kuluttajat puolestaan voisivat entistä helpommin hankkia muualla EU:ssa tarjolla olevia tuotteita edullisempaan hintaan eikä

heidän ostoaikeitaan torjuttaisi yhtä usein kuin nykyään. Kuluttajat tuntisivat paremmin oikeutensa tehdessään ostoksia yli rajojen, kun käytössä olisivat samat pakottavat säännöt, jotka takaavat korkeatasoisen kuluttajansuojan.

Yleinen tausta

Komissio käynnisti vuonna 2001 antamallaan tiedonannolla⁵ laajan julkisen kuulemisen, jonka aiheena oli sopimusoikeuden alalla vallitsevan oikeuskehityksen pirstaleisuus ja sen kielteiset vaikutukset rajatylittävään kaupankäyntiin. Heinäkuussa 2010 komissio käynnisti toisen julkisen kuulemisen julkaisemalla vihreän kirjan toimintavaihtoehtoista etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta⁶, jäljempänä 'vihreä kirja'. Siinä esitellään eri vaihtoehtoja vahvistaa sisämarkkinoita eurooppalaista sopimusoikeutta kehittämällä.

Euroopan parlamentti vastasi vihreään kirjaan antamalla 8. kesäkuuta 2011 päätöslauselman, jossa se ilmoitti kannattavansa voimakkaasti sellaisen välineen laatimista, joka parantaisi sisämarkkinoiden toteutumista ja toimintaa ja josta olisi hyötyä yrityksille, kuluttajille ja jäsenvaltioiden tuomioistuinjärjestelmille.

Komission tiedonannossa Eurooppa 2020⁷ todetaan, että sopimusten tekeminen muissa jäsenvaltioissa olevien kumppaneiden kanssa olisi tehtävä yrityksille ja kuluttajille helpommaksi ja edullisemmaksi muun muassa etenemällä kohti valinnaista eurooppalaista sopimusoikeutta. Euroopan digitaali-strategiassa⁸ ehdotetaan, että olisi laadittava eurooppalaista sopimusoikeutta koskeva valinnainen säädös, jonka avulla voitaisiin päästä eroon sopimusoikeuden alalla vallitsevista eroavuuksista ja lujittaa kuluttajien luottamusta sähköiseen kaupankäyntiin.

- Voimassa olevat aiemmat säännökset

Jäsenvaltioiden sopimusoikeuslainsäädännöissä on huomattavia eroavuuksia. EU:ssa ryhdyttiin antamaan sopimusoikeutta koskevaa sääntelyä alun perin hyväksymällä kuluttajansuojalainsäädännön lähentämistä koskevia vähimmäissääntöjä direktiivien muodossa. Vähimmäissääntöihin perustuva lähestymistapa tarkoitti sitä, että jäsenvaltiot voivat joko pitää voimassa tai ottaa käyttöön unionin lainsäädäntöä tiukempia pakottavia vaatimuksia. Käytännössä tämä on johtanut siihen, että jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia ratkaisuja jopa sellaisilla aloilla, jotka on harmonisoitu unionin tasolla. Toisaalta äskettäin hyväksytyllä kuluttajanoikeusdirektiivillä yhdenmukaistetaan täydellisesti se, mitä tietoja kuluttajille on annettava ennen sopimuksentekoa, kuluttajan peruuttamisoikeus etäsopimusten ja muualla kuin yrityksen toimitiloissa tehtyjen sopimusten yhteydessä sekä eräät tavaroiden toimituksiin ja vaaranvastuun siirtymiseen liittyvät seikat.

Yritysten välisten suhteiden osalta unioni on säännellyt maksuviivästyksiä vahvistamalla viivästyskorkoja koskevat vähimmäissäännöt. Kansainvälisellä tasolla sovelletaan kansainvälistä tavarankäyttöä koskevista sopimuksista tehtyä Wienin yleissopimusta, jos osapuolet eivät ole sopineet minkään muun lain soveltamisesta. Wienin yleissopimuksessa

⁵ KOM(2001) 398, 11.7.2001.

⁶ KOM(2010) 348 lopullinen, 1.7.2010.

⁷ Eurooppalaista sopimusoikeutta koskeva aloite mainitaan myös sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa (KOM(2011) 206 lopullinen, 13.4.2011, s. 19) ja vuotuisen kasvuselvityksen liitteessä 1, jossa käsitellään Eurooppa 2020 -strategian etenemistä (KOM(2011) 11 – A1/2, s. 5).

⁸ KOM(2010) 245 lopullinen, 26.8.2010, s. 13.

määrätään tietyistä tavarankäytön koskevista kysymyksistä, mutta sen soveltamisalan ulkopuolelle on jätetty monia tärkeitä seikkoja, kuten suostumuksessa olevat puutteet, kohtuuttomat sopimusehdot ja vanhentuminen. Wienin yleissopimuksen soveltamista rajoittaa myös se, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole allekirjoittaneet sitä⁹ eikä ole olemassa mitään mekanismeja, jotka avulla voitaisiin varmistaa yleissopimuksen yhdenmukainen tulkinta.

Eräät unionin säädökset koskevat sekä yritysten ja kuluttajien välisiä että yritysten keskinäisiä suhteita. Sähköistä kaupankäyntiä koskevassa direktiivissä¹⁰ on sääntöjä sähköisin välinein tehtyjen sopimusten pätevyydestä ja eräistä ennen sopimuksentekoa sovellettavista vaatimuksista.

Kansainvälisen yksityisoikeuden alalla unioni on antanut lainvalintaa koskevia säädöksiä, muun muassa sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008¹¹ ja ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden osalta sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007¹². Ensiksi mainitussa säädöksessä annetaan säännöt, joiden mukaan määritetään sopimusvelvoitteisiin sovellettava laki, ja toisessa säännöt, joita sovelletaan sopimuksenulkoisiin velvoitteisiin, mukaan lukien velvoitteet, jotka perustuvat ennen sopimuksentekoa esitettyihin lausumiin.

Tämä asetusehdotus ei vaikuta Rooma I- ja Rooma II -asetuksiin, vaan niiden soveltaminen jatkuu kuten ennenkin. On edelleen tarpeen määrittää, mitä lakia sovelletaan rajatylittäviin sopimuksiin. Tämä tapahtuu soveltamalla Rooma I -asetusta tavalliseen tapaan. Osapuolet voivat itse määrittää sovellettavan lain (Rooma I -asetuksen 3 artikla), mutta jos ne eivät tee sitä, sovellettava laki määritetään Rooma I -asetuksen 4 artiklassa vahvistettujen vakiosääntöjen perusteella. Jos osapuolet eivät ole valinneet kuluttajasopimukseen sovellettavaa lakia, Rooma I -asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovelletaan kuluttajan vakinaisen asuinpaikan lakia.

Yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista on tarkoitus tulla toinen valinnainen sopimusoikeuden järjestelmä kunkin jäsenvaltion kansallisen lain rinnalle. Jos sopimuspuolet ovat sopineet, että niiden välillä tehtävään sopimukseen sovelletaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia, sen säännökset ovat ainoat kansalliset säännökset, joita sopimuksen soveltamisalaan kuuluviin kysymyksiin sovelletaan. Jos jokin seikka kuuluu yhteisen eurooppalaisen kauppalaista soveltamisalaan, siihen ei näin ollen voida soveltaa mitään muita kansallisia sääntöjä. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaista käyttöä koskevassa sopimuksessa on kyse valinnasta kahden samaan kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvan kauppalakia koskevan sääntökokonaisuuden välillä. Se ei siis tarkoita aiempaa lainvalintaa kansainvälisen yksityisoikeuden säännöissä tarkoitettussa merkityksessä eikä sitä pidä sekoittaa siihen.

Koska yhteinen eurooppalainen kauppalaki ei kata kaikkia sopimukseen liittyviä näkökohtia (esimerkiksi sopimusten lainvastaisuus tai edustukseen liittyvät kysymykset), jäljelle jääviä

⁹ Poikkeuksia ovat Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti, Portugali ja Malta.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista, EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

¹¹ EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

¹² EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40.

kysymyksiä säännellään sopimukseen sovellettavan jäsenvaltion yksityisoikeuden voimassa olevien säännöillä.

Rooma I -asetuksen normaaliin toimintaan kuuluvat kuitenkin rajoitukset sen suhteen, mitä lakia yrityksen ja kuluttajan välisiin liikesuhteissa voidaan soveltaa. Jos osapuolet valitsevat yrityksen ja kuluttajan väliseen liikesuhteeseen sovellettavaksi laiksi muun kuin kuluttajan asuinjäsenvaltion lain, tämä lakivalinta ei Rooma I -asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan saa johtaa siihen, että kuluttaja menettää vakinaisen asuinvaltionsa lainsäädännön pakottavien sääntöjen tarjoaman suojan (Rooma I -asetuksen 6 artiklan 2 kohta). Viimeksi mainitulla säännöksellä ei kuitenkaan ole käytännön merkitystä, jos osapuolet ovat valinneet sovellettavan kansallisen lain puitteissa yhteisen eurooppalaisen kauppalain. Tämä johtuu siitä, että valittuun kansalliseen lakiin sisältyvät yhteisen eurooppalaisen kauppalain säännökset ovat identtiset kuluttajan asuinvaltion yhteisen eurooppalaisen kauppalain säännösten kanssa. Sen vuoksi kuluttajan asuinvaltion pakottavat kuluttajansuojalain säännöt eivät ole tiukemmat, eikä kuluttaja menetä vakinaisen asuinpaikkansa lain tarjoamaa suojaa.

- Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotus on yhdenmukainen korkeatasoisen kuluttajansuojan toteuttamista koskevan tavoitteen kanssa, sillä se sisältää kuluttajansuojaa koskevia pakottavia sääntöjä, joista osapuolet eivät voi poiketa kuluttajan vahingoksi. Lisäksi nämä pakottavat säännöt takaavat vähintään samantasoisien suojan kuin voimassa olevan unionin oikeuden säännöt.

Ehdotus on yhdenmukainen myös sen unionin politiikan kanssa, jonka mukaan pk-yrityksiä on autettava hyödyntämään paremmin sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia. Yritykset voivat valita sopimukseensa sovellettavaksi laiksi yhteisen eurooppalaisen kauppalain, jos vähintään yksi osapuolista on pk-yritys niiden kriteerien perusteella, jotka esitetään mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa 2003/361¹³, myöhempi kehitys huomioon ottaen.

Ehdotus on yhdenmukainen myös unionin kansainvälisen kauppapolitiikan kanssa, koska siinä ei syrjitä kolmansien maiden osapuolia, vaan myös ne voivat päättää soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia, jos yksi sopimuksen osapuolista on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon.

Tämä ehdotus ei vaikuta myöhemmin esitettäviin komission aloitteisiin, jotka koskevat vastuuta Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kohdistuvista rikkomuksista esimerkiksi kilpailusääntöjen suhteen.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

- Intressitahojen kuuleminen

Komissio käynnisti vihreän kirjan myötä laajan julkisen kuulemisen, joka päättyi 31. tammikuuta 2011. Komissio sai kommentteina vihreään kirjaan 320 vastausta eri sidosryhmiltä eri puolilta unionia. Monissa vastauksissa pidettiin hyvänä vaihtoehtoa 1 (asiantuntijaryhmän työn tulosten julkaiseminen) ja vaihtoehtoa 2 (unionin lainsäätäjän virallinen välineistö eli ns. työkalupakki (*toolbox*)). Vaihtoehto 4 (eurooppalaista

¹³ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

sopimusoikeutta koskeva valinnainen väline) sai kannatusta useilta jäsenvaltioilta ja myös muilta sidosryhmiltä joko erillisenä vaihtoehtona tai yhdessä lainsäätäjän työkalupakkia koskevan vaihtoehdon kanssa. Edellytykseksi kuitenkin asetettiin tiettyjen vaatimusten täyttyminen; näitä olivat mm. kuluttajansuojan korkea taso sekä säännösten selkeys ja käyttäjäystävällisyys. Vihreään kirjaan saatujen vastausten perusteella yksi sidosryhmien suurimpia huolenaiheita oli epävarmuus mahdollisen eurooppalaista sopimusoikeutta koskevan välineen aineellisesta sisällöstä. Vastauksena tähän komissio antoi sidosryhmille tilaisuuden kommentoida eurooppalaista sopimusoikeutta käsittelevän asiantuntijaryhmän laatimaa toteutettavuustutkimusta.

Vihreään kirjaan saaduissa vastauksissa esitettiin myös ehdotuksia valinnaisen välineen aineellisesta soveltamisalasta. Vastausten perusteella ehdotuksessa keskitytään tavarankauppaa koskeviin sopimuksiin.

Komissio perusti eurooppalaista sopimusoikeutta käsittelevän asiantuntijaryhmän 26. huhtikuuta 2010 tehdyllä päätöksellä¹⁴. Asiantuntijaryhmä sai tehtäväkseen laatia toteutettavuustutkimuksen mahdollisesti myöhemmin laadittavasta eurooppalaista sopimusoikeutta koskevasta välineestä, joka kattaisi tärkeimmät rajatylittäviin liiketoimiin liittyvät käytännön näkökohdat.

Syyskuussa 2010 muodostettiin keskeisten sidosryhmien (yritykset ja kuluttajajärjestöt, pankki- ja vakuutusala sekä lakimiesten ja notaarien ammattikunnat) edustajista oma ryhmänsä, jonka tehtävänä oli esittää asiantuntijaryhmälle käytännönläheisiä näkemyksiä toteutettavuustutkimusta varten laadittujen sääntöjen käyttäjäystävällisyydestä. Toteutettavuustutkimus julkaistiin 3. toukokuuta 2011, ja sitä koskeva epävirallinen kuuleminen päättyi 1. heinäkuuta 2011.

- Vaikutusten arviointi

Vaikutusten arvioinnissa analysoitiin vihreässä kirjassa esitetyt seitsemän toimintavaihtoehtoa. Kattava kuvaus ja analyysi eri vaihtoehdoista esitetään vaikutusten arviointia koskevassa raportissa.

Vaihtoehdot olivat perusskenaario (ei muutoksia toiminnassa), lainsäätäjän työkalupakki, yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskeva suositus, valinnaista yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskeva asetus, pakottavaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskeva direktiivi (kattava tai vähimmäisvaatimukseen perustuva yhdenmukaistaminen), asetus eurooppalaisen sopimusoikeuden luomisesta ja asetus Euroopan yksityisoikeuden säännösten luomisesta.

Eri vaihtoehtojen vertailun perusteella vaikutusten arviointia koskevassa raportissa päädytään siihen, että toimintatavoitteet voitaisiin toteuttaa valinnaisen yhdenmukaisen sopimusoikeusjärjestelmän, kattavaa yhdenmukaistamista koskevan direktiivin ja pakottavan yhdenmukaisen sopimusoikeusjärjestelmän käyttöönottoa koskevan asetuksen avulla. Kaksi viimeksi mainittua vaihtoehtoa vähentäisivät merkittävästi yritysten liiketoimintakustannuksia ja tarjoaisivat yksinkertaisemman oikeudellisen toimintaympäristön niille yrityksille, jotka haluavat käydä kauppaa yli rajojen. Toisaalta nämä vaihtoehdot loisivat yrityksille huomattavia rasituksia, koska uusi lainsäädäntökehys asettaisi vaatimuksia myös niille

¹⁴ EUVL L 105, 27.4.2010, s. 109.

yrittäjille, jotka harjoittavat liiketoimintaa vain yhdessä jäsenvaltiossa. Uuteen pakottavaan lainsäädäntöön perehtymisestä aiheutuvat kustannukset olisivat erityisen merkittäviä verrattuna valinnaista yhdenmukaista sopimusoikeusjärjestelmää koskevaan vaihtoehtoon, koska perehtymistä edellytettäisiin kaikilta yrityksiltä. Toisaalta valinnainen yhdenmukainen sopimusoikeusjärjestelmä aiheuttaisi vain kertaluonteisia kustannuksia niille yrityksille, jotka haluavat käyttää sitä rajatylittävässä kaupassa. Tämän vuoksi soveltuvimmaksi toimintavaihtoehtoksi katsottiin valinnainen yhdenmukainen sopimusoikeusjärjestelmä, koska se vähentäisi niiden yritysten liiketoimintakustannuksia, jotka vievät tuotteitaan useisiin jäsenvaltioihin, ja takaisi kuluttajille laajemman tuotevalikoiman edullisempaan hintaan. Lisäksi se parantaisi kuluttajansuojan tasoa niiden kuluttajien kannalta, jotka tekevät ostoksia yli rajojen, koska samojen sääntöjen soveltaminen kaikkialla unionissa parantaisi näiden kuluttajien luottamusta.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

- Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksessa säädetään yhteisen eurooppalaisen kauppalain käyttöön otosta. Sillä yhdenmukaistetaan sopimusoikeutta koskevat jäsenvaltioiden kansalliset säännöt. Tätä varten ei kuitenkaan tarvitse muuttaa aiempaa kansallista sopimusoikeutta, vaan kunkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä otetaan käyttöön toinen sopimusoikeuden järjestelmä sen soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia varten. Järjestelmä on identtinen kaikkialla Euroopan unionissa ja sitä käytetään rinnan voimassa olevien kansallisten sopimusoikeuden sääntöjen kanssa. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia sovelletaan rajatylittäviin sopimuksiin vapaaehtoiselta pohjalta, osapuolten erillisen sopimuksen perusteella.

- Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artikla.

Ehdotuksella on tarkoitus ottaa käyttöön yksi yhtenäinen, kokonaan yhdenmukaistettu sopimusoikeuden sääntökokonaisuus, joka sisältää myös kuluttajansuojaa koskevat säännöt. Tästä yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista on tarkoitus tulla toinen valinnainen sopimusoikeuden järjestelmä kunkin jäsenvaltion kansallisen lain rinnalle, ja sitä käytetään rajatylittävissä liiketoimissa osapuolten tekemän pätevän sopimuksen perusteella. Tällaista sopimusta ei kuitenkaan pidä sekoittaa sovellettavan lain valintaan kansainvälisen yksityisoikeuden säännöissä tarkoitettussa merkityksessä, sillä kyseessä ei ole sama asia. Sen sijaan tämä valinta tehdään kansallisen lain puitteissa, jota sovelletaan kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaisesti.

Ratkaisun tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden toteutumista ja toimivuutta. Se poistaisi ne perusoikeuksien toteutumisen esteet, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen keskinäisistä eroavuuksista, ja etenkin yrityksille aiheutuvat ylimääräiset liiketoimintakustannukset ja rajatylittävään liiketoimintaan liittyvän oikeudellisen toimintaympäristön monimutkaisuuden. Se myös poistaisi kuluttajien nykyisen luottamuksen puutteen oikeuksiinsa heidän tehdessään ostoksia toisessa EU:n jäsenvaltiossa. Kaikki nämä ongelmat vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan ja rajoittavat kilpailua.

SEUT-sopimuksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteinen eurooppalainen kauppalaki takaisi kuluttajansuojan korkean tason, koska siihen sisältyvät pakottavat säännöt säilyttäisivät voimassa olevaan EU:n kuluttajalainsäädäntöön perustuvan kuluttajansuojan tason tai parantaisivat sitä.

- Toissijaisuusperiaate

Ehdotus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Ehdotuksen tavoitteena on myötävaikuttaa sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ottamalla käyttöön valinnainen yhtenäinen sopimusoikeuden sääntöjen kokonaisuus. Sillä on selkeä rajat ylittävä ulottuvuus, minkä vuoksi sitä ei voida saavuttaa jäsenvaltioiden kansallisten järjestelmiensä puitteissa toteuttamin toimenpitein.

Tavoitetta sisämarkkinoiden loppuun saattamisesta helpottamalla yritysten harjoittaman rajatylittävän kaupankäynnin laajentamista ja rajatylittävien ostosten tekemistä kuluttajien kannalta ei voida saavuttaa niin kauan kuin kansallisten sopimusoikeusjärjestelmien eroavuudet aiheuttavat rajatylittävän kaupankäynnin yhteydessä huomattavia ylimääräisiä liiketoimintakustannuksia.

Jäsenvaltiot eivät voi kansallisen tason toimenpiteitä toteuttamalla ilman koordinoitua poistaa niitä kansallisten sopimusoikeuden sääntöjen eroavuuksista johtuvia ylimääräisiä liiketoimintakustannuksia ja oikeudellista monimutkaisuutta, joista yritykset joutuvat kärsimään käydessään EU:n alueella kauppaa yli rajojen. Myös kuluttajat joutuisivat edelleen tyytymään suppeampaan tarjontaan ja toisissa jäsenvaltioissa valmistettujen tuotteiden rajoitettuun saatavuuteen. Kuluttajat jäisivät myös vaille sitä varmuutta, joka perustuu omien oikeuksiensa tuntemiseen.

Sen vuoksi ehdotuksen tavoite voidaan toteuttaa paremmin unionin tasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Unionilla on parhaat edellytykset tarttua lainsäädännön pirstaleisuudesta aiheutuviin ongelmiin sopimusoikeuden alalla toteutettavalla toimenpiteellä, jolla lähennetään rajatylittäviin liiketoimiin sovellettavia sääntöjä. Kun markkinasuuntaukset kehittyvät ja pakottavat jäsenvaltiot toteuttamaan toimenpiteitä itsenäisesti esimerkiksi sääntelemällä kehittyviä digitaalisen sisällön markkinoita, on lisäksi todennäköistä, että myös ylimääräisiä liiketoimintakustannuksia ja kuluttajansuojan aukkoja aiheuttavat sääntelyn eroavuudet lisääntyvät.

- Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen.

Ehdotuksen soveltamisala rajoittuu niihin näkökohtiin, joista aiheutuu todellisia ongelmia rajatylittävien liiketoimien yhteydessä. Siinä ei käsitellä seikkoja, joita voidaan säännellä parhaiten kansallisella lainsäädännöllä. Ehdotuksen aineellinen soveltamisala sisältää säännöksiä, joilla säännellään osapuolten oikeuksia ja velvollisuuksia sopimuksen koko elinkaaren ajan. Sen sijaan siinä ei käsitellä esimerkiksi edustusta koskevia sääntöjä, jotka harvemmin aiheuttavat kiistoja. Ehdotuksen maantieteellinen soveltamisala käsittää rajatylittävät tilanteet, joihin liittyy ylimääräisistä liiketoimintakustannuksista ja oikeudellisista hankaluuksista aiheutuvia ongelmia. Ehdotuksen henkilöllinen soveltamisala on sen sijaan rajoitettu niihin liiketoimiin, joiden yhteydessä sisämarkkinoihin liittyviä

ongelmia lähinnä esiintyy, eli yritysten keskinäisiin suhteisiin silloin, kun ainakin toinen niistä on pk-yritys, ja yrityksen ja kuluttajan välisiin suhteisiin. Soveltamisalaan eivät kuulu sopimukset, jotka on tehty yksityishenkilöiden välillä tai sellaisten yritysten välillä, joista yksikään ei ole pk-yritys. Ei näet ole osoitettu, että olisi tarvetta toteuttaa toimenpiteitä tämäntyyppisten rajatylittävien sopimusten osalta. Asetuksen mukaan jäsenvaltioilla on kaksi vaihtoehtoa: ne voivat halutessaan antaa osapuolille mahdollisuuden soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia myös silloin kun kauppaa käydään pelkästään saman jäsenvaltion sisällä tai silloin kun sopimus tehdään sellaisten yritysten välillä, joista kumpikaan ei ole pk-yritys.

Ehdotus on oikeasuhteinen toimenpide, koska muihin tutkittuihin vaihtoehtoihin verrattuna yhteisen eurooppalaisen kauppalaan säännöt ovat valinnaisia ja luonteeltaan vapaaehtoisia. Tämä tarkoittaa sitä, että säädöksen soveltaminen riippuu sopimuksesta, jonka osapuolet tekevät, jos ne katsovat, että siitä on hyötyä tietyn rajatylittävän liiketoimen yhteydessä. Koska yhteinen eurooppalainen kauppalaki muodostuu valinnaisista säännöistä, joita sovelletaan ainoastaan rajatylittävissä tapauksissa, tämä tarkoittaa myös sitä, että se voi alentaa rajatylittävän kaupankäynnin esteitä ilman, että on tarpeen puuttua syvälle juurtuneisiin kansallisiin oikeusjärjestelmiin ja perinteisiin. Yhteinen eurooppalainen kauppalaki on valinnainen järjestelmä, jota sovelletaan voimassa olevien sopimusoikeuden sääntöjen rinnalla niitä korvaamatta. Näin ollen tällä säädöksellä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen uusien mahdollisuuksien luomiseksi sisämarkkinoilla toimiville yrityksille ja kuluttajille.

- Säädöslajin valinta

Aloitteen toteuttamiseksi valittu säädöslaji on asetus, jolla otetaan käyttöön valinnainen yhteinen eurooppalainen kauppalaki.

Ei-sitova väline, kuten EU:n lainsäätäjän työkalupakki tai jäsenvaltioille osoitettu suositus, ei toteuttaisi tavoitetta parantaa sisämarkkinoiden toteutumista ja toimintaa. Direktiivi tai asetus, jolla kansalliset lait korvattaisiin pakottavalla eurooppalaisella sopimusoikeudella, menisi liian pitkälle, koska se edellyttäisi, että myös niille yhden jäsenvaltion sisällä toimiville yrityksille, jotka eivät halua käydä kauppaa yli rajojen, aiheutuisi kustannuksia, joita ne eivät voisi korvata säästöillä, joita aiheutuisi ainoastaan rajatylittävien liiketoimien yhteydessä. Sopiva säädöslaji ei olisi myöskään direktiivi, jolla vahvistettaisiin pakottavaa eurooppalaista sopimusoikeutta koskevat vähimmäissäännöt, koska sen avulla ei voitaisi saavuttaa sellaista oikeusvarmuuden ja yhdenmukaisuuden tasoa, jota liiketoimintakustannusten alentaminen edellyttää.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Sen jälkeen kun ehdotus on hyväksytty, komissio perustaa tietokannan, jonka välityksellä voidaan vaihtaa tietoa kansallisten tuomioistuinten lainvoimaisista tuomioista, jotka koskevat yhteistä eurooppalaista kauppalakia tai mitä tahansa muuta asetuksen säännöstä, ja vastaavista Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioista. Tietokantaan liittyvät kustannukset todennäköisesti kasvavat sitä mukaa kun sinne lisätään uusia lainvoimaisia tuomioita. Komissio aikoo myös järjestää oikeusalan ammattilaisille koulutusta yhteisen eurooppalaisen

kauppalain soveltamisesta.¹⁵ Tästä aiheutuvat kustannukset puolestaan todennäköisesti supistuvat ajan myötä, kun tieto yhteisen eurooppalaisen kauppalaan toimintaperiaatteista leviää.

5. LISÄTIEDOT

- Yksinkertaistaminen

Valinnaista toista sopimusoikeusjärjestelmää koskevaan ehdotukseen liittyy se etu, että sen avulla voidaan antaa osapuolten käyttöön yhtenäinen sopimusoikeutta koskeva sääntökokonaisuus kaikkialla EU:ssa jäsenvaltioiden kansallista sopimusoikeutta syrjäyttämättä. Tällainen itsenäinen ja yhtenäinen sääntökokonaisuus voi tarjota osapuolille ratkaisun suurimpiin ongelmiin, joita rajatylittäviin tilanteisiin voi liittyä sopimusoikeuden alalla. Siksi yritysten ei tarvitse selvittää muiden kansallisten lakien sisältöä, jos tämä toimintavaihtoehto toteutetaan. Jotta kuluttajat voisivat ymmärtää yhteiseen eurooppalaiseen kauppalaan perustuvat oikeutensa, heille toimitetaan vakiomuotoinen ilmoitus, jossa kerrotaan heidän oikeuksistaan.

Lisäksi ehdotuksen avulla voidaan varmistaa EU:n lainsäädännön johdonmukaisuus tulevaisuudessa sellaisilla aloilla, joihin sopimusoikeus vaikuttaa.

- Uudelleentarkastelulauseke

Ehdotuksen mukaan yhteisen eurooppalaisen kauppalaan ja asetuksen muiden säännösten soveltamista tarkastellaan uudelleen viiden vuoden kuluttua asetuksen soveltamispäivästä ottaen huomioon muun muassa tarve laajentaa sen soveltamisalaa yritysten välisten sopimusten osalta sekä digitaalisen sisällön markkinoiden ja teknologian sekä unionin säännösten kehitys. Tätä varten komissio laatii Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle osoitetun kertomuksen ja antaa tarvittaessa ehdotuksia asetuksen tarkistamiseksi.

- Euroopan talousalue

Ehdotetussa asetuksessa on kyse Euroopan talousalueeseen liittyvästä asiasta. Sen vuoksi säädös olisi ulotettava koskemaan koko Euroopan talousaluetta.

- Ehdotuksen perustelut

Ehdotukseen kuuluu kolme pääosaa: asetus ja sen liite I, joka sisältää sopimusoikeuden säännöt (yhteisen eurooppalaisen kauppalaan), sekä liite II, jossa on vakiomuotoinen ilmoitus.

A. Asetus

1 artiklassa määritellään asetuksen tavoite ja kohde.

¹⁵ Komission tiedonanto *Parannetaan luottamusta oikeuden saatavuuteen EU:ssa: eurooppalaisen oikeusalan koulutuksen uusi ulottuvuus*, KOM(2011) 551 lopullinen, 13.9.2011.

2 artiklassa esitetään asetuksessa käytettyjen käsitteiden määritelmät. Osa määritelmistä sisältyy jo voimassa olevaan unionin säännöstöön, osa käsitteistä taas määritellään tässä ensimmäisen kerran.

3 artiklassa todetaan, että rajatylittävää tavaran kauppaa, digitaalisen sisällön toimittamista ja niihin liittyviä palveluja koskeviin sopimuksiin sovellettavat sopimusoikeuden säännöt ovat luonteeltaan valinnaisia.

4 artiklassa vahvistetaan asetuksen alueellinen soveltamisala, joka käsittää vain rajatylittävät sopimukset.

5 artiklassa täsmennetään tavaran kauppaa, digitaalisen sisällön toimittamista ja niihin liittyvien palvelujen suorittamista koskevien sopimusten aineellinen soveltamisala, kuten asennukset ja korjaukset.

6 artiklassa suljetaan soveltamisalan ulkopuolelle sekasopimukset ja osamaksukauppa.

7 artiklassa kuvataan henkilöllinen soveltamisala, joka kattaa yrityksen ja kuluttajan väliset sekä sellaiset yritysten väliset sopimukset, joiden osapuolista vähintään yksi on pk-yritys.

8 artiklan mukaan yhteisen eurooppalaisen kauppalaan valitseminen edellyttää asiaa koskevan sopimuksen tekemistä osapuolten välillä. Yrityksen ja kuluttajan välisissä sopimuksissa yhteisen eurooppalaisen kauppalaan valitseminen on pätevä vain jos kuluttaja on antanut suostumuksensa nimenomaisella lausumalla erillään siitä lausumasta, jolla hän on suostunut sopimuksen tekemiseen.

9 artikla sisältää vaatimuksia, jotka koskevat yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista tiedottamista yrityksen ja kuluttajan välillä tehtävissä sopimuksissa. Kuluttajan on saatava erityisesti liitteessä II esitetty ilmoitus.

10 artiklassa vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, että elinkeinonharjoittajille, jotka eivät noudata 8 ja 9 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, voidaan määrätä asianmukaiset seuraamukset.

11 artiklassa selitetään, että sen jälkeen kun yhteinen eurooppalainen kauppalaki on valittu pätevästi, sen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ei saa soveltaa mitään muuta lakia, mikä tarkoittaa sitä, että sen soveltamisalaan kuuluviin asioihin ei saa soveltaa muita kansallisia sääntöjä. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan valitseminen vaikuttaa takautuvasti niin, että se kattaa myös ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden noudattamisen ja sen laiminlyöntiä koskevat oikeussuojakeinot.

12 artiklassa täsmennetään, että asetus ei vaikuta palveluista sisämarkkinoilla annetulla direktiivillä 2006/123/EY¹⁶ vahvistettuihin tiedonantovaatimuksiin.

13 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus antaa lainsäädäntöä, jonka nojalla osapuolet voivat käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia myös silloin kun toiminta tapahtuu kokonaan saman jäsenvaltion sisällä tai kun sopimuksen osapuolina olevista yrityksistä kumpikaan ei ole pk-yritys.

¹⁶ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

14 artiklassa vaaditaan jäsenvaltioita antamaan tiedoksi tuomioistuintensa antamat lainvoimaiset tuomiot, jotka koskevat yhteisen eurooppalaisen kauppalain tai asetuksen muiden säännösten tulkintaa. Komissio perustaa tällaisia tuomioita varten erityisen tietokannan.

15 artikla sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

16 artiklassa säädetään, että asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

B. Liite I

Liite I sisältää yhteisen eurooppalaisen kauppalain tekstin.

I osassa "Johdantosäännökset" esitetään sopimusoikeuden yleiset periaatteet, joita kaikkien osapuolten on noudatettava toiminnassaan, kuten kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate. Sopimusvapauden periaate antaa osapuolille takeet siitä, että ne voivat poiketa yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista, paitsi jos esimerkiksi kuluttajansuojaa koskevien sääntöjen nimenomaisesti mainitaan olevan pakottavia.

II osassa "Sitovan sopimuksen tekeminen" vahvistetaan säännökset, jotka koskevat osapuolten oikeutta saada ennen sopimuksentekoa olennaiset tiedot asiasta ja säännöt siitä, miten sopimus tehdään kahden osapuolen välillä. Tässä osassa on myös erityissäännöksiä, joiden nojalla kuluttajalla on oikeus peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus. Tässä osassa on myös säännökset siitä, miten sopimuksesta voi vapautua erehdyksen, petoksen, uhkauksen tai hyväksikäytön perusteella.

III osassa "Sopimuksen sisällön arviointi" esitetään yleisiä säännöksiä siitä, miten sopimusehtoja on tulkittava epäselvissä tapauksissa. Siinä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat sopimusten sisältöä ja vaikutuksia sekä sitä, millaiset sopimusehdot saattavat olla kohtuuttomia ja siksi pätemättömiä.

IV osassa "Myyntisopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot" tarkastellaan lähemmin myyntisopimukseen ja digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyviä sääntöjä, jotka kattavat sekä myyjän että ostajan velvollisuudet. Tässä osassa esitetään myös säännöt oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että ostajat tai myyjät eivät täytä sopimusvelvoitteitaan.

V osassa "Myyntisopimukseen liittyvän palvelusopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot" käsitellään tapauksia, joissa myyjä toimittaa tiettyjä tavarantoimittajien tai digitaalisen sisällön toimittamista koskevaan sopimukseen läheisesti liittyviä palveluja kuten asennus-, korjaus- tai huoltopalveluja. Tässä osassa selvitetään, mitä erityissääntöjä sovelletaan tällaisessa tilanteessa ja erityisesti, mitkä ovat osapuolten oikeudet ja velvollisuudet tällaisten sopimusten yhteydessä.

VI osassa "Vahingonkorvaukset ja korko" esitetään täydentäviä yhteisiä sääntöjä vahingonkorvauksista sekä viivästyskoroista.

VII osassa "Palauttaminen" vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan siihen, mitä on palautettava, jos sopimuksesta vapaudutaan tai jos se puretaan.

VIII osassa ”Vanhentuminen” säännellään määräaikojen kulumisen vaikutusta sopimukseen perustuviin oikeuksiin.

Lisäys 1 sisältää peruuttamisohjeen mallin, joka elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle ennen etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen tekemistä. Lisäys 2 sisältää peruuttamislomakkeen mallin.

C. Liite II

Liite II sisältää yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskevan vakiomuotoisen ilmoituksen, joka elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle ennen kuin sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalain soveltamisesta tehdään.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁷,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁸,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) On edelleen olemassa huomattavia pullonkauloja, jotka vaikeuttavat rajatylittävää taloudellista toimintaa ja estävät sisämarkkinoiden täyden kasvu- ja työllisyyspotentiaalin hyödyntämisen. Tätä nykyä vain joka kymmenes yritys unionissa harjoittaa vientiä unionin sisällä. Näistäkin yrityksistä valtaosa vie tuotteitaan vain muutamaaan jäsenvaltioon. Vaikka rajatylittävää kaupankäyntiä vaikeuttavat monenlaiset seikat kuten verosäännökset, hallinnolliset vaatimukset, toimitusvaikeudet sekä kieleen ja kulttuuriin liittyvät ongelmat, elinkeinonharjoittajien mukaan ulkomaisen sopimusoikeuden sisällön selvittäminen on yksi suurimpia liiketoiminnan esteitä sekä yritysten ja kuluttajien välisissä että yritysten keskinäisissä suhteissa. Tästä aiheutuu haittaa myös kuluttajille rajoitetun tavaravalikoiman vuoksi. Näin erilaiset kansalliset sopimusoikeuden säännökset vaikeuttavat sellaisten perusvapauksien kuin tavaroiden ja palvelujen tarjoamista koskevan vapauden käyttämistä ja muodostavat esteen sisämarkkinoiden toiminnalle ja jatkuvalle kehittämiselle. Niillä on myös kilpailua rajoittava vaikutus, erityisesti pienempien jäsenvaltioiden markkinoilla.
- (2) Sopimukset ovat välttämätön oikeudellinen väline kaikissa taloudellisissa liiketoimissa. Rajatylittävä kaupankäynti on hankalampaa ja kalliimpaa kuin kaupankäynti saman jäsenvaltion sisällä, koska elinkeinonharjoittajien on selvitettävä,

¹⁷ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

mitä lakia sovelletaan, tai neuvoteltava sovellettavasta laista, tutkittava sovellettavan ulkomaisen lain sisältöä, mihin tarvitaan usein käännöksiä, hankittava oikeudellista neuvontaa voidakseen tutustua ulkomaisen lain vaatimuksiin ja mukauttaa sopimuksiaan eri kansallisiin lakeihin, joita rajatylittävässä kaupassa voidaan soveltaa. Sopimusoikeuteen liittyvät esteet ovat näin ollen merkittävä tekijä, joka osaltaan vähentää monien vientiin suuntautuneiden elinkeinonharjoittajien valmiutta aloittaa rajatylittävä kaupankäynti tai laajentaa toimintaansa muihin jäsenvaltioihin. Tämä vähentää erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) halukkuutta laajentaa toimintaansa monille ulkomaisille markkinoille, koska tästä aiheutuvat kustannukset muodostaisivat merkittävän osan niiden liikevaihdosta. Tämän seurauksena elinkeinonharjoittajat menettävät tilaisuuden kustannussäästöihin, jotka voisivat toteutua, jos tavaroita ja palveluja olisi mahdollista markkinoida yhden yhdenmukaisen sopimusoikeuden perusteella kaikissa rajatylittävissä liiketoimissa ja verkkoympäristössä toimittaessa vain yhdellä verkkosivulla.

- (3) Sopimusoikeuteen liittyvät, todistetusti merkittävät liiketoimintakustannukset ja pakottavien kansallisten kuluttajansuojasääntöjen eroavuuksista johtuvat oikeudelliset esteet vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toimintaan yritysten ja kuluttajien välisten liiketoimien yhteydessä. Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (asetus (EY) N:o 593/2008)¹⁹ 6 artiklassa säädetään, että aina kun elinkeinonharjoittaja suuntaa toimintaansa toisen jäsenvaltion kuluttajille ja kun tuon jäsenvaltion lainsäädäntö takaa korkeamman kuluttajansuojan tason eikä sen säännöksistä voida tuon lain nojalla poiketa sopimuksella, sovelletaan kuluttajien asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä myös siinä tapauksessa, että osapuolet ovat valinneet sovellettavaksi jonkin muun lain. Tämän vuoksi elinkeinonharjoittajien on selvitettävä etukäteen, tarjoaako kuluttajan asuinvaltion lainsäädäntö paremman kuluttajansuojan, ja varmistettava, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehtävä sopimus täyttää tuon lain vaatimukset. Sähköisessä kaupankäynnissä lisäkustannuksia aiheutuu myös siitä, että yrityksen verkkosivuja on mukautettava niin, että ne täyttävät sovellettavan ulkomaisen kuluttajalainsäädännön pakottavat vaatimukset. Kuluttajalainsäädännön tähänastinen yhdenmukaistaminen unionin tasolla on johtanut jonkinasteiseen lähentymiseen tietyillä aloilla. Jäsenvaltioiden lainsäädännöt poikkeavat kuitenkin edelleen huomattavasti toisistaan, sillä tähän mennessä toteutettu yhdenmukaistaminen jättää jäsenvaltioille runsaasti valinnanvaraa sen suhteen, miten ne noudattavat unionin lainsäädännön vaatimuksia ja miten kuluttajansuojan taso määritellään.
- (4) Sopimusoikeuteen liittyvät vaikeudet, jotka estävät elinkeinonharjoittajia hyödyntämästä sisämarkkinoiden täyttä potentiaalia, aiheuttavat ongelmia myös kuluttajille. Suppeampi rajatylittävä kauppa tarkoittaa, että vientiä ja siten myös kilpailua on vähemmän. Kuluttajat saattavat joutua epäedulliseen asemaan rajoitetun tuotevalikoiman ja korkeampien hintojen vuoksi paitsi siksi, että harvemmat ulkomaiset elinkeinonharjoittajat pystyvät tarjoamaan heille tuotteita ja palveluja suoraan, myös välillisesti siksi, että yritysten välinen rajatylittävä tukkukauppa on vähäistä. Vaikka ostosten tekeminen yli rajojen voisi tuoda merkittäviä taloudellisia etuja laajemman ja paremman tarjonnan muodossa, monet kuluttajat epäröivät tehdä ostoksia yli rajojen, koska he ovat epävarmoja oikeuksistaan. Eräät suurimmista kuluttajien huolenaiheista liittyvät juuri sopimusoikeuteen, esimerkiksi siihen, onko

¹⁹ EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

heillä riittävä suoja siinä tapauksessa, että heidän ostamansa tuotteet osoittautuvat viallisiksi. Tämän vuoksi huomattava osa kuluttajista tekee ostoksia mieluummin vain asuinvaltiossaan, vaikka tuotevalikoima olisikin kapeampi ja hinnat korkeampia.

- (5) Lisäksi ne kuluttajat, jotka haluaisivat hyödyntää eri jäsenvaltioiden hintaeroja hankkimalla tuotteita toisen jäsenvaltion elinkeinonharjoittajalta, eivät useinkaan pysty tekemään sitä, koska elinkeinonharjoittaja ei suostu myymään heille. Vaikka sähköinen kaupankäynti on suuresti helpottanut tarjousten etsimistä ja hintojen ja muiden kauppaehtojen vertailua riippumatta siitä, minne elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, elinkeinonharjoittajat hyvin usein kieltäytyvät ottamasta vastaan tilauksia ulkomaisilta kuluttajilta välttääkseen rajatylittäviä liiketoimia.
- (6) Sopimusoikeutta koskevien kansallisten lainsäädäntöjen eroavuudet muodostavat näin esteen, joka heikentää kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoihin liittyviä etuja. Nämä sopimusoikeuteen liittyvät esteet vähenisivät huomattavasti, jos sopimukset voitaisiin tehdä yhden yhtenäisen sopimusoikeuden sääntökokonaisuuden perusteella riippumatta siitä, minne osapuolet ovat sijoittautuneet. Tällaisen yhtenäisen sopimusoikeuden sääntökokonaisuuden tulisi kattaa sopimuksen koko elinkaari eli kaikki tärkeimmät sopimuksen tekemiseen liittyvät näkökohdat. Lisäksi sen tulisi sisältää kokonaan yhdenmukaistetut kuluttajansuojasäännöt.
- (7) Kansallisten sopimusoikeuslainsäädäntöjen väliset eroavuudet ja niiden vaikutukset rajatylittävään kaupankäyntiin rajoittavat myös kilpailua. Kun rajatylittävä kaupankäynti on vähäistä, myös kilpailua on vähemmän, jolloin elinkeinonharjoittajilla on vähemmän kannustimia toimia innovatiivisemmin ja parantaa tuotteidensa laatua tai alentaa niiden hintoja. Erityisesti pienemmissä jäsenvaltioissa, joissa kotimaisia kilpailijoita on rajallinen määrä, ulkomaisten elinkeinonharjoittajien päätös olla tulematta niiden markkinoille siitä aiheutuvien kustannusten ja hankaluuksien vuoksi voi rajoittaa kilpailua näillä markkinoilla ja vaikuttaa merkittävästi saatavilla olevien tuotteiden valikoimaan ja hintatasoon. Lisäksi rajatylittävän kaupan esteet saattavat vaarantaa pk-yritysten ja suurempien yritysten välisen kilpailun. Pk-yritykset jäävät suuria yrityksiä todennäköisemmin pois ulkomaisilta markkinoilta, koska liiketoimintakustannukset veisivät huomattavan osan niiden liikevaihdesta.
- (8) Näiden sopimusoikeuteen liittyvien esteiden voittamiseksi osapuolten pitäisi voida sopia, että niiden sopimukseen sovelletaan yhtä yhtenäistä sopimusoikeuden sääntökokonaisuutta, jolla on sama merkitys ja tulkinta kaikissa jäsenvaltioissa, eli yhteistä kauppalakia. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain olisi tarjottava uusi vaihtoehto, joka lisäisi osapuolten valinnanmahdollisuuksia, ja sen pitäisi olla käytettävissä aina kun osapuolet yhdessä katsovat, että sen avulla voitaisiin helpottaa rajatylittävää kaupankäyntiä ja vähentää ylimääräisiä liiketoiminta- ja vaihtoehtoiskustannuksia sekä muita sopimusoikeudesta johtuvia rajatylittävän kaupankäynnin esteitä. Sen pitäisi olla sopimussuhteiden perustana ainoastaan silloin kun osapuolet yhdessä päättävät soveltaa sitä.
- (9) Tällä asetuksella otetaan käyttöön yhteinen eurooppalainen kauppalaki. Sillä yhdenmukaistetaan sopimusoikeutta koskevat jäsenvaltioiden säännöt. Tätä varten ei kuitenkaan tarvitse muuttaa aiempaa kansallista sopimusoikeutta, vaan kunkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä otetaan käyttöön toinen sopimusoikeuden

järjestelmä sen soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia varten. Tämän toisen järjestelmän olisi oltava identtinen kaikkialla unionissa, ja sitä olisi käytettävä rinnan voimassa olevien kansallisten sopimusoikeuden sääntöjen kanssa. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi sovellettava rajatylittäviin sopimuksiin vapaaehtoiselta pohjalta, osapuolten erillisen sopimuksen perusteella.

- (10) Sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytöstä olisi voitava tehdä kunkin sellaisen kansallisen lain soveltamisalan puitteissa, jota sovelletaan asetuksen (EY) N:o 593/2008 tai ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden osalta sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007²⁰, jäljempänä 'asetus (EY) N:o 864/2007', tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain käyttöä koskeva sopimus ei siis saisi tarkoittaa sovellettavan lain valintaa eikä sitä pitäisi sekoittaa sovellettavan lain valintaan lainvalintasäännöissä tarkoitettussa merkityksessä eikä se saisi vaikuttaa niihin. Sen vuoksi tämä asetus ei vaikuta mihinkään voimassa oleviin lainvalintasääntöihin.
- (11) Yhteisen eurooppalaisen kauppalain pitäisi käsittää kokonaan yhdenmukaistettu kuluttajansuojaa koskevien pakottavien sääntöjen kokonaisuus. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti näiden sääntöjen olisi taattava kuluttajansuojan korkea taso, niin että voidaan lujittaa kuluttajien luottamusta yhteiseen eurooppalaiseen kauppalakiin ja siten kannustaa heitä tekemään rajatylittäviä sopimuksia sen perusteella. Näiden sääntöjen olisi säilytettävä tai parannettava sen suojan tasoa, joka kuluttajilla on unionin kuluttajalainsäädännön perusteella.
- (12) Koska yhteinen eurooppalainen kauppalaki käsittää kokonaan yhdenmukaistetut kuluttajansuojaa koskevat pakottavat säännöt, jäsenvaltioiden lakien välillä ei ole tällä alalla eroavuuksia, jos osapuolet ovat päättäneet käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia. Tämän seurauksena asetuksen (EY) N:o 593/2008 6 artiklan 2 kohdalla, jonka olemassaolo perustuu jäsenvaltioiden kuluttajansuojalainsäädäntöjen tason vaihteluun, ei ole mitään käytännön merkitystä yhteisen eurooppalaisen kauppalain soveltamisalaan kuuluvien seikkojen kannalta.
- (13) Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi voitava käyttää rajatylittävässä sopimuksissa, koska juuri niiden yhteydessä eroavuudet kansallisten lainsäädäntöjen välillä aiheuttavat monimutkaisia tilanteita ja ylimääräisiä kustannuksia, mikä vähentää osapuolten halukkuutta solmia sopimussuhteita. Yritysten välisten sopimusten rajatylittävää luonnetta olisi arvioitava osapuolten vakinaisen asuinpaikan perusteella. Yrityksen ja kuluttajan välisissä sopimuksissa rajojen ylittymistä koskevan vaatimuksen olisi elinkeinonharjoittajan oikeusvarmuuden parantamiseksi täyttyttävä siten, että joko kuluttajan ilmoittama osoite tai tavaroiden toimitusosoite tai kuluttajan ilmoittama laskutusosoite sijaitsee jäsenvaltiossa, jossa elinkeinonharjoittajan vakinainen asuinpaikka ei ole.
- (14) Yhteisen eurooppalaisen kauppalain käyttöä ei pitäisi rajoittaa ainoastaan sellaisiin rajatylittäviin tilanteisiin, joissa on osallisena vain jäsenvaltioita, vaan sen avulla olisi

²⁰ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40.

voitava helpottaa myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä kaupankäyntiä. Silloin kun yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamista koskevassa sopimuksessa on mukana kolmansien maiden kuluttajia, joille sopimus merkitsee ulkomaisen lain valintaa, sopimukseen olisi sovellettava sovellettavia lainvalintasääntöjä.

- (15) Yhden yhtenäisen sopimuksen käytöstä kaikissa liiketoimissa voi olla hyötyä myös sellaisille elinkeinonharjoittajille, jotka harjoittavat liiketoimintaa sekä kotimaassa että yli rajojen. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava antaa osapuolille mahdollisuus soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia myös silloin kun toiminta tapahtuu kokonaan saman jäsenvaltion sisällä.
- (16) Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi voitava soveltaa erityisesti irtaimen tavarahan kaupan, näiden tavaroiden valmistus ja tuotanto mukaan lukien, koska tämä on taloudellisesti kaikkein merkittävin sopimustyyppi, jolla on erityistä kasvupotentiaalia rajatylittävässä kaupankäynnissä, varsinkin verkkokaupan alalla.
- (17) Jotta voidaan ottaa huomioon digitaalisen talouden kasvava merkitys, yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalan tulisi kattaa myös digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset. Digitaalisen sisällön siirtäminen tallentamista, käsittelyä ja tutustumista sekä toistuvaa käyttöä varten, esimerkiksi musiikin lataaminen verkosta, on lisääntynyt nopeasti. Tällainen toiminta sisältää valtavan kasvupotentiaalin, mutta se on vielä oikeudellisesti varsin kirjavaa ja epävarmalla pohjalla. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan tulisi sen vuoksi kattaa digitaalisen sisällön toimittaminen riippumatta siitä, tapahtuuko toimitus aineellisella välineellä vai ei.
- (18) Digitaalista sisältöä toimitetaan usein siten, että vastikkeeksi ei vaadita kauppahinnan maksamista, vaan toimitus tapahtuu erikseen maksettavien tavaroiden tai palvelujen yhteydessä niin, että siihen liittyy muita kuin rahallisia näkökohtia, kuten henkilötietojen luovuttaminen tai sisällön toimittaminen maksutta osana markkinointistrategiaa, joka perustuu ajatukseen, että kuluttaja ostaa myöhemmin muita tai kehittyneempiä digitaalisia sisältötuotteita. Kun otetaan huomioon tämä erityinen markkinarako ja se, että toimitetun digitaalisen sisällön virheellisyys saattaa vahingoittaa kuluttajan taloudellisia etuja riippumatta siitä, millaisin edellytyksin se on toimitettu, yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytettävyyden ei pitäisi riippua siitä, maksetaanko kyseisestä digitaalisesta sisällöstä kauppahinta.
- (19) Jotta yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista saataisiin mahdollisimman suuri lisäarvo, sen aineellisen soveltamisalan tulisi kattaa myös eräitä sellaisia myyjän tarjoamia palveluja, jotka liittyvät suoraan ja tiiviisti tiettyihin tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön, joita toimitetaan yhteisen eurooppalaisen kauppalaan perusteella ja jotka käytännössä usein yhdistetään samaan myyntisopimukseen tai sen kanssa samaan aikaan tehtävään sopimukseen; tämä koskee erityisesti tavaroiden tai digitaalisen sisällön korjausta, huoltoa ja asennusta.
- (20) Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan ei pitäisi kattaa liitännäissopimuksia, joilla ostaja hankkii tavaroita kolmansilta tai joiden perusteella hänelle toimitetaan palveluja kolmansien toimesta. Tämä ei olisi asianmukaista siksi, että kolmas ei ole osapuolena sopimuspuolten välillä tehdyssä yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttämistä koskevassa sopimuksessa. Tällaiseen kolmannen kanssa tehtyyn liitännäissopimukseen olisi sovellettava sitä kansallista lakia, jota on sovellettava

asetusten (EY) N:o 593/2008 ja (EY) N:o 864/2007 tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella.

- (21) Jotta sisämarkkinoihin ja kilpailuun liittyvät vallitsevat ongelmat voitaisiin ottaa huomioon kohdennetusti ja oikeasuhteisesti, yhteisen eurooppalaisen kauppalaan henkilöllisen soveltamisalan tulisi keskittyä osapuoliin, jotka nykyään epäröivät käydä kauppaa yli rajojen siksi, että kansallisten kauppalainsäädäntöjen eroavuudet vaikuttavat rajatylittävään kaupankäyntiin erittäin kielteisesti. Sen vuoksi soveltamisalan tulisi kattaa kaikki yritysten ja kuluttajien väliset liiketoimet ja sellaiset elinkeinonharjoittajien väliset sopimukset, joiden osapuolista vähintään yksi on pk-yritys, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361²¹ esitettyjen kriteerien perusteella. Tämän ei kuitenkaan pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta saattaa voimaan lainsäädäntöä, jolla yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalaa laajennetaan kattamaan myös sellaisten elinkeinonharjoittajien väliset sopimukset, joista kumpikaan ei ole pk-yritys. Elinkeinonharjoittajilla on joka tapauksessa yritysten välisten sopimusten osalta täysi sopimusvapaus, ja niitä kannustetaan sopimusehtojensa laatimista varten hakemaan innoitusta yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista.
- (22) Osapuolten välillä tehtävä sopimus on välttämätön edellytys yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamiselle. Tähän sopimukseen olisi sovellettava yrityksen ja kuluttajan välisissä liiketoimissa tiukkoja vaatimuksia. Koska yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamista ehdottaa käytännössä useimmiten elinkeinonharjoittaja, kuluttajien on oltava täysin tietoisia siitä, että he suostuvat käyttämään sääntöjä, jotka poikkeavat heidän voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstään. Sen vuoksi kuluttajan suostumus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttöön olisi voitava hyväksyä ainoastaan nimenomaisen lausuman perusteella, joka annetaan erillään siitä lausumasta, joka ilmaisee suostumuksen sopimuksen tekemiseen. Siksi yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei pitäisi voida tarjota käytettäväksi sopimukseen sisällytettävänä ehtona, ei varsinkaan osana elinkeinonharjoittajan vakioehtoja ja -edellytyksiä. Elinkeinonharjoittajan olisi annettava kuluttajalle vahvistus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttöä koskevasta sopimuksesta pysyvällä välineellä.
- (23) Sen lisäksi, että kuluttajan olisi voitava tehdä tietoinen valinta yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttämisestä, tämän valinnan olisi perustuttava tietoon. Tätä varten elinkeinonharjoittajan ei pitäisi vain ilmoittaa kuluttajalle, että on tarkoitus käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia, vaan kuluttajalle olisi annettava tietoa tämän lain luonteesta ja sen tärkeimmistä ominaisuuksista. Jotta voitaisiin helpottaa tätä elinkeinonharjoittajien tehtävää ja välttää tarpeeton hallinnollinen rasitus sekä varmistaa kuluttajille annettavien tietojen yhdenmukaisuus ja laatu, elinkeinonharjoittajien olisi toimitettava kuluttajille tässä asetuksessa esitetty vakioamuotoinen ilmoitus, joka on saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä. Jos ilmoitusta ei voida toimittaa kuluttajalle esimerkiksi siksi, että sopimus tehdään puhelimitse, tai jos elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta kuluttajalle, sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä ei saisi sitoa kuluttajaa ennen kuin hän on saanut ilmoituksen yhdessä sopimuksen vahvistuksen kanssa ja ilmaissut tämän jälkeen suostumuksensa.

²¹ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

- (24) Jotta voitaisiin välttää se, että sovellettavaksi valitaan vain joitakin yhteisen eurooppalaisen kauppalaian osia, mikä voisi vaarantaa osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon ja heikentää kuluttajansuojan tasoa, valinnan tulisi kattaa yhteinen eurooppalainen kauppalaki kokonaisuudessaan eikä vain osia siitä.
- (25) Jos kyseiseen sopimukseen muutoin sovellettaisiin kansainvälistä tavaran kauppaa koskevista sopimuksista tehtyä Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta, olisi katsottava, että yhteisen eurooppalaisen kauppalaian valinta merkitsee sitä, että sopimuspuolet ovat sopineet tuon yleissopimuksen poissulkemisesta.
- (26) Yhteisen eurooppalaisen kauppalaian sääntöjen tulisi kattaa ne sopimusoikeuden piiriin kuuluvat seikat, jotka ovat käytännön kannalta merkityksellisiä sääntöjen aineelliseen ja henkilölliseen soveltamisalaan kuuluvien sopimusten ja erityisesti verkossa tehtyjen sopimusten elinkaaren aikana. Osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien ja sopimuksen laiminlyöntiin liittyvien oikeussuojakeinojen lisäksi yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa olisikin säädettävä ennen sopimuksentekoa sovellettavasta tiedonantovelvollisuudesta, sopimuksen tekemisestä (muotovaatimukset mukaan lukien), peruuttamisoikeudesta ja sen seurauksista, sopimuksesta vapautumisesta erehdyksen, vilpin, uhkauksien tai hyväksikäytön perusteella ja tällaisen vapautumisen seurauksista, sopimuksen tulkinnasta, sisällöstä ja oikeusvaikutuksista, sopimusehtojen kohtuullisuusarviointista ja ehtojen kohtuuttomuuden seurauksista, sopimuksesta vapautumisen tai sopimuksen irtisanomisen vuoksi suoritettavista palautuksista sekä vanhentumisesta ja oikeuksien lakkaamisesta. Siinä olisi myös säädettävä seuraamuksista, joita voidaan määrätä, jos sen soveltamisesta johtuvia velvollisuuksia rikotaan.
- (27) Kaikkia niitä sopimukseen perustuvia tai sopimuksenulkoisia seikkoja, joita ei säännellä yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla, säännellään yhteisen eurooppalaisen kauppalaian ulkopuolisella voimassa olevalla kansallisella lainsäädännöllä, jota sovelletaan asetusten (EY) N:o 593/2008 ja (EY) N:o 864/2007 tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella. Tällaisia seikkoja ovat muun muassa oikeushenkilöllisyys, oikeuskelpoisuuden puuttumisesta, lainvastaisuudesta tai moraalittomuudesta johtuva sopimuksen pätemättömyys, sopimuksessa käytettävän kielen määrittäminen, syrjintäkieltoon liittyvät näkökohdat, edustus, tilanne jossa velallisia ja velkojia on useita, osapuolten vaihtuminen mukaan lukien oikeuksien siirto, kuittaus ja sulautuminen, varallisuusoikeus mukaan lukien omistusoikeuden siirto, immateriaalioikeus ja vahingonkorvausoikeus. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaian ulkopuolelle jää myös kysymys siitä, voidaanko sopimukseen perustuvia ja sopimuksenulkoisia rinnakkaisia vahingonkorvauskanteita ajaa yhdessä.
- (28) Yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla ei pitäisi säännellä mitään sopimusoikeuden ulkopuolisia seikkoja. Tämä asetusta ei saisi rajoittaa unionin tai kansallisen lain soveltamista tällaisiin seikkoihin. Esimerkiksi terveyden ja turvallisuuden suojeluun tai ympäristönsuojeluun liittyvän tiedonantovelvollisuuden olisi jäätävä yhteisen eurooppalaisen kauppalaian soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä asetusta ei saisi rajoittaa myöskään palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/123/EY²² säädetyjä tiedonantovaatimuksia.

²² EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

- (29) Sen jälkeen kun yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytöstä on sovittu pätevästi, sen soveltamisalaan kuuluviin asioihin olisi sovellettava yksinomaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain sääntöjä olisi tulkittava itsenäisesti, unionin lainsäädännön tulkintaa koskevien vakiintuneiden periaatteiden mukaisesti. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain soveltamisalaan kuuluvat kysymykset, joista siinä ei säädetä nimenomaisesti, olisi ratkaistava yksinomaan sen sääntöjä tulkitsemalla mihinkään muuhun lakiin turvautumatta. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain sääntöjä olisi tulkittava sen taustalla olevien periaatteiden ja tavoitteiden ja kaikkien sen säännösten mukaisesti.
- (30) Sopimusvapauden tulisi olla yhteisen eurooppalaisen kauppalain taustalla oleva ohjaava periaate. Osapuolten tahdonautonomiasa pitäisi rajoittaa vain silloin ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä erityisesti kuluttajansuojaan liittyvistä syistä. Silloin kun tällaisia rajoituksia on tarpeen ottaa käyttöön, olisi selkeästi osoitettava kyseisten sääntöjen pakottava luonne.
- (31) Osapuolten olisi noudatettava yhteistyössään ohjenuorana kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta. Koska eräät säännöt ilmentävät kunniallisen ja vilpittömän menettelyn yleisperiaatetta erityisellä tavalla, niitä olisi sovellettava siihen nähden ensisijaisesti. Sen vuoksi erityissäännöissä vahvistettuja osapuolten erityisiä oikeuksia ja velvollisuuksia ei pitäisi muuttaa yleisperiaatteen perusteella. Kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatteesta johtuvat konkreettiset vaatimukset olisi määritettävä muun muassa kummankin osapuolen asiantuntemuksen tason mukaan, minkä vuoksi niiden pitäisi olla yrityksen ja kuluttajien välisissä liiketoimissa erilaiset kuin yritysten keskinäisissä liiketoimissa. Elinkeinonharjoittajien välisissä liiketoimissa pitäisi tässä yhteydessä ottaa huomioon kyseisessä tilanteessa noudatettava hyvä liiketapa.
- (32) Yhteisen eurooppalaisen kauppalain tavoitteena olisi yleensä oltava pätevän sopimuksen pitäminen voimassa aina kun se on mahdollista ja asianmukaista osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.
- (33) Yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa olisi esitettävä tasapuolisia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon osapuolten oikeutetut edut, kun nimetään ja käytetään sopimusvelvoitteiden laiminlyönnin korjaamiseksi tarjolla olevia oikeussuojakeinoja. Yrityksen ja kuluttajan välisissä sopimuksissa oikeussuojakeinojen järjestelmän olisi osoitettava, että tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen sopimuksenvastaisuus kuuluu elinkeinonharjoittajan vastuualueeseen.
- (34) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta saattamalla yhteisen eurooppalaisen kauppalain tai jonkin muun tämän asetuksen säännöksen tulkintaa koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö yleisön saataville, komission olisi perustettava tietokanta, johon koottaisiin tätä koskevat lainvoimaiset tuomioistuinten päätökset. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten varmistettava, että tällaiset kansalliset tuomiot annetaan viipymättä tiedoksi komissiolle.
- (35) On myös asianmukaista tarkastella yhteisen eurooppalaisen kauppalain ja tämän asetuksen muiden säännösten toimivuutta viiden toimintavuoden kuluttua. Uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon muun muassa tarve laajentaa sen

soveltamisalaa yritysten välisten sopimusten osalta sekä digitaalisen sisällön markkinoiden ja teknologian sekä unionin säännösten kehitys.

- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli myötävaikuttamista sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan laatimalla yhteinen sopimusoikeuden sääntöjen kokonaisuus, jota voidaan käyttää rajatylittävissä liiketoimissa kaikkialla unionissa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 16, 38 ja 47 artiklassa vahvistettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla **Tavoite ja kohde**

1. Tämän asetuksen tarkoituksena on parantaa sisämarkkinoiden toteuttamis- ja toimintaedellytyksiä laatimalla liitteessä I esitetty yhtenäinen sopimusoikeuden sääntöjen kokonaisuus, jäljempänä 'yhteinen eurooppalainen kauppalaki'. Näitä sääntöjä voidaan käyttää rajat ylittävissä liiketoimissa, jotka koskevat tavarankauppa, digitaalisen sisällön toimittamista ja niihin liittyviä palveluja, silloin kun sopimuksen osapuolet niin sopivat.
2. Tämä asetus antaa elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden soveltaa kaikissa rajat ylittävissä liiketoimissaan yhteisiä sääntöjä ja samoja sopimusehtoja, mikä vähentää tarpeettomia kustannuksia, mutta takaa korkeatasoisen oikeusvarmuuden.
3. Elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä sopimuksia varten tässä asetuksessa vahvistetaan kattavat kuluttajansuojasäännöt, jotta voidaan varmistaa kuluttajansuojan korkea taso niin, että voidaan parantaa kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin ja kannustaa heitä tekemään ostoksia yli rajojen.

2 artikla **Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (a) 'sopimuksella' tahdonilmaisua, jonka on tarkoitus synnyttää velvoitteita tai muita oikeusvaikutuksia;
- (b) 'kunniallisella ja vilpittömällä menettelyllä' käyttäytymistapaa, jolle on ominaista rehellisyys, avoimuus ja kyseisen liiketoimen tai suhteen toisen osapuolen intressien huomioon ottaminen;

- (c) 'menetyksellä' taloudellista ja muuta kuin taloudellista menetystä kivun ja säryn muodossa, ei kuitenkaan sellaisia muita kuin taloudellisia menetyksiä kuin elämänlaadun heikkeneminen ja elämänilon menetys;
- (d) 'vakiosopimusehdoilla' sopimusehtoja, jotka on laadittu ennakkoon eri osapuolten kanssa toteutettavia useita liiketoimia varten ja joista osapuolet eivät ole neuvotelleet yksilöllisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalaain 7 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- (e) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka toimii omaan elinkeino- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;
- (f) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei liity hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- (g) 'vahingonkorvauksella' rahasummaa, johon henkilöllä voi olla oikeus korvauksena menetyksestä, vammasta tai vahingosta;
- (h) 'tavaralla' aineellisia irtaimia esineitä, ja pois lukien:
 - i) sähköä ja maakaasua; ja
 - ii) vettä ja muita kaasuja kuin maakaasua, paitsi jos niitä pidetään kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättynä määränä;
- (i) 'kauppahinnalla' rahasummaa, joka on maksettava vastikkeeksi tavaroiden myynnistä, digitaalisen sisällön toimittamisesta tai niihin liittyvän palvelun suorittamisesta;
- (j) 'digitaalisella sisällöllä' digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua tietoa, riippumatta siitä onko se tuotettu ostajan vaatimusten mukaisesti, mukaan lukien video-, audio- tai kuvamuotoinen tai kirjallinen digitaalinen sisältö, digitaaliset pelit, ohjelmistot ja digitaalinen sisältö, jonka avulla on mahdollista personalisoida olemassa olevia laitteita tai ohjelmia; ja pois lukien:
 - i) rahoituspalvelut, verkkopankkipalvelut mukaan lukien;
 - ii) sähköisessä muodossa annettu oikeudellinen tai rahoitusneuvonta;
 - iii) sähköiset terveydenhoitopalvelut;
 - iv) sähköiset viestintäpalvelut ja -verkot ja niihin liittyvät toiminnot ja palvelut;
 - v) rahapelit;
 - vi) kuluttajan toimesta tapahtuva uuden sisällön luominen tai olemassa olevan sisällön muuttaminen tai kuluttajan muu vuorovaikutus muiden käyttäjien teosten kanssa;
- (k) 'myyntisopimuksella' sopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja, jäljempänä 'myyjä', siirtää tai sitoutuu siirtämään tavaran omistusoikeuden toiselle henkilölle, jäljempänä 'ostaja', ja ostaja maksaa tai sitoutuu maksamaan kauppahinnan; myyntisopimukseksi katsotaan myös sopimus, joka koskee valmistettavien tai

tuotettavien tavaroiden toimittamista, mutta ei sopimusta, joka koskee pakkohuutokaupalla tapahtuvaa myyntiä tai johon liittyy muuta julkisen vallan käyttöä;

- (l) 'kuluttajan kanssa tehdyllä myyntisopimuksella' myyntisopimusta, jossa myyjänä on elinkeinonharjoittaja ja ostajana kuluttaja;
- (m) 'myyntisopimukseen liittyvällä palvelulla' tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön liittyvää palvelua, kuten asennusta, huoltoa, korjausta tai muuta käsittelyä, jonka tavaroiden myyjä tai digitaalisen sisällön toimittaja tarjoaa myyntisopimuksen, digitaalisen sisällön toimittamista koskevan sopimuksen tai sellaisen niihin liittyvän erillisen palvelusopimuksen mukaisesti, joka on tehty samaan aikaan kuin myyntisopimus tai digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, ja pois lukien:
 - i) kuljetuspalvelut;
 - ii) koulutuspalvelut;
 - iii) televiestinnän tukipalvelut; ja
 - iv) rahoituspalvelut;
- (n) 'palveluntarjoajalla' tavarantoimittajaa tai digitaalisen sisällön toimittajaa, joka sitoutuu tarjoamaan asiakkaalle näihin tavaroihin tai tähän digitaaliseen sisältöön liittyviä palveluja;
- (o) 'asiakkaalla' henkilöä, joka ostaa myyntisopimukseen liittyvän palvelun;
- (p) 'etämyyntisopimuksella' sopimusta, joka tehdään elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä etämyyntiä varten luodussa myynti- tai palveluntarjoajajärjestelmässä ilman, että elinkeinonharjoittaja tai, jos tämä on oikeushenkilö, sitä edustava luonnollinen henkilö sekä kuluttaja ovat olleet samanaikaisesti läsnä, ja jonka tekemiseksi on käytetty yksinomaisesti yhtä tai useampaa etäviestintävälinettä sopimuksen tekemiseen asti, sopimuksen tekeminen mukaan lukien;
- (q) 'muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyllä sopimuksella' elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välistä sopimusta,
 - i) joka tehdään elinkeinonharjoittajan tai, jos tämä on oikeushenkilö, sen edustajana toimivan luonnollisen henkilön ja kuluttajan ollessa samanaikaisesti läsnä paikassa, joka ei ole elinkeinonharjoittajan toimitila, tai joka tehdään kuluttajan samoissa olosuhteissa tekemän tarjouksen perusteella; tai
 - ii) joka tehdään elinkeinonharjoittajan vähittäismyyntipaikassa tai etäviestintävälineiden avulla sen jälkeen, kun kuluttaja on otettu henkilökohtaisesti erikseen yhteyttä paikassa, joka ei ole elinkeinonharjoittajan vähittäismyyntipaikka, elinkeinonharjoittajan, jos tämä on oikeushenkilö, tai sen edustajana toimivan luonnollisen henkilön ja kuluttajan ollessa samanaikaisesti läsnä; tai
 - iii) joka tehdään elinkeinonharjoittajan tai, jos tämä on oikeushenkilö, sen edustajana toimivan luonnollisen henkilön järjestämän tutustumiskäynnin aikana, jonka

tarkoituksena tai seurauksena on tavaroiden tai digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen esittelemine ja myyminen kuluttajalle;

- (r) 'toimitiloilla'
 - i) kiinteää vähittäismyyntipaikkaa, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa vakituisesti; tai
 - ii) siirrettävää vähittäismyyntipaikkaa, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa tavanomaisesti;
- (s) 'kaupallisella takuulla' elinkeinonharjoittajan tai tuottajan kuluttajalle 106 artiklan mukaisten tavaravirhettä koskevien lakisääteisten velvoitteiden lisäksi antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta tai vaihtaa, korjata tai huoltaa tavara tai digitaalinen sisältö, jos se ei vastaa niitä ominaisuuksia tai muita kuin vaatimuksenmukaisuuteen liittyviä ehtoja, jotka on vahvistettu takuuilmoituksessa tai sopimuksen tekohetkellä tai ennen sopimuksen tekemistä saatavilla olevassa tavaraa koskevassa mainonnassa;
- (t) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla osapuoli voi säilyttää hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;
- (u) 'julkisella huutokaupalla' myyntimenetelmää, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa huutokaupanpitäjän hoitaman avoimen tarjousmenettelyn kautta tavaroita tai digitaalista sisältöä kuluttajille, jotka osallistuvat tai joilla on mahdollisuus osallistua huutokauppatilaisuuteen henkilökohtaisesti, ja jossa korkeimman tarjouksen tehneen on ostettava tavara tai digitaalinen sisältö;
- (v) 'pakottavalla säännöllä' säännöstä, jonka soveltamista osapuolet eivät voi sulkea pois tai josta ne eivät voi poiketa tai jonka vaikutuksia ne eivät voi muuttaa;
- (w) 'velkojalla' henkilöä, jolla on oikeus siihen, että toinen henkilö, velallinen, täyttää rahamääräisen tai muun velvollisuutensa häntä kohtaan;
- (x) 'velallisella' henkilöä, jolla on rahamääräinen tai muu velvollisuus toista henkilöä, velkojaa, kohtaan;
- (y) 'velvoitteella' suoritusta, jonka oikeussuhteen yksi osapuoli on velkaa toiselle osapuolelle.

3 artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalaiv valinnaisuus

Osapuolet voivat sopia, että yhteistä eurooppalaista kauppalakia sovelletaan niiden rajatylittäviin liiketoimiin, jotka koskevat tavarav kauppaa, digitaalisen sisällön toimittamista ja niihin liittyvien palvelujen suorittamista 4–7 artiklassa vahvistetun alueellisen, aineellisen ja henkilöllisen soveltamisalan asettamissa rajoissa.

4 artikla
Rajatyrittävät sopimukset

1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan käyttää rajatyrittävissä sopimuksissa.
2. Elinkeinonharjoittajien välistä sopimusta pidetään tätä asetusta sovellettaessa rajatyrittävänä, jos osapuolten vakinainen asuinpaikka on eri maissa, joista vähintään yksi on jäsenvaltio.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välistä sopimusta pidetään tätä asetusta sovellettaessa rajatyrittävänä, jos
 - (a) joko kuluttajan ilmoittama osoite tai tavaroiden toimitusosoite tai laskutusosoite sijaitsee muussa maassa kuin siinä, jossa elinkeinonharjoittajan vakinainen asuinpaikka on; ja
 - (b) vähintään yksi näistä maista on jäsenvaltio.
4. Yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän asuinpaikalla tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa sen keskushallinnon sijaintipaikkaa. Kun elinkeinonharjoittaja on luonnollinen henkilö, vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan hänen päätoimipaikkaansa.
5. Jos sopimus on tehty elinkeinonharjoittajan jonkin sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan toiminnan yhteydessä, elinkeinonharjoittajan vakinaisena asuinpaikkana pidetään sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan sijaintipaikkaa.
6. Kun määritetään, onko kyseessä rajatyrittävä sopimus, sovellettava ajankohta on ajankohta, jolloin sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalain käyttämisestä on tehty.

5 artikla
Sopimukset, joissa voidaan käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia

Yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan käyttää:

- a) myyntisopimuksissa;
- b) sopimuksissa, jotka koskevat sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista, jonka käyttäjä voi tallentaa ja jota hän voi käsitellä ja käyttää uudelleen, riippumatta siitä, onko se toimitettu aineellisen välineen avulla tai vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta;
- c) tällaisiin sopimuksiin liittyvissä palvelusopimuksissa riippumatta siitä, onko palveluista sovittu maksettavaksi erillinen kauppahinta.

6 artikla

Sekasopimusten ja kulutusluottoon liittyvien sopimusten poissulkeminen

1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei saa käyttää sekasopimuksissa, joihin liittyy muita elementtejä kuin tavarankauppa, digitaalisen sisällön toimittaminen tai niihin liittyvien palvelujen toimittaminen 5 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.
2. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei saa käyttää elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa, joissa elinkeinonharjoittaja myöntää tai lupaa myöntää kuluttajalle luottoa suorituksen lykkäämisen, lainan tai muun vastaavan rahoitusjärjestelyn muodossa. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia saa käyttää elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa, jos tavaroita, digitaalista sisältöä tai niihin liittyviä samanlaisia palveluja toimitetaan jatkuvasti ja kuluttaja suorittaa näistä tavaroista, digitaalisesta sisällöstä tai palveluista osamaksuja koko toimitusajan.

7 artikla

Sopimuspuolet

1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia saa käyttää vain jos tavarankäyttäjä tai digitaalisen sisällön toimittaja on elinkeinonharjoittaja. Silloin kun kaikki sopimuksen osapuolet ovat elinkeinonharjoittajia, yhteistä eurooppalaista kauppalakia saa käyttää, jos vähintään yksi osapuolista on pieni tai keskisuuri yritys, jäljempänä 'pk-yritys'.
2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan pk-yrityksellä elinkeinonharjoittajaa,
 - (a) jolla on alle 250 työntekijää; ja
 - (b) jonka vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma enintään 43 miljoonaa euroa, tai kun kyseessä on pk-yritys, jonka vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, tai kolmannessa maassa, vastaava määrä tuon jäsenvaltion tai kolmannen maan valuutassa.

8 artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalaisen käytöstä sopiminen

1. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaisen käyttö edellyttää asiaa koskevan sopimuksen tekemistä osapuolten välillä. Tällaisen sopimuksen olemassaolo ja pätevyys määritetään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja 9 artiklan sekä muiden asiaa koskevien yhteisen eurooppalaisen kauppalaisen säännösten nojalla.
2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaisen käytöstä on pätevä vain jos kuluttaja on antanut suostumuksensa nimenomaisella lausumalla erillään siitä lausumasta, jolla hän on suostunut sopimuksen tekemiseen. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle vahvistus kyseisestä sopimuksesta pysyvällä välineellä.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei voida valita osittain, vaan ainoastaan kokonaisuudessaan.

9 artikla

Vakiomuotoinen ilmoitus elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa

1. Yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa säädetyn, ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden lisäksi elinkeinonharjoittajan on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa saatettava kuluttajan tietoon ennen sopimuksen tekemistä, että sopimukseen on tarkoitus soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia, toimittamalla kuluttajalle liitteessä II oleva vakiomuotoinen ilmoitus helposti havaittavassa muodossa. Jos sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytöstä on tehty puhelimitse tai jonkin muun sellaisen välineen avulla, jonka yhteydessä ilmoituksen toimittaminen kuluttajalle ei ole mahdollista, sopimus ei sido kuluttajaa ennen kuin hän on saanut 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vahvistuksen sekä kyseisen ilmoituksen ja on tämän jälkeen nimenomaisesti ilmaissut suostuvansa yhteisen eurooppalaisen kauppalain käyttöön.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus toimitetaan sähköisessä muodossa, siinä on oltava linkki, ja kaikissa muissa tapauksissa viittaus verkkosivustoon, jonka kautta yhteisen eurooppalaisen kauppalain teksti on saatavissa maksutta.

10 artikla

Erityisvaatimusten rikkomisesta määrättävät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita elinkeinonharjoittajille voidaan määrätä, jos ne rikkovat 8 ja 9 artiklassa säädettyjä vaatimuksia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä suhteissa, ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten soveltamisen varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [1 vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä] ja niihin myöhemmin tehtävistä muutoksista mahdollisimman pian.

11 artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytön seuraukset

Kun osapuolet ovat pätevästi sopineet, että tietyssä sopimuksessa käytetään yhteistä eurooppalaista kauppalakia, sopimuksen määräyksissä käsiteltyjä seikkoja säännellään yksinomaan yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla. Jos sopimus on tosiasiallisesti tehty, yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla säännellään myös ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden noudattamista ja sen laiminlyöntiä koskevia oikeussuojakeinoja.

12 artikla

Palveludirektiivistä johtuvat tiedonantovaatimukset

Tämä asetus ei vaikuta niihin tiedonantovaatimuksiin, joista säädetään sellaisilla kansallisilla säännöksillä, joilla palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY säännökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja jotka täydentävät yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa säädettyjä tiedonantovaatimuksia.

13 artikla

Jäsenvaltioiden vaihtoehdot

Jäsenvaltio voi päättää, että yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan käyttää:

- a) sopimuksissa, joissa elinkeinonharjoittajien vakinainen asuinpaikka, tai jos kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, elinkeinonharjoittajan vakinainen asuinpaikka, kuluttajan ilmoittama osoite, tavaroiden toimitusosoite ja laskutusosoite, sijaitsevat tuossa jäsenvaltiossa; ja/tai
- b) sopimuksissa, joiden kaikki osapuolet ovat elinkeinonharjoittajia mutta yksikään niistä ei ole 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pk-yritys.

14 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevien tuomioiden tiedoksiantaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tuomioistuinten antamat, tämän asetuksen tulkintaa koskevat lainvoimaiset tuomiot annetaan ilman aiheetonta viivytystä tiedoksi komissiolle.
2. Komissio perustaa järjestelmän, jonka välityksellä voidaan tarkastella tietoja 1 kohdassa tarkoitetuista tuomioista ja asiaa koskevista Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioista. Tämä järjestelmä saatetaan yleisön saataville.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ... mennessä [*neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta*] komissiolle tiedot tämän asetuksen soveltamisesta, erityisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytön yleisyydestä, sen sääntöihin liittyvistä riita-asioista ja siitä, missä määrin kuluttajansuojassa ilmenee yhteisen eurooppalaisen kauppalain ja kansallisen lain välisiä eroavuuksia. Tietojen on sisällettävä myös kattava selostus yhteisen eurooppalaisen kauppalain säännösten tulkintaa koskevista kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännöistä.
2. Komissio esittää ... mennessä [*viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta*] Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan asetuksen toimintaa ja otetaan huomioon muun muassa tarve laajentaa sen soveltamisalaa yritysten välisten sopimusten osalta sekä digitaalisen sisällön markkinoiden ja teknologian sekä unionin säännösten kehitys.

16 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan [6 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I
YHTEINEN EUROOPPALAINEN KAUPPALAKI

SISÄLLYSLUETTELO

I osa Johdantosäännökset	36
1 luku Yleiset periaatteet ja soveltaminen.....	36
1 jakso Yleiset periaatteet	36
2 jakso Soveltaminen	36
II osa Sitovan sopimuksen tekeminen.....	41
2 luku Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot	41
1 jakso Tiedot, jotka elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle ennen sopimuksentekoa	41
2 jakso Tiedot, jotka elinkeinonharjoittajan on annettava toiselle elinkeinonharjoittajalle ennen sopimuksentekoa.....	47
3 jakso Sähköisin välinein tehtävät sopimukset.....	47
4 jakso Velvollisuus varmistaa tietojen oikeellisuus.....	49
5 jakso Tiedonantovelvollisuuden rikkomista koskevat oikeussuojakeinot	49
3 luku Sopimuksen tekeminen	51
4 luku Oikeus peruuttaa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty etäsopimus tai muu muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus.....	55
5 luku Suostumuksessa oleva puute	61
III osa Sopimuksen sisällön arviointi	65
6 luku Tulkinta	65
7 luku Sisältö ja vaikutukset.....	67
8 luku Kohtuuttomat sopimusehdot	72
1 jakso Yleiset säännökset.....	72
2 jakso Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyn sopimuksen kohtuuttomat ehdot..	72
3 jakso Elinkeinonharjoittajien välillä tehtyjen sopimusten kohtuuttomat sopimusehdot.....	76

IV osa Myyntisopimuksen tai digitaalisen sisällön toimittamisesta tehdyn sopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot	77
9 luku Yleiset säännökset.....	77
10 luku Myyjän velvollisuudet.....	80
1 jakso Yleiset säännökset.....	80
2 jakso Toimitus	80
3 jakso Tavaroiden ja digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuus	82
11 luku Ostajan oikeussuojakeinot.....	86
1 jakso Yleiset säännökset.....	86
2 jakso Myyjän oikeus oikaista virhe	87
3 jakso Suorituksen vaatiminen.....	88
4 jakso Ostajan pidättäminen suorituksesta	89
5 jakso Sopimuksen purkaminen.....	89
6 jakso Hinnanalennus	91
7 jakso Tavarankäytön tarkastamista ja virheestä ilmoittamista koskevat vaatimukset elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa.....	91
12 luku Ostajan velvollisuudet	93
1 jakso Yleiset säännökset.....	93
2 jakso Kauppahinnan maksaminen	93
3 jakso Toimituksen vastaanottaminen	95
13 luku Myyjän oikeussuojakeinot	97
1 jakso Yleiset säännökset.....	97
2 jakso Suorituksen vaatiminen.....	97
3 jakso Myyjän pidättäminen suorituksesta	98
4 jakso Sopimuksen purkaminen.....	98
14 luku Vaaranvastuun siirtyminen.....	100
1 jakso Yleiset säännökset.....	100

2 jakso Vaaranvastuun siirtyminen kuluttajan kanssa tehdyissä myyntisopimuksissa	100
3 jakso Vaaranvastuun siirtyminen elinkeinonharjoittajien välillä tehdyissä sopimuksissa..	101
V osa Myyntisopimukseen liittyvän palvelusopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot	103
15 luku Osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot	103
1 jakso Eräiden yleisten sääntöjen soveltaminen myyntisopimukseen	103
2 jakso Palveluntarjoajan velvollisuudet.....	103
3 jakso Asiakkaan velvollisuudet	105
4 jakso Oikeussuojakeinot.....	105
VI osa Vahingonkorvaus ja korko.....	108
16 luku Vahingonkorvaus ja korko	108
1 jakso Vahingonkorvaus	108
2 jakso Viivästyskorko: Yleiset säännökset	109
3 jakso Elinkeinonharjoittajan maksuviivästys	110
VII osa Palauttaminen	113
17 luku Palauttaminen.....	113
VIII osa Vanhentuminen	116
18 luku Vanhentuminen	116
1 jakso Yleinen säännös	116
2 jakso Vanhentumisajat ja niiden alkaminen.....	116
3 jakso Vanhentumisaikojen pidentäminen.....	117
4 jakso Vanhentumisaikojen katkaiseminen	118
5 jakso Vanhentumisen vaikutukset	118
6 jakso Vanhentumisajan muuttaminen sopimuksella	118
Lisäys 1	119
Lisäys 2	121

I osa Johdantosäännökset

1 luku Yleiset periaatteet ja soveltaminen

1 JAKSO YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Sopimusvapaus

1. Osapuolilla on vapaus tehdä sopimus ja määrittää sen sisältö, ellei asiaa koskevista pakottavista säännöistä muuta johdu.
2. Osapuolet voivat sulkea pois minkä tahansa yhteisen eurooppalaisen kauppalaain säännöksen tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia, ellei näissä säännöksissä toisin määrätä.

2 artikla

Kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate

1. Osapuolten on noudatettava kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta.
2. Tämän velvollisuuden rikkominen voi estää rikkonutta osapuolta käyttämästä sellaista oikeutta, oikeussuojakeinoa tai vastuuvapausperustetta tai vetoamasta sellaiseen oikeuteen, oikeussuojakeinoon tai vastuuvapausperusteeseen, joka sillä muutoin olisi käytettävissään, tai se voi aiheuttaa tälle osapuolelle vastuun menetyksestä, jonka velvollisuuden rikkominen aiheuttaa toiselle osapuolelle.
3. Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 artikla

Yhteistyö

Osapuolilla on velvollisuus tehdä yhteistyötä keskenään siltä osin kuin niiden sopimusvelvoitteiden täyttämisen voidaan olettaa sitä edellyttävän.

2 JAKSO SOVELTAMINEN

4 artikla

Tulkinta

1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia on tulkittava itsenäisesti, sen tavoitteiden ja sen taustalla olevien periaatteiden mukaisesti.

2. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaian soveltamisalaan kuuluvat kysymykset, joista siinä ei säädetä nimenomaisesti, on ratkaistava sen tavoitteiden ja sen taustalla olevien periaatteiden sekä sen kaikkien säännösten pohjalta turvautumatta siihen lakiin, jota sovellettaisiin, jos ei olisi sovittu yhteisen eurooppalaisen kauppalaian käyttämisestä, tai mihinkään muuhun lakiin.
3. Jos tiettyyn tilanteeseen voidaan soveltaa sekä yleissääntöä että sen soveltamisalaan kuuluvaa erityissääntöä, sovelletaan ristiriitatilanteessa erityissääntöä.

5 artikla **Kohtuullisuus**

1. Kohtuullisuutta on arvioitava objektiivisesti, ottaen huomioon arvioitavan toimen luonne ja tarkoitus, olosuhteet ja asiaan liittyvän elinkeino- tai ammattitoiminnan kannalta merkitykselliset kauppatavat ja käytännöt.
2. Viittausta siihen, mitä henkilöltä voidaan odottaa tai mitä henkilö voi olettaa tai mitä tiettyssä tilanteessa voidaan olettaa, on pidettävä viittauksena siihen, mitä voidaan kohtuudella olettaa.

6 artikla **Ei muotovaatimuksia**

Ellei yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa toisin säädetä, sillä säänneltyä sopimusta, lausumaa tai mitä tahansa muuta tointa ei tarvitse tehdä tai tallentaa missään tiettyssä muodossa.

7 artikla **Sopimusehdot, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti**

1. Sopimusehto ei ole yksilöllisesti neuvoteltu, jos toinen osapuoli on sen esittänyt ilman, että toinen osapuoli on voinut vaikuttaa sen sisältöön.
2. Jos toinen osapuoli esittää toiselle valittavaksi useita sopimusehtoja, ehtoa ei katsota yksilöllisesti neuvotelluksi vain sillä perusteella, että jälkimmäinen osapuoli on valinnut sen eri vaihtoehtoista.
3. Jos osapuoli väittää, että osana vakiosopimusehtoja esitetystä sopimusehdosta on sittemmin neuvoteltu yksilöllisesti, sillä on todistustaakka osoittaa, että näin on tehty.
4. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka osoittaa, että sen esittämästä sopimusehdosta on neuvoteltu yksilöllisesti.
5. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, kolmannen osapuolen laatimia sopimusehtoja pidetään elinkeinonharjoittajan esittiminä, paitsi jos kuluttaja on lisännyt ne sopimukseen.

8 artikla **Sopimuksen purkaminen**

1. 'Sopimuksen purkamisella' tarkoitetaan sitä, että lakkautetaan sopimuksesta johtuvat sopimuspuolten oikeudet ja velvollisuudet, lukuun ottamatta niitä oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka johtuvat riitojenratkaisua koskevasta sopimusehdosta tai muusta sopimusehdosta, joka jää voimaan myös sopimuksen purkamisen jälkeen.
2. Maksut ja vahingonkorvaukset, jotka johtuvat ennen sopimuksen purkamista tapahtuneesta laiminlyönnistä, on edelleen maksettava. Jos sopimuksen purkuperusteena on jo tapahtunut tai ennakoitu laiminlyönti, purkua vaativalla osapuolella on oikeus vahingonkorvaukseen myös toisen osapuolen tulevan suorituksen sijasta.
3. Purkamisen vaikutuksista kauppahinnan takaisinmaksuun ja tavaroiden tai digitaalisen sisällön palauttamiseen sekä muista palauttamista koskevista vaikutuksista säädetään 17 luvussa vahvistetuissa palauttamista koskevissa säännöissä.

9 artikla **Sekasopimukset**

1. Jos sopimus koskee sekä tavaran myyntiä tai digitaalisen sisällön toimittamista että niihin liittyvän palvelun suorittamista, osapuolten velvollisuuksiin ja oikeussuojakeinoihin tavaran tai digitaalisen sisällön myyjänä ja ostajana sovelletaan IV osan säännöksiä, ja osapuolten velvollisuuksiin ja oikeussuojakeinoihin palveluntarjoajana ja asiakkaana sovelletaan V osan säännöksiä.
2. Jos 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvasta sopimuksesta johtuvat myyjän tai palveluntarjoajan sopimusvelvoitteet on tarkoitus suorittaa erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin ja on olemassa peruste purkaa velvoitteista laiminlyönnin vuoksi tietty osa, johon osa kauppahinnasta voidaan suhteuttaa, ostaja tai asiakas voi purkaa ainoastaan tämän osan sopimuksesta.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos ostajan tai asiakkaan ei voida olettaa hyväksyvän muiden osien suoritusta tai jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.
4. Jos myyjän tai palveluntarjoajan sopimusvelvoitteita ei voida jakaa osiin tai jos kauppahintaa ei voida jakaa osiin, ostaja tai asiakas voi purkaa sopimuksen ainoastaan jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.

10 artikla **Ilmoitukset**

1. Tätä artiklaa sovelletaan ilmoituksiin, joita annetaan yhteisen eurooppalaisen kauppalaian ja sopimuksen sääntöjen nojalla eri tarkoituksia varten. 'Ilmoituksiin' kuuluu kaikkien sellaisten lausumien tiedoksiantaminen, joiden tarkoituksena on saavuttaa oikeusvaikutus tai antaa tietoa oikeudellista tarkoitusta varten.

2. Ilmoitus voidaan tehdä millä tahansa olosuhteisiin soveltuvalla tavalla.
 3. Ilmoituksesta tulee pätevä, kun se saapuu vastaanottajalle, paitsi jos siinä määrätään myöhemmästä voimaantulosta.
 4. Ilmoitus saapuu vastaanottajalle,
 - (a) kun se toimitetaan vastaanottajalle;
 - (b) kun se toimitetaan vastaanottajan toimipaikkaan tai, jos sellaista ei ole tai jos ilmoitus on osoitettu kuluttajalle, vastaanottajan vakituisen asuinpaikan osoitteeseen;
 - (c) sähköpostin tai muun yksilöllisen viestintävälineen avulla toimitettaessa silloin kun se on vastaanottajan saatavilla; tai
 - (d) silloin kun ilmoitus saatetaan muulla tavoin vastaanottajan saataville sellaisessa paikassa ja sellaisella tavalla, että sen voidaan olettaa olevan vastaanottajan saatavilla ilman aiheetonta viivästystä.
- Ilmoituksen katsotaan saapuneen vastaanottajalle, kun mikä tahansa a–d kohdassa esitetyistä edellytyksistä on täyttynyt.
5. Ilmoitus on tehoton, jos sen peruutus saavuttaa vastaanottajan ennen sitä tai samaan aikaan sen kanssa.
 6. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 3 ja 4 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

11 artikla **Määräajan laskeminen**

1. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan kaikkien yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa tarkoitettujen määräaikojen laskemiseen.
2. Jollei 3–7 kohdasta muuta johdu,
 - (a) päivinä ilmaistu määräaika alkaa kulua määräajan ensimmäisen päivän ensimmäisen tunnin alussa ja päättyy määräajan viimeisen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen;
 - (b) viikkoina, kuukausina tai vuosina ilmaistu määräaika alkaa kulua määräajan ensimmäisen päivän ensimmäisen tunnin alussa ja päättyy määräajan viimeisen viikon, kuukauden tai vuoden sen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen, joka nimeltään tai järjestysnumeroltaan vastaa määräajan alkamispäivää; jos kuukausina tai vuosina ilmaistun määräajan viimeisessä kuukaudessa ei ole päivää, jona määräajan tulisi päättyä, määräaika päättyy tuon kuukauden viimeisen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen.

3. Jos päivinä, viikkoina, kuukausina tai vuosina ilmaistu määräaika lasketaan jonkin tapahtuman toteutumisesta, toimen suorittamisesta tai jostakin ajankohdasta lukien, päivää, jonka aikana tapahtuma toteutuu tai toimi suoritetaan, tai kyseistä ajankohtaa ei lueta kyseiseen määräaikaan.
4. Määräaikoihin luetaan lauantait, sunnuntait ja yleiset vapaapäivät, jollei niitä nimenomaisesti ole suljettu pois tai jos määräajat on ilmaistu työpäivinä.
5. Jos määräajan viimeinen päivä on lauantai, sunnuntai tai yleinen vapaapäivä siinä paikassa, missä säädetty toimi on määrä toteuttaa, määräaika päättyy seuraavan työpäivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen. Tätä säännöstä ei sovelleta tietystä päivämäärästä tai tapahtumasta taaksepäin laskettaviin määräaikoihin.
6. Jos henkilö lähettää toiselle henkilölle asiakirjan, jossa asetetaan määräaika, johon mennessä vastaanottajan on vastattava tai toteutettava jokin muu toimenpide, mutta ei mainita, milloin määräaika alkaa kulua, määräajan lasketaan alkavan hetkestä, jolloin asiakirja saapuu vastaanottajalle, ellei toisin mainita.
7. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - (a) 'yleisellä vapaapäivällä' jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion osassa päivää, jonka kyseinen jäsenvaltio tai sen osa on nimennyt tällaiseksi päiväksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavassa luettelossa; ja
 - (b) 'työpäivillä' kaikkia muita päiviä kuin lauantaita ja sunnuntaita ja yleisiä vapaapäiviä.

12 artikla

Yksipuoliset lausumat tai käyttäytyminen

1. Osapuolen tarkoitusta ilmentäviä yksipuolisia lausumia on tulkittava sillä tavoin kuin vastapuolen voidaan olettaa ne ymmärtäneen.
2. Jos lausuman esittänyt henkilö on tarkoittanut, että siinä käytetään jotakin ilmaisua tietyssä merkityksessä, ja toinen osapuoli on tiennyt tai sen voidaan olettaa tienneen tuosta tarkoituksesta, ilmaisua on tulkittava sen esittäneen henkilön tarkoittamalla tavalla.
3. Tarkoitusta ilmentävien yksipuolisten lausumien tulkintaan sovelletaan 59–65 artiklan säännöksiä soveltuvien osien.
4. Tarkoitusta ilmentävien yksipuolisten lausumien tulkintaan sovelletaan 5 luvussa vahvistettuja, suostumuksessa olevia puutteita koskevia sääntöjä soveltuvien osien.
5. Tässä artiklassa tarkoitettut viittaukset lausumiin käsittävät viittauksen käyttäytymiseen, jonka voidaan katsoa vastaavan lausumaa.

II osa Sitovan sopimuksen tekeminen

2 luku Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot

1 JAKSO TIEDOT, JOTKA ELINKEINONHARJOITTAJAN ON ANNETTAVA KULUTTAJALLE ENNEN SOPIMUKSENTEKOA

13 artikla

Tiedonantovelvollisuus kuluttajan kanssa tehtävän etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen yhteydessä

1. Kun elinkeinonharjoittaja tekee kuluttajan kanssa etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen, hänen on toimitettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot ennen sopimuksen tekemistä tai ennen kuin tarjous sitoo kuluttajaa:
 - (a) toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestintävälineen ja tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen kannalta on asianmukaista;
 - (b) koko kauppahinta ja muut lisämaksut ja kustannukset 14 artiklan mukaisesti;
 - (c) elinkeinonharjoittajan henkilö- ja osoitetiedot 15 artiklan mukaisesti;
 - (d) sopimusehdot 16 artiklan mukaisesti;
 - (e) oikeus peruuttaa sopimus 17 artiklan mukaisesti;
 - (f) mahdollinen myynninjalkeinen asiakastuki, myynninjalkeiset palvelut, kaupalliset takuut ja tarvittaessa valitusten käsittelymenettely, sekä niiden ehdot;
 - (g) tarvittaessa maininta mahdollisuudesta käyttää elinkeinonharjoittajaan sovellettavia vaihtoehtoisia riidanratkaisumekanismeja sekä siitä, miten niitä käytetään;
 - (h) tieto digitaalisen sisällön toimivuudesta, mukaan lukien tieto teknisestä suojauksesta tapauksen mukaan; ja
 - (i) tarvittaessa tieto digitaalisen sisällön yhteentoimivuudesta laitteistojen ja ohjelmistojen kanssa siinä määrin, mitä elinkeinonharjoittaja asiasta tietää tai mitä tämän voidaan olettaa tietävän.
2. Toimitetut tiedot ovat olennainen osa sopimusta, 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua osoitetta lukuun ottamatta, eikä niitä saa muuttaa, elleivät osapuolet nimenomaisesti sovi toisin.

3. Kun kyseessä on etäsopimus, tämän artiklan nojalla toimitettavat tiedot on
 - (a) annettava kuluttajalle tai asetettava hänen saatavilleen käytössä olevalle etäviestintävälineelle soveltuvalla tavalla;
 - (b) esitettävä selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä; ja
 - (c) esitettävä helposti luettavassa muodossa, jos tiedot toimitetaan pysyvällä välineellä.
4. Kun sopimus on tehty muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, tämän artiklan nojalla vaaditut tiedot on
 - (a) toimitettava paperilla tai kuluttajan tähän suostuessa muulla pysyvällä välineellä; ja
 - (b) esitettävä helposti luettavassa muodossa selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä.
5. Tätä artiklaa ei sovelleta, jos sopimus
 - (a) koskee kotitalouden kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden, juomien tai muiden päivittäistavaroiden fyysistä toimittamista kuluttajan kotiin, asuinpaikalle tai työpaikalle elinkeinonharjoittajan tekemillä toistuvilla ja säännöllisillä jakelukierroksilla;
 - (b) tehdään jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa;
 - (c) on tehty muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, edellyttäen että sopimuksen kauppahinta, tai jos samanaikaisesti on tehty useita sopimuksia, niiden yhteenlaskettu kauppahinta, on enintään 50 euroa tai vastaava määrä siinä valuutassa, jossa sopimuksen kauppahinta on sovittu.

14 artikla

Kauppahinnan ja muiden lisämaksujen ja kustannusten ilmoittaminen

1. Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava
 - (a) tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen koko kauppahinta veroineen tai, jos tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen luonteen takia hintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, kauppahinnan laskutapa; ja
 - (b) tapauksen mukaan muut rahti-, toimitus- tai postimaksut ja muut kulut tai, ellei näitä voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että kuluttaja voi joutua maksamaan tällaisia lisämaksuja ja kustannuksia.
2. Kun kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva sopimus tai sopimus, johon sisältyy liittymä tai tilaus, kokonaiskauppahinnan tulee käsittää kokonaishinta laskutusjaksoa kohden. Jos tällaisesta sopimuksesta veloitetaan kiinteä hinta, on mainittava myös

kuukausittainen kokonaishinta. Jos kokonaishintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, on ilmoitettava hinnan laskutapa.

3. Elinkeinonharjoittajan on tarvittaessa ilmoitettava kuluttajalle etäviestintävälineen käyttämisestä sopimuksen tekemisessä syntyvät kulut, jos ne lasketaan muuten kuin perushintana.

15 artikla

Elinkeinonharjoittajan henkilöllisyyden ja osoitetietojen ilmoittaminen

Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava

- a) tiedot elinkeinonharjoittajan henkilöllisyydestä, kuten toiminimi;
- b) käyntiosoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut;
- c) elinkeinonharjoittajan puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite, jos nämä ovat käytettävissä, jotta kuluttaja voi ottaa elinkeinonharjoittajaan nopeasti yhteyttä ja viestiä tämän kanssa tehokkaasti;
- d) tarvittaessa sellaisen toisen elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys ja käyntiosoite, jonka puolesta elinkeinonharjoittaja toimii; ja
- e) elinkeinonharjoittajan (ja tarvittaessa toisen elinkeinonharjoittajan, jonka puolesta se toimii) toimipaikan käyntiosoite, johon kuluttaja voi osoittaa mahdolliset valitukset, jos se poikkeaa tämän artiklan b ja d alakohdan mukaisesti ilmoitetusta osoitteesta.

16 artikla

Sopimusehdoista ilmoittaminen

Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava

- a) maksuihin, tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimitukseen tai niihin liittyvien palvelujen suorittamiseen liittyvät järjestelyt ja määräaika, johon mennessä elinkeinonharjoittaja sitoutuu toimittamaan tavarat tai digitaalisen sisällön tai suorittamaan palvelut;
- b) tarvittaessa sopimuksen voimassaolo ja kuluttajan velvoitteiden vähimmäiskestoaika tai, jos sopimus on voimassa toistaiseksi tai sitä jatketaan automaattisesti, sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot; ja
- c) tarvittaessa mahdolliset etumaksut tai muut rahoitustakuut, jotka kuluttajan on maksettava tai annettava elinkeinonharjoittajan pyynnöstä, sekä niihin liittyvät ehdot;
- d) mahdollisesti sovellettavat käytännönsäännöt ja se, missä ne ovat saatavilla.

17 artikla

Peruuttamisoikeudesta ilmoittaminen etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen yhteydessä

1. Jos kuluttajalla on 4 luvun mukainen peruuttamisoikeus, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on esitettävä kyseisen oikeuden käyttöön liittyvät ehdot, määräajat ja menettelyt lisäyksen 1 mukaisesti sekä lisäyksessä 2 esitetty peruuttamislomakkeen malli.
2. Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on tarvittaessa mainittava, että kuluttajan on vastattava tavaroiden palauttamiskustannuksista peruuttamistapauksessa, myös etäsopimusten tapauksessa silloin kun tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavanomaisesti postitse.
3. Jos kuluttaja voi käyttää peruuttamisoikeuttaan sen jälkeen kun hän on pyytänyt sopimukseen liittyvien palvelujen toimittamisen aloittamista peruuttamisen määräajan kuluessa, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava, että kuluttajan on maksettava yritykselle 45 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määrä.
4. Edellä 1–3 kohdassa tarkoitettu tiedonantovelvollisuus voidaan täyttää toimittamalla kuluttajalle lisäyksessä 1 esitetty peruuttamisohjeen malli. Elinkeinonharjoittajan katsotaan täyttäneen nämä tiedonantovaatimukset, jos hän on toimittanut nämä ohjeet kuluttajalle oikein täytettyinä.
5. Jos peruuttamisoikeutta ei ole 40 artiklan 2 kohdan c–i alakohdan ja 3 kohdan mukaisesti, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on ilmoitettava, että kuluttajalla ei ole peruuttamisoikeutta, tai tapauksen mukaan olosuhteet, joissa kuluttaja menettää peruuttamisoikeutensa.

18 artikla

Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset: täydentävät tiedonantovaatimukset ja vahvistus

1. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle allekirjoitetun sopimuksen kaksoiskappale tai sopimuksen vahvistus, mukaan lukien tarvittaessa 40 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vahvistus kuluttajan suostumuksesta ja tunnustamisesta, joko paperilla tai kuluttajan tähän suostuessa muulla pysyvällä välineellä.
2. Jos kuluttaja haluaa, että sopimukseen liittyvien palvelujen toimittaminen alkaa 42 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamisen määräajan kuluessa, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee asiasta nimenomaisen pyynnön pysyvällä välineellä.

19 artikla

Etäsopimukset: täydentävät tiedonantovaatimukset ja muut vaatimukset

1. Kun elinkeinonharjoittaja ottaa yhteyden kuluttajaan puhelimitse etäsopimuksen tekemistä varten, hänen on kuluttajan kanssa käytävän keskustelun aluksi ilmoitettava henkilöllisyytensä ja tarvittaessa sen henkilön henkilöllisyys, jonka puolesta hän ottaa yhteyttä, sekä puhelun kaupallinen tarkoitus.
2. Jos etäsopimus tehdään käyttäen etäviestintävälinettä, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen esittämistä varten, elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kyseisellä välineellä vähintään tämän artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle muut 13 artiklassa tarkoitetut tiedot soveltuvalla tavalla 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Artiklan 2 kohdan nojalla on annettava seuraavat tiedot:
 - (a) tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen pääominaisuudet 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - (b) elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys 15 artiklan a alakohdan mukaisesti;
 - (c) kokonaiskauppahinta, johon sisältyvät kaikki 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut erät;
 - (d) peruuttamisoikeus; ja
 - (e) tarvittaessa sopimuksen kesto tai, jos sopimus on voimassa toistaiseksi, 16 artiklan b alakohdassa tarkoitetut sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot.
4. Puhelimitse tehty etäsopimus on pätevä vain jos kuluttaja on allekirjoittanut tarjouksen tai lähettänyt kirjallisen suostumuksensa, jossa hän ilmoittaa suostuvansa sopimuksen tekemiseen. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle vahvistus kyseisestä sopimuksesta pysyvällä välineellä.
5. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle vahvistus sopimuksen tekemisestä, mukaan lukien tarvittaessa 40 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vahvistus kuluttajan suostumuksesta ja tunnustamisesta, ja kaikki 13 artiklassa tarkoitetut tiedot pysyvällä välineellä. Elinkeinonharjoittajan on annettava nämä tiedot kohtuullisen ajan kuluessa etäsopimuksen tekemisestä ja viimeistään silloin, kun tavarat tai digitaalinen sisältö toimitetaan tai niihin liittyvän palvelun suorittaminen alkaa, ellei tietoja ole annettu kuluttajalle pysyvällä välineellä jo ennen etäsopimuksen tekemistä.
6. Jos kuluttaja haluaa, että sopimukseen liittyvien palvelujen toimittaminen alkaa 42 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamisen määräajan kuluessa, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee tätä koskevan nimenomaisen pyynnön pysyvällä välineellä.

20 artikla

Tiedonantovelvollisuus muiden kuin etäsopimusten tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten yhteydessä

1. Muiden kuin etäsopimusten tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten yhteydessä elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle seuraavat tiedot selvällä ja ymmärrettävällä tavalla ennen sopimuksen tekemistä tai ennen kuin tarjous sitoo kuluttajaa, elleivät tiedot ilmene asiayhteydestä;
 - (a) toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestintävälineen ja tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen kannalta on asianmukaista;
 - (b) koko kauppahinta ja muut lisämaksut ja kustannukset 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - (c) tiedot elinkeinonharjoittajan henkilöllisyydestä, kuten toiminimi, käyntiosoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, ja puhelinnumero;
 - (d) sopimusehdot 16 artiklan a ja b alakohdan mukaisesti;
 - (e) mahdolliset myynninjalkeiset palvelut, kaupalliset takuut ja tarvittaessa valitusten käsittelymenettely, sekä niiden ehdot;
 - (f) tarvittaessa tieto digitaalisen sisällön toimivuudesta, mukaan lukien tieto sen teknisestä suojauksesta; ja
 - (g) tarvittaessa tieto digitaalisen sisällön yhteentoimivuudesta laitteistojen ja ohjelmistojen kanssa siinä määrin, mitä elinkeinonharjoittaja asiasta tietää tai mitä tämän voidaan olettaa tietävän.
2. Tätä artiklaa ei sovelleta, jos sopimus kattaa jokapäiväisen liiketoimen ja jos sopimus täytetään välittömästi, kun se on tehty.

21 artikla

Todistustaakka

Elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka osoittaa, että se on toimittanut tässä jaksossa vaaditut tiedot.

22 artikla

Pakottavuus

Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän jakson soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

2 JAKSO TIEDOT, JOTKA ELINKEINONHARJOITTAJAN ON ANNETTAVA TOISELLE ELINKEINONHARJOITTAJALLE ENNEN SOPIMUKSENTEKOA

23 artikla

Velvollisuus antaa tietoja tavaroista ja niihin liittyvistä palveluista

1. Ennen kuin elinkeinonharjoittaja tekee toisen elinkeinonharjoittajan kanssa sopimuksen tavaroiden myynnistä, digitaalisen sisällön toimittamisesta tai niihin liittyvien palvelujen suorittamisesta, toimituksesta vastaavan elinkeinonharjoittajan on millä tahansa soveltuvalla tavalla ilmoitettava toiselle elinkeinonharjoittajalle toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen pääominaisuuksista kaikki sellaiset tiedot, jotka ovat tai joiden voidaan olettaa olevan sen hallussa ja joiden ilmoittamatta jättäminen olisi vastoin kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta.
2. Sen määrittämiseksi, onko toimituksesta vastaavan elinkeinonharjoittajan annettava tietoja 1 kohdan nojalla, on otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten
 - (a) se, oliko toimituksesta vastaavalla elinkeinonharjoittajalla erityistä asiantuntemusta;
 - (b) kustannukset, joita toimituksesta vastaavalle elinkeinonharjoittajalle olisi aiheutunut asiaa koskevien tietojen hankkimisesta;
 - (c) se, miten helposti toinen elinkeinonharjoittaja olisi voinut hankkia tiedot muilla keinoin;
 - (d) tietojen luonne;
 - (e) se, miten todennäköisesti tiedolla oli merkitystä toiselle elinkeinonharjoittajalle; ja
 - (f) asianomaisissa tilanteissa noudatettava hyvä liiketapa.

3 JAKSO SÄHKÖISIN VÄLINEIN TEHTÄVÄT SOPIMUKSET

24 artikla

Muut sähköisin välinein tehtäviin etäsopimuksiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Tätä artiklaa sovelletaan, kun elinkeinonharjoittaja tarjoaa välineet sopimuksen tekemiseen ja nämä välineet ovat sähköisiä eivätkä edellytä henkilökohtaisten sähköpostiviestien tai muiden yksilöllisten viestien vaihtoa.
2. Elinkeinonharjoittajan on annettava toiselle osapuolelle mahdollisuus käyttää asianmukaisia, tehokkaita ja helppokäyttöisiä teknisiä keinoja, joiden avulla toinen osapuoli voi tunnistaa ja korjata syöttövirheet ennen kuin se tekee tai hyväksyy tarjouksen.

3. Elinkeinonharjoittajan on annettava tiedot seuraavista asioista ennen kuin toinen osapuoli tekee tai hyväksyy tarjouksen:
 - (a) sopimuksenteon tekniset vaiheet;
 - (b) rekisteröikö elinkeinonharjoittaja sopimusasiakirjan ja onko se saatavilla;
 - (c) tekniset keinot, joilla syöttövirheet voidaan tunnistaa ja korjata ennen kuin toinen osapuoli tekee tai hyväksyy tarjouksen;
 - (d) kielet, joilla sopimus voidaan tehdä;
 - (e) sopimusehdot.
4. Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetut sopimusehdot asetetaan saataville kirjaimilla tai muilla ymmärrettävillä merkeillä esitettynä ja tallennettuina pysyväälle välineelle sellaiselle alustalle, joka mahdollistaa tekstin sisältämän tiedon lukemisen, tallentamisen ja jäljentämisen aineellisessa muodossa.
5. Elinkeinonharjoittajan on sähköisin välinein ja ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava, että se on vastaanottanut toisen osapuolen esittämän tarjouksen tai hyväksymisen.

25 artikla

Muut sähköisin välinein tehtäviin etäsopimuksiin liittyvät vaatimukset

1. Kun sähköisin välinein tehtävä etäsopimus edellyttää kuluttajalta maksua, elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle selvästi ja helposti havaittavalla tavalla ja välittömästi ennen kuin kuluttaja tekee tilauksensa 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 16 artiklan b alakohdassa edellytetyt tiedot.
2. Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että kuluttaja tilausta tehdessään tunnustaa nimenomaisesti, että tilaukseen liittyy maksuvelvoite. Jos tilauksen tekeminen edellyttää näppäimen tai muun toiminnon käyttöä, näppäin tai toiminto on merkittävä helposti luettavassa muodossa ainoastaan sanoilla ”tilaukseen liittyy maksuvelvoite” tai muulla vastaavalla yksiselitteisellä ilmaisulla, josta käy ilmi, että tilauksen tekemisestä aiheutuu velvollisuus suorittaa maksu elinkeinonharjoittajalle. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole noudattanut tätä kohtaa, sopimus tai tilaus ei sido kuluttajaa.
3. Elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava verkkosivustollaan selvästi ja helposti luettavassa muodossa viimeistään tilausprosessin käynnistyessä, sovelletaanko tilaukseen toimitusrajoituksia ja mitkä maksutavat hyväksytään.

26 artikla
Todistustaakka

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka osoittaa, että se on toimittanut tässä jaksossa vaaditut tiedot.

27 artikla
Pakottavuus

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän jakson soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

4 JAKSO VELVOLLISUUS VARMISTAA TIETOJEN OIKEELLISUUS

28 artikla
Velvollisuus varmistaa tietojen oikeellisuus

1. Kun osapuoli toimittaa tietoja jo ennen sopimuksentekoa tai sen yhteydessä joko tässä luvussa säädettyjä velvollisuuksia noudattaakseen tai muutoin, sen on kohtuullista huolellisuutta noudattaen varmistettava, että toimitetut tiedot ovat oikeita ja etteivät ne ole harhaanjohtavia.
2. Jos osapuolelle on annettu virheellistä tai harhaanjohtavaa tietoa 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden vastaisesti ja se on perustellusti luottanut kyseisiin tietoihin tehdessään sopimuksen tiedot toimittaneen osapuolen kanssa, kyseinen osapuoli voi vedota 29 artiklassa säädettyihin oikeussuojakeinoihin.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

5 JAKSO TIEDONANTOVELVOLLISUUDEN RIKKOMISTA KOSKEVAT OIKEUSSUOJAKEINOT

29 artikla
Tiedonantovelvollisuuden rikkomista koskevat oikeussuojakeinot

1. Osapuoli, joka ei ole noudattanut jotakin tässä luvussa säädettyä velvollisuutta, on vastuussa kaikista tämän laiminlyönnin toiselle osapuolelle aiheuttamista menetyksistä.
2. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole noudattanut niitä tiedonantovaatimuksia, jotka koskevat 14 artiklassa tarkoitettuja lisämaksuja tai muita kustannuksia tai 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden palauttamiskustannuksia, kuluttajan ei tarvitse maksaa lisämaksuja ja muita kustannuksia.

3. Tässä artiklassa säädettyt oikeussuojakeinot eivät rajoita sellaisten muiden oikeussuojakeinojen käyttöä, jotka voivat olla saatavilla 42 artiklan 2 kohdan taikka 48 tai 49 artiklan nojalla.
4. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 luku Sopimuksen tekeminen

30 artikla

Sopimuksen tekemistä koskevat vaatimukset

1. Sopimus katsotaan syntyneeksi, jos
 - (a) osapuolet pääsevät asiasta yhteisymmärrykseen;
 - (b) niiden tarkoituksena on, että sopimus on oikeudellisesti sitova; ja
 - (c) sopimuksen sisältö, tarvittaessa yhteisen eurooppalaisen kauppalain säännöksillä täydennettynä, on riittävän täsmällinen ja varma, jotta se voidaan katsoa oikeudellisesti sitovaksi.
2. Sopimukseen pääseminen perustuu tarjouksen hyväksymiseen. Tarjous voidaan hyväksyä joko nimenomaisesti tai muun lausuman tai käyttäytymisen perusteella.
3. Se, onko osapuolten tarkoituksena antaa sopimukselle oikeudellinen sitovuus, määritetään osapuolten lausumien ja käyttäytymisen perusteella.
4. Jos jompikumpi osapuoli asettaa sopimuksen tekemisen ehdoksi, että osapuolten on sovittava jostakin tietystä asiasta, sopimusta ei katsota tehdyksi ennen kuin kyseisestä asiasta on sovittu.

31 artikla

Tarjous

1. Ehdotusta pidetään tarjouksena, jos
 - (a) sen hyväksymisen on tarkoitus johtaa sopimuksen tekemiseen; ja
 - (b) sen sisältö on riittävän täsmällinen ja varma, jotta sopimus voidaan tehdä.
2. Tarjous voidaan osoittaa yhdelle tai useammalle nimetylle henkilölle.
3. Ellei olosuhteista muuta johdu, suurelle yleisölle tehtyä ehdotusta ei pidetä tarjouksena.

32 artikla

Tarjouksen peruuttaminen

1. Tarjous voidaan peruuttaa, jos peruutusilmoitus saapuu tarjouksen saajalle ennen kuin tämä on lähettänyt hyväksymisensä, tai siinä tapauksessa, että hyväksyminen perustuu tiettyyn käyttäytymiseen, ennen kuin sopimus on tehty.
2. Silloin kun yleisölle osoitettua tarjousta pidetään tarjouksena, se voidaan peruuttaa käyttämällä samaa ilmoitusvälinettä kuin se, jolla tarjous oli tehty.

3. Tarjouksen peruutus on tehoton, jos
 - (a) tarjouksessa mainitaan, että se on peruuttamaton;
 - (b) tarjouksessa asetetaan tietty määräaika sen hyväksymiselle; tai
 - (c) tarjouksen saaja saattoi muulla perusteella kohtuudella luottaa tarjouksen peruuttamattomuuteen ja on toiminut tarjoukseen luottaen.

33 artikla

Tarjouksen hylkääminen

Kun tarjouksen tekijä saa ilmoituksen tarjouksen hylkäämisestä, tarjous raukeaa.

34 artikla

Tarjouksen hyväksyminen

1. Tarjouksen saajan lausuma tai muu suostumista ilmentävä käyttäytyminen merkitsee tarjouksen hyväksymistä.
2. Vaikeneminen tai toimimatta jättäminen eivät sinänsä merkitse tarjouksen hyväksymistä.

35 artikla

Sopimuksen tekoajankohta

1. Kun tarjouksen saaja lähettää hyväksymisensä, sopimuksen katsotaan syntyvän silloin kun hyväksyminen saapuu tarjouksen tekijälle.
2. Kun tarjous hyväksytään tietyllä käyttäytymisellä, sopimuksen katsotaan syntyvän silloin kun ilmoitus tästä käyttäytymisestä saapuu tarjouksen tekijälle.
3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos tarjouksen saaja voi tarjouksen, osapuolten keskinäisen käytännön tai kauppatavan perusteella osoittaa hyväksyvänsä tarjouksen tietyllä käyttäytymisellä ilman eri ilmoitusta tarjouksen tekijälle, sopimuksen katsotaan syntyvän silloin kun tarjouksen saaja aloittaa kyseisen toimen.

36 artikla

Hyväksymistä koskeva määräaika

1. Tarjouksen hyväksyminen on pätevä vain jos se saapuu tarjouksen tekijälle tämän tarjouksessa asettamassa määräajassa.
2. Jos tarjouksen tekijä ei ole asettanut määräaikaa, hyväksyminen on pätevä vain jos se saapuu tarjouksen tekijälle kohtuullisen ajan kuluttua tarjouksen tekemisestä.
3. Silloin kun tarjous voidaan hyväksyä toteuttamalla jokin toimi ilmoittamatta siitä tarjouksen tekijälle, hyväksyminen on pätevä vain jos toimi on toteutettu tarjouksen

tekijän hyväksymiselle asettamassa määräajassa tai, jos mitään määräaikaa ei ole asetettu, kohtuullisen ajan kuluessa.

37 artikla

Myöhästynyt hyväksyminen

1. Myöhästynyt hyväksyminen on pätevä, jos tarjouksen tekijä ilmoittaa tarjouksen saajalle ilman aiheetonta viivytystä, että se katsoo hyväksymisen päteväksi.
2. Jos kirjeestä tai muusta myöhästyneen hyväksymisen sisältävästä ilmoituksesta ilmenee, että se on lähetetty sellaisissa olosuhteissa, että sen olisi tavanomaisissa toimitusolosuhteissa pitänyt ehtiä tarjouksen tekijälle ajoissa, se on hyväksymisenä pätevä, paitsi jos tarjouksen tekijä ilman aiheetonta viivytystä ilmoittaa tarjouksen saajalle, että tarjous on rauennut.

38 artikla

Muutettu hyväksyminen

1. Tarjouksen saajan vastausta, joka sisältää tai edellyttää sopimusehtoihin tehtäviä lisäyksiä tai muutoksia, jotka olennaisesti muuttavat tarjouksen ehtoja, pidetään hylkäävänä vastauksena ja uutena tarjouksena.
2. Sopimusehtoihin tehtyjen lisäysten tai muutosten, jotka koskevat esimerkiksi kauppahintaa, maksamista, tavaroiden laatua ja määrää, toimituspaikkaa ja -aikaa, toisen osapuolen vastuuta toista kohtaan tai riidanratkaisua, katsotaan muuttavan tarjouksen ehtoja olennaisesti.
3. Vastaus, joka on tarkoitettu hyväksymiseksi, mutta joka sisältää sopimusehtoihin tehtyjä lisäyksiä tai muutoksia, jotka eivät olennaisesti muuta tarjouksen ehtoja, katsotaan hyväksymiseksi. Lisäykset tai muutokset tulevat osaksi sopimusta.
4. Vastausta, joka sisältää tai edellyttää sopimusehtoihin tehtäviä lisäyksiä tai muutoksia, pidetään aina tarjouksen hylkäämisenä, jos
 - (a) tarjouksessa nimenomaisesti rajoitetaan hyväksyminen koskemaan tarjouksen ehtoja;
 - (b) tarjouksen tekijä vastustaa lisäyksiä tai muutoksia ilman aiheetonta viivytystä; tai
 - (c) tarjouksen saaja asettaa hyväksymisen ehdoksi sen, että tarjouksen tekijä suostuu lisäyksiin tai muutoksiin, eikä tarjouksen saaja saa tätä suostumusta kohtuullisen ajan kuluessa.

39 artikla

Toisistaan poikkeavat vakiosopimusehdot

1. Jos osapuolet ovat päässeet sopimukseen, mutta tarjouksessa ja hyväksymisessä viitataan toisistaan poikkeaviin vakiosopimusehtoihin, sopimus katsotaan silti

syntyneeksi. Vakiosopimusehdot ovat osa sopimusta vain siltä osin kuin ne ovat samansisältöisiä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ei synny, jos jompikumpi osapuoli
 - (a) on etukäteen ilmoittanut nimenomaisesti, eikä pelkästään vakiosopimusehtojen yhteydessä, ettei se aio sitoutua sopimukseen 1 kohdan nojalla; tai
 - (b) ilman aiheetonta viivytystä ilmoittaa toiselle osapuolelle, ettei se aio sitoutua sopimukseen.

4 luku Oikeus peruuttaa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty etäsopimus tai muu muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus

40 artikla **Peruuttamisoikeus**

1. Kuluttajalla on 42 artiklassa säädetyn ajan kuluessa oikeus peruuttaa sopimus perusteluja esittämättä ja ilman, että hänelle koituu muita kustannuksia kuin mistä säädetään 45 artiklassa, kun kyseessä on
 - (a) etäsopimus;
 - (b) muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, edellyttäen että sopimuksen kauppahinta, tai jos samanaikaisesti on tehty useita sopimuksia, niiden yhteenlaskettu kauppahinta, on yli 50 euroa tai vastaava määrä siinä valuutassa, jossa kauppahinta on sovittu sopimuksen tekoajankohtana.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:
 - (a) sopimukseen, joka on tehty jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa;
 - (b) sopimukseen, joka koskee kotitalouden kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden, juomien tai muiden päivittäistavaroiden fyysistä toimittamista kuluttajan kotiin, asuinpaikalle tai työpaikalle elinkeinonharjoittajan tekemillä toistuvilla ja säännöllisillä jakelukierroksilla;
 - (c) sopimukseen, joka koskee sellaisten tavaroiden tai niihin liittyvien palvelujen toimittamista, joiden hinta on riippuvainen rahoitusmarkkinoilla mahdollisesti peruuttamisen määräaikana tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;
 - (d) sopimukseen, joka koskee sellaisten tavaroiden tai sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista, jotka on tehty kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai selvästi henkilökohtaisia tarpeita vastaaviksi;
 - (e) sopimukseen, joka on tehty sellaisten tavaroiden toimittamisesta, jotka voivat nopeasti pilaantua tai vanhentua;
 - (f) sopimukseen, joka on tehty sellaisten alkoholijuomien toimittamisesta, joiden hinnasta on sovittu myyntisopimusta tehtäessä, jotka voidaan toimittaa vasta 30 päivän kuluttua sopimuksen tekemisestä ja joiden todellinen arvo on riippuvainen markkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;
 - (g) sopimukseen, joka koskee sanoma- tai aikakauslehden myyntiä, lukuun ottamatta tällaisten julkaisujen tilaussopimuksia;

- (h) sopimukseen, joka on tehty julkisessa huutokaupassa; ja
 - (i) sopimukseen, joka koskee ravintola- tai vapaa-ajanpalvelujen toimittamista ja edellyttää suoritusta määrättynä ajankohtana tai määrätyn ajan kuluessa.
3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tilanteissa:
- (a) kun toimitetut tavarat olivat sinetöityjä, ja kuluttaja on avannut sinetin, minkä vuoksi tavaroita ei voida enää palauttaa terveydensuojelu- tai hygieniasyistä;
 - (b) kun toimitetut tavarat ovat toimittamisen jälkeen luonteensa mukaisesti erottamattomasti sekoittuneet muiden tavaroiden kanssa;
 - (c) kun toimitetut tavarat ovat ääni- tai kuvataallenteita tai tietokoneohjelmia, jotka on toimitettu sinetöityinä, ja sinetti on avattu toimituksen jälkeen;
 - (d) kun muulla kuin pysyvällä välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittaminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella suostumuksella ja kuluttaja on tunnustanut menettävänsä näin peruuttamisoikeuden;
 - (e) kun kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan kiireellisten korjaus- tai huoltotöiden suorittamista varten ja elinkeinonharjoittaja suorittaa tällaisen käynnin yhteydessä muita kuin kuluttajan nimenomaisesti pyytämiä palveluja tai toimittaa muita tavaroita kuin huolto- tai korjaustöiden suorittamiseksi välttämättömiä varaosia, peruuttamisoikeutta sovelletaan näihin muihin palveluihin tai tavaroihin.
4. Jos kuluttaja on tehnyt tarjouksen, jonka hyväksyminen johtaisi sellaisen sopimuksen tekemiseen, joka kuluttajalla olisi oikeus peruuttaa tämän luvun mukaisesti, kuluttaja voi peruuttaa tarjouksen, vaikka se muutoin olisi peruuttamaton.

41 artikla

Peruuttamisoikeuden käyttö

1. Kuluttaja voi käyttää peruuttamisoikeuttaan milloin tahansa ennen 42 artiklassa säädetyn peruuttamista koskevan määräajan päättymistä.
2. Kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan ilmoittamalla asiasta elinkeinonharjoittajalle. Kuluttaja voi tätä varten joko käyttää lisäyksessä 2 esitettyä peruuttamislomakkeen mallia tai antaa minkä tahansa muun yksiselitteisen ilmoituksen päätöksestään peruuttaa sopimus.
3. Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa kuluttajalle mahdollisuuden täyttää ja toimittaa vakimuotoinen peruuttamislomake sähköisesti elinkeinonharjoittajan verkkosivustolla ja kuluttaja tekee näin, elinkeinonharjoittajan on lähetettävä kuluttajalle viipymättä pysyvällä välineellä vahvistus peruuttamisilmoituksen vastaanottamisesta. Elinkeinonharjoittaja on vastuussa toiselle osapuolelle tämän velvollisuuden laiminlyönnistä aiheutuvista menetyksistä.
4. Peruuttamisesta ilmoittamisen määräaika on noudatettu, jos ilmoitus on lähetetty ennen peruuttamisen määräajan päättymistä.

5. Todistustaakka peruuttamisoikeuden käyttämisestä tämän artiklan mukaisesti on kuluttajalla.

42 artikla

Peruuttamisen määräaika

1. Peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua
 - (a) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut tavarat, jos kyseessä on myyntisopimus, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (b) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut viimeisen tavarat, jos kyseessä on myyntisopimus, jolla kuluttaja on tilannut monenlaisia tavaroita samassa tilauksessa ja tavarat toimitetaan erikseen, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (c) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut viimeisen erän tai osan, jos kyseessä on sopimus, jonka mukaan tavara toimitetaan erissä tai osina, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (d) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut ensimmäisen tavarat, jos kyseessä on sopimus, jonka mukaan tavaroita toimitetaan säännöllisesti määrätyn ajan kuluessa, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (e) sopimuksen tekopäivästä, jos kyseessä on myyntisopimukseen liittyviä palveluja koskeva sopimus, joka on tehty tavaroiden toimittamisen jälkeen;
 - (f) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut aineellisen välineen a alakohdan mukaisesti, jos kyseessä on digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, jonka mukaan digitaalinen sisältö toimitetaan aineellisella välineellä;
 - (g) sopimuksen tekopäivästä, jos kyseessä on sopimus, jonka mukaan digitaalista sisältöä ei toimiteta aineellisella välineellä.
2. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut kuluttajalle 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, peruuttamisen määräaika päättyy
 - (a) yhden vuoden kuluttua 1 kohdan mukaisesti määritetyn alkuperäisen määräajan päättymisestä; tai
 - (b) jos elinkeinonharjoittaja toimittaa vaaditut tiedot kuluttajalle yhden vuoden kuluessa 1 kohdan mukaisesti määritetyn peruuttamisen määräajan päättymisestä, 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut tiedot.

43 artikla
Peruuttamisen vaikutukset

Peruuttaminen lakkauttaa molempien osapuolten sopimukseen perustuvat velvoitteet, jotka koskevat

- a) sopimuksen täyttämistä; tai
- b) sopimuksen tekemistä, siinä tapauksessa että tarjouksen on tehnyt kuluttaja.

44 artikla
Elinkeinonharjoittajan velvollisuudet peruuttamisen yhteydessä

1. Elinkeinonharjoittajan on maksettava takaisin kaikki kuluttajalta saadut maksut, tapauksen mukaan toimitusmaksut mukaan luettuina, ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua siitä päivästä, jona elinkeinonharjoittaja saa tietää kuluttajan päätöksestä peruuttaa sopimus 41 artiklan mukaisesti. Elinkeinonharjoittajan on maksettava tämä palautus samalla maksuvälineellä, jota kuluttaja käytti alkuperäisessä liiketoimessa, ellei kuluttaja ole nimenomaisesti toisin sopinut, ja siten, että kuluttajalle ei aiheudu palautuksesta kustannuksia.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, elinkeinonharjoittajan ei tarvitse maksaa takaisin ylimääräisiä kustannuksia, jos kuluttaja on nimenomaisesti valinnut muun kuin elinkeinonharjoittajan tarjoaman edullisimman vakioitoimitustavan.
3. Jos kyseessä on tavaroiden myyntisopimus, elinkeinonharjoittaja voi pidäytyä takaisinmaksusta, kunnes se on saanut tavarat takaisin tai kunnes kuluttaja on osoittanut lähettäneensä tavarat takaisin, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse.
4. Jos kyseessä on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus ja tavarat on toimitettu kuluttajan kotiin sopimuksentekohetkellä, elinkeinonharjoittajan on noudettava tavarat omalla kustannuksellaan, jos tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavanomaisesti postitse.

45 artikla
Kuluttajan velvollisuudet peruuttamisen yhteydessä

1. Kuluttajan on lähetettävä tavarat takaisin tai luovutettava ne elinkeinonharjoittajalle tai tämän valtuuttamalle henkilölle ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua siitä päivästä, jona kuluttaja on ilmoittanut elinkeinonharjoittajalle päätöksestään peruuttaa sopimus 41 artiklan mukaisesti, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse. Määräaikaa on noudatettu, jos kuluttaja lähettää tavarat takaisin ennen 14 päivän määräajan päättymistä.

2. Kuluttajan on vastattava tavaroiden palauttamisesta johtuvista välittömistä kuluista, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on suostunut vastaamaan niistä tai jos elinkeinonharjoittaja ei ole ilmoittanut kuluttajalle, että tämän on vastattava niistä.
3. Kuluttaja on vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka johtuu muusta kuin tavaroiden luonteesta, ominaisuuksien ja toimivuuden toteutumisesta tarvittavasta käsittelystä. Kuluttaja ei ole vastuussa arvon alenemisesta, jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut kaikkia tietoja peruuttamisoikeudesta 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Ellei 3 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa korvausta tavaroiden käytöstä peruuttamisen määräajan kuluessa.
5. Jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan sen jälkeen kun hän on nimenomaisesti pyytänyt sopimukseen liittyvien palvelujen toimittamisen aloittamista peruuttamisen määräajan kuluessa, kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle määrä, joka vastaa sen toimituksen laajuutta, joka on suoritettu siihen mennessä kun kuluttaja ilmoitti elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, suhteessa sopimuksen täyttämiseen kokonaisuudessaan. Kuluttajan elinkeinonharjoittajalle maksettavaksi tuleva suhteellinen osuus lasketaan sopimuksen kokonaishinnan perusteella. Jos kokonaishinta on liian suuri, suhteellinen osuus lasketaan tehtyjen toimitusten markkina-arvon perusteella.
6. Kuluttaja ei ole vastuussa kuluista, jotka aiheutuvat
 - (a) sellaisten sopimukseen liittyvien palvelujen suorittamisesta, jotka on suoritettu kokonaan tai osittain peruuttamisen määräajan kuluessa, jos
 - i) elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut tietoja 17 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti; tai
 - ii) kuluttaja ei ole nimenomaisesti pyytänyt, että palvelun suorittaminen alkaa peruuttamisen määräajan kuluessa 18 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - (b) muulla kuin pysyvällä välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamisesta kokonaisuudessaan tai osittain, jos
 - i) kuluttaja ei ole antanut etukäteen nimenomaista suostumustaan siihen, että digitaalisen sisällön toimittaminen alkaa ennen 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun peruuttamista koskevan määräajan päättymistä;
 - ii) kuluttaja ei suostumusta antaessaan ole tunnustanut, että hän menettää peruuttamisoikeutensa; tai
 - iii) elinkeinonharjoittaja ei ole antanut vahvistusta 18 artiklan 1 kohdan ja 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
7. Kuluttajalle ei aiheudu peruuttamisoikeuden käyttämisestä muita velvoitteita kuin ne, joista säädetään tässä artikkelissa.

46 artikla
Liitännäissopimukset

1. Jos kuluttaja käyttää 41–45 artiklan mukaisesti oikeuttaan peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, kaikki liitännäissopimukset raukeavat automaattisesti ilman, että kuluttajalle koituu mitään muita kustannuksia kuin ne, joista säädetään 2 ja 3 kohdassa. 'Liitännäissopimuksella' tarkoitetaan tässä artiklassa sopimusta, jolla kuluttaja hankkii etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen liittyviä tavaroita, digitaalista sisältöä tai niihin liittyviä palveluja, jotka elinkeinonharjoittaja tai kolmas osapuoli toimittaa tämän kolmannen osapuolen ja elinkeinonharjoittajan välisen järjestelyn perusteella.
2. Edellä olevan 43–45 artiklan säännöksiä sovelletaan liitännäissopimukseen vastaavasti siltä osin kuin kyseiset sopimukset kuuluvat yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalaan.
3. Niiden liitännäissopimusten osalta, jotka eivät kuulu yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalaan, osapuolten velvollisuuksia peruuttamisen yhteydessä säännellään sovellettavalla lailla.

47 artikla
Pakottavuus

Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän luvun soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

5 luku Suostumuksessa oleva puute

48 artikla

Erehdys

1. Osapuoli voi vapautua sopimuksesta sellaisen tosiasioita tai oikeudentilaa koskevan erehdyksen vuoksi, joka oli olemassa silloin kun sopimus tehtiin, jos
 - (a) osapuoli ei ilman tätä erehdystä olisi tehnyt sopimusta tai olisi tehnyt sen olennaisesti toisenlaisin sopimusehdoin, ja toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tienneen tämän; ja
 - (b) toinen osapuoli
 - i) aiheutti erehdyksen;
 - ii) aiheutti sen, että sopimus tehtiin erehdyksen pohjalta, laiminlyömällä 2 luvun 1–4 jaksoon perustuvan, ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden noudattamisen;
 - iii) tiesi tai sen voidaan olettaa tienneen erehdyksestä ja aiheutti sen, että sopimus tehtiin erehdyksen pohjalta, jättämällä kertomatta oikean tiedon, edellyttäen että kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate olisi vaatinut erehdyksestä tietoista osapuolta kertomaan sen; tai
 - iv) teki saman erehdyksen.
2. Osapuoli ei voi vapautua sopimuksesta erehdyksen vuoksi, jos kyseisen osapuolen oletettiin ottavan tai sen olisi kyseisissä olosuhteissa pitänyt ottaa huomioon erehdyksen vaara.
3. Lausuman muotoiluun tai toimittamiseen liittyvä virhe katsotaan sen henkilön erehdykseksi, joka esitti tai lähetti lausuman.

49 artikla

Petos

1. Osapuoli voi vapautua sopimuksesta, jos toinen osapuoli on aiheuttanut sen, että sopimus tehtiin joko sanalliseen ilmaisuun tai käyttöön perustuvan vilpillisen erehdyttämisen avulla tai jättämällä vilpillisessä mielessä ilmoittamatta tietoja, jotka sen olisi pitänyt ilmoittaa kunniallisen ja vilpittömän menettelyn tai ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden perusteella.
2. Erehdyttäminen on vilpillistä, jos se tehdään tietäen tai uskoen, että tieto on väärä, tai piittaamatta siitä, onko tieto oikea vai väärä, ja tarkoituksena on tiedon

vastaanottajan harhauttaminen. Tietojen ilmoittamatta jättäminen on vilpillistä, jos tarkoituksena on sen henkilön harhauttaminen, jolta tiedot pimitetään.

3. Sen määrittämiseksi, edellyttääkö kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate osapuolta antamaan määrätyt tiedot, on otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten
- (a) se, oliko osapuolella erityistä asiantuntemusta;
 - (b) kustannukset, joita osapuolelle olisi aiheutunut asiaa koskevien tietojen hankkimisesta;
 - (c) se, miten helposti osapuoli olisi voinut hankkia tiedot muilla keinoin;
 - (d) tietojen luonne;
 - (e) se, miten ilmeisesti tiedolla oli merkitystä toiselle osapuolelle; ja
 - (f) kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, asianomaisissa tilanteissa noudatettava hyvä liiketapa.

50 artikla **Uhkaus**

Osapuoli voi vapautua sopimuksesta, jos toinen osapuoli on aiheuttanut sen, että sopimus tehtiin, uhkaamalla laittomalla, välittömällä ja vakavalla seurauksella tai laittomalla teolla.

51 artikla **Hyväksikäyttö**

Osapuoli voi vapautua sopimuksesta, jos sopimuksen tekoajankohtana

- a) kyseinen osapuoli oli riippuvainen toisesta osapuolesta tai luottamussuhteessa toiseen osapuoleen, taloudellisissa vaikeuksissa tai hätätilanteessa, tai harkitsematon, tietämätön tai kokematon; ja
- b) toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tienneen tästä ja se sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet ja sopimuksen tarkoituksen huomioon ottaen käytti hyväkseen ensiksi mainitun osapuolen tilannetta saavuttaakseen kohtuutonta etua.

52 artikla **Ilmoitus sopimuksesta vapautumisesta**

- 1. Sopimuksesta vapautuminen tapahtuu ilmoittamalla siitä toiselle osapuolelle.
- 2. Ilmoitus sopimuksesta vapautumisesta on pätevä vain jos se annetaan seuraavan ajanjakson kuluessa siitä, kun sopimuksesta vapautuva osapuoli sai tietää asiaa koskevista olosuhteista tai kykeni toimimaan vapaasti:
 - (a) kuuden kuukauden kuluessa, jos kyseessä on erehdys; ja

- (b) yhden vuoden kuluessa, jos kyseessä on petos, uhkaus tai hyväksikäyttö.

53 artikla

Sopimuksen vahvistaminen

Jos osapuoli, jolla on oikeus vapautua sopimuksesta tämän luvun mukaisesti, vahvistaa sopimuksen joko nimenomaisesti tai epäsuorasti sen jälkeen kun se on saanut tietoonsa asiaa koskevat olosuhteet tai sen jälkeen kun se kykenee toimimaan vapaasti, tämä osapuoli ei enää voi vapautua sopimuksesta.

54 artikla

Vapautumisen vaikutukset

1. Sopimus, josta voidaan vapautua, on pätevä vapautumiseen asti; vapautumisen jälkeen sopimus on pätemätön takautuvasti alusta lähtien.
2. Jos vapautumisperuste koskee vain tiettyjä sopimusehtoja, vapautumisen vaikutukset rajoittuvat vain kyseisiin ehtoihin, paitsi jos on kohtuutonta pitää sopimus muutoin voimassa.
3. Kysymystä siitä, onko jommallakummalla osapuolella oikeus sen palauttamiseen, mitä on siirretty tai toimitettu sen sopimuksen nojalla, josta on vapauduttu, tai oikeus rahalliseen vastikkeeseen, säännellään palauttamista koskevissa 17 luvun säännöksissä.

55 artikla

Vahingonkorvaus

Osapuolella, jolla on tämän luvun nojalla oikeus vapautua sopimuksesta tai jolla oli tämä oikeus ennen kuin se menetti sen määrääjän tai sopimuksen vahvistamisen seurauksena, on vapautumisesta riippumatta oikeus saada toiselta osapuolelta korvausta menetyksistä, joita sille on aiheutunut erehdyksen, petoksen, uhkauksen tai hyväksikäytön seurauksena, edellyttäen että toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tienneen asiaa koskevista olosuhteista.

56 artikla

Oikeussuojakeinojen poissulkeminen tai rajoittaminen

1. Petosta, uhkausta ja hyväksikäyttöä koskevia oikeussuojakeinoja ei voida suoraan eikä epäsuorasti sulkea pois eikä rajoittaa.
2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi suoraan tai epäsuorasti sulkea pois tai rajoittaa erehdystä koskevia oikeussuojakeinoja.

57 artikla
Oikeussuojakeinon valinta

Osapuoli, jolla on oikeus käyttää tämän luvun mukaista oikeussuojakeinoa olosuhteissa, joiden perusteella sillä on oikeus vedota oikeussuojakeinoon sopimusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi, voi käyttää kumpaa tahansa oikeussuojakeinoa.

III osa Sopimuksen sisällön arviointi

6 luku Tulkinta

58 artikla

Sopimusten tulkintaa koskevat yleiset säännöt

1. Sopimusta on tulkittava osapuolten yhteisen tahdon mukaan, vaikka se poikkeaisi sopimuksessa käytettyjen ilmaisujen tavanomaisesta merkityksestä.
2. Jos osapuoli on tarkoittanut, että sopimuksessa käytetään jotakin ilmaisua tietyssä merkityksessä, ja toinen osapuoli on sopimuksen tekoajankohtana tiennyt tai sen voidaan olettaa tienneen tuosta tarkoituksesta, ilmaisua on tulkittava ensimmäisen osapuolen tarkoittamalla tavalla.
3. Ellei 1 ja 2 kohdasta muuta johdu, sopimusta on tulkittava sen käsityksen mukaisesti, jonka järkevä ja huolellinen henkilö olisi siitä saanut.

59 artikla

Asian kannalta merkitykselliset seikat

Sopimusta tulkittaessa on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) olosuhteet, joissa sopimus on tehty, ja sitä edeltävät neuvottelut;
- b) osapuolten käyttäytyminen, myös sopimuksenteon jälkeen;
- c) osapuolten aikaisemmat tulkinnat samanlaisista tai vastaavista ehdoista;
- d) kauppatapa, jota samassa tilanteessa olevat osapuolet pitäisivät yleisesti sovellettavana;
- e) osapuolten keskinäiset käytännöt;
- f) ilmaisuille asianomaisella alalla yleisesti annettavat merkitykset;
- g) sopimuksen luonne ja tarkoitus; ja
- h) kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate.

60 artikla

Ilmaisujen merkitys sopimuskokonaisuudessa

Sopimuksessa käytettyjä ilmaisuja on tulkittava sopimuskokonaisuuden kannalta.

61 artikla
Kielelliset eroavuudet

Jos sopimuksesta on laadittu kaksi tai useampia kieliversioita, joista yhdenkään ei ilmoiteta olevan todistusvoimainen, ja jos niiden välillä ilmenee eroavuuksia, todistusvoimaisena pidetään sitä kieliversiota, jolla sopimus on alun perin laadittu.

62 artikla
Yksilöllisesti neuvoteltujen sopimusehtojen ensisijainen soveltaminen

Jos sopimusehdot ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan ensisijaisesti sopimusehtoja, jotka on neuvoteltu yksilöllisesti, suhteessa ehtoihin, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

63 artikla
Ensisijaisena tulkintatavoitteena sopimusehtojen voimassapitäminen

Tulkintaa, joka jättää sopimusehdot voimaan, on pidettävä ensisijaisena muihin tulkintoihin nähden.

64 artikla
Tulkinta kuluttajan hyväksi

1. Jos elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyssä sopimuksessa olevan ehdon tulkinnasta on epäselvyyttä, ehtoa on tulkittava kuluttajan kannalta edullisimmalla tavalla, paitsi jos ehto oli kuluttajan esittämä.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

65 artikla
Tulkinta sopimusehdon laatijan vahingoksi

Jos muussa kuin 64 artiklan soveltamisalaan kuuluvassa sopimuksessa olevan sopimusehdon tulkinnasta on epäselvyyttä ja kyseessä on ehto, jota ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, ehtoa on tulkittava ensisijaisesti sen esittäneen osapuolen vahingoksi.

7 luku Sisältö ja vaikutukset

66 artikla **Sopimusehdot**

Sopimusehdot perustuvat seuraaviin lähteisiin:

- a) osapuolten sopimat ehdot, ellei yhteisen eurooppalaisen kauppalain pakottavista säännöistä muuta johdu;
- b) kauppatapa tai käytännöt, jotka sitovat osapuolia 67 artiklan nojalla;
- c) yhteisen eurooppalaisen kauppalain säännöt, joita sovelletaan, elleivät osapuolet ole toisin sopineet; ja
- d) sopimusehdot, joita sovelletaan implisiittisesti 68 artiklan nojalla.

67 artikla **Kauppatapa ja käytännöt elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa**

- 1. Elinkeinoonharjoittajien välisen sopimuksen osapuolia sitoo kauppatapa, jonka soveltamisesta ne ovat sopineet, ja niiden keskinäiset käytännöt.
- 2. Osapuolia sitoo kauppatapa, jota osapuolten kanssa samassa tilanteessa olevat elinkeinonharjoittajat pitäisivät yleisesti sovellettavana.
- 3. Kauppatapa ja käytännöt eivät sido osapuolia siltä osin kuin ne ovat ristiriidassa yksilöllisesti neuvoteltujen sopimusehtojen tai yhteisen eurooppalaisen kauppalain pakottavien sääntöjen kanssa.

68 artikla **Sopimusehdot, joita voidaan soveltaa implisiittisesti**

- 1. Kun on tarpeen säännellä seikkaa, jota ei käsitellä erikseen osapuolten sopimuksessa eikä kauppataavassa, käytännöissä tai yhteisen eurooppalaisen kauppalain säännöissä, voidaan soveltaa implisiittisesti täydentävää sopimusehtoa, ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:
 - (a) sopimuksen luonne ja tarkoitus;
 - (b) olosuhteet, joissa sopimus on tehty; ja
 - (c) kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate.
- 2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla implisiittisesti sovellettavan sopimusehdon on oltava mahdollisimman pitkälti sellainen, että se todennäköisesti toteuttaisi osapuolten tahdon siinä tapauksessa, että nämä olisivat sopineet asiasta.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos osapuolet ovat tarkoituksella jättäneet jonkin kysymyksen sääntelemättä ja hyväksyneet, että jompikumpi osapuoli kantaa siihen liittyvän riskin.

69 artikla

Tiettyihin sopimuksentekoa edeltäviin lausumiin perustuvat sopimusehdot

1. Jos elinkeinonharjoittaja esittää ennen sopimuksen tekemistä joko toiselle osapuolelle tai julkisesti lausuman sen sopimuksen kohteen ominaisuuksista, jota elinkeinonharjoittajan on määrä toimittaa sopimuksen nojalla, lausuma sisällytetään sopimusehtoihin, paitsi jos
 - (a) toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tienneen sopimuksen tekoajankohtana, että lausuma oli virheellinen tai että sitä ei voitu katsoa tällaiseksi sopimusehdoksi; tai
 - (b) lausuma ei voinut vaikuttaa toisen osapuolen päätökseen tehdä sopimus.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten katsotaan, että elinkeinonharjoittajan mainostamista tai markkinointia hoitavan henkilön antaman lausuman on antanut elinkeinonharjoittaja itse.
3. Kun toinen osapuoli on kuluttaja, 1 kohdan soveltamista varten katsotaan, että valmistajan tai muun henkilön sopimuksentekoa edeltävissä liiketoimintaketjun vaiheissa antaman julkisen lausuman on antanut elinkeinonharjoittaja itse, paitsi jos elinkeinonharjoittaja ei sopimuksentekoajankohtana tiennyt eikä sen voida olettaa tienneen lausumasta.
4. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

70 artikla

Velvollisuus kiinnittää huomiota sopimusehtoihin, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti

1. Sellaisiin toisen osapuolen yksipuolisesti esittämiin sopimusehtoihin, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, voidaan vedota toista osapuolta vastaan vain jos toinen osapuoli oli tietoinen niistä tai jos ehdot esittänyt osapuoli oli toteuttanut kohtuulliset toimenpiteet saattaakseen ne toisen osapuolen huomioon ennen sopimuksen tekemistä tai sen tekemisen yhteydessä.
2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa katsotaan tätä artiklaa sovellettaessa, että sopimusehtoja ei ole saatettu riittävällä tavalla kuluttajan huomioon, jos niihin vain viitataan sopimusasiakirjassa, vaikka kuluttaja allekirjoittaisi kyseisen asiakirjan.
3. Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

71 artikla

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyn sopimuksen lisämaksut

1. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisältyvä sopimusehto, joka velvoittaa kuluttajan suorittamaan muita maksuja elinkeinonharjoittajan pääasiallisesta sopimusvelvoitteesta suoritettavan vastikkeen lisäksi ja johon on saatu suostumus käyttämällä oletusvalintoja, jotka kuluttajan on hylättävä välttääkseen maksun, ei sido kuluttajaa, paitsi jos kuluttaja on nimenomaisesti suostunut lisämaksuun ennen kuin sopimus on tullut häntä sitovaksi. Jos kuluttaja on suorittanut lisämaksun, hänellä on oikeus saada se takaisin.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

72 artikla

Integraatiolausekkeet

1. Silloin kun sopimusasiakirjaan sisältyy lauseke, jonka mukaan sopimusehdot määritetään kaikilta osin sopimusasiakirjassa (integraatiolauseke), sopimusasiakirjan ulkopuoliset aiemmat lausumat, sitoumukset tai sopimukset, jotka eivät sisälly kyseiseen asiakirjaan, eivät ole osa sopimusta.
2. Integraatiolauseke ei estä käyttämästä osapuolten aiempia lausumia sopimuksen tulkinnassa, ellei sopimuksessa toisin määrätä.
3. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, integraatiolauseke ei sido kuluttajaa.
4. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

73 artikla

Kauppahinnan määrittäminen

Jos sopimuksen mukaan maksettavaa kauppahintaa ei voida muutoin määrittää, maksettavaksi hinnaksi katsotaan, ellei mitään muuta ilmene, se hinta, joka sopimuksen tekoajankohtana olisi normaalisti veloitettu vastaavissa olosuhteissa tai, ellei tällaista hintaa ole tiedossa, kohtuullinen hinta.

74 artikla

Yksipuolisesti määritetyt sopimusehdot

1. Jos toinen osapuoli määrittää yksinään kauppahinnan tai jonkin muun sopimusehdon niin, että se on selvästi kohtuuton, se korvataan hinnalla tai muulla sopimusehdolla, joka olisi normaalisti veloitettu tai jota olisi normaalisti sovellettu vastaavissa olosuhteissa sopimuksentekoajankohtana, tai jos tällaista hintaa tai sopimusehtoa ei ole saatavilla, kohtuullisella hinnalla tai sopimusehdolla.

2. Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

75 artikla

Kolmannen määrittämät sopimusehdot

1. Jos kauppahinnan tai jonkin muun sopimusehdon määrittäminen on annettu kolmannen tehtäväksi, mutta se ei pysty siihen tai ei halua tehdä sitä, tuomioistuin voi nimittää määrittäjäksi toisen henkilön, ellei tämä ole ristiriidassa sopimusehtojen kanssa.
2. Jos kolmas määrittää yksinään kauppahinnan tai jonkin muun sopimusehdon niin, että se on selvästi kohtuuton, se korvataan hinnalla tai muulla sopimusehdolla, joka olisi normaalisti veloitettu tai jota olisi normaalisti sovellettu vastaavissa olosuhteissa sopimuksentekoaikakohtana, tai jos tällaista hintaa tai sopimusehtoa ei ole saatavilla, kohtuullisella hinnalla tai sopimusehdolla.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten 'tuomioistuimella' tarkoitetaan myös välimiesoikeutta.
4. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

76 artikla

Kieli

Jos sopimusta tai siihen perustuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevassa viestinnässä käytettävästä kielestä ei voida muutoin päättää, on käytettävä kieltä, jolla sopimus on tehty.

77 artikla

Toistaiseksi voimassa olevat sopimukset

1. Kun sopimusvelvoitteita on tarkoitus suorittaa jatkuvasti tai toistuvasti eikä sopimusehdoissa määrätä, milloin sopimussuhteen on tarkoitus päättyä, tai todeta, että se päätetään antamalla irtisanomisilmoitus, kumpi tahansa osapuoli voi päättää sopimussuhteen sanomalla sopimuksen irti enintään kahden kuukauden irtisanomisajalla.
2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

78 artikla
Kolmansien hyväksi tehdyt sopimusehdot

1. Sopimuspuolet voivat sopimuksessa antaa oikeuksia kolmannelle. Kolmannen ei tarvitse olla olemassa tai sitä ei tarvitse yksilöidä silloin kun sopimus tehdään, mutta sen on oltava yksilöitävissä.
2. Kolmannelle annettavan oikeuden luonne ja sisältö määritellään sopimuksessa. Oikeus voi olla muodoltaan sellainen, että sillä rajoitetaan kolmannen vastuuta jompaakumpaa sopimuspuolta kohtaan tai suljetaan se pois.
3. Jos jompikumpi sopimuspuoli on sopimuksen mukaan velvollinen toteuttamaan suorituksen kolmannen hyväksi,
 - (a) kolmannella on samat oikeudet suoritukseen ja samat suorituksen laiminlyöntiin perustuvat oikeussuojakeinot kuin siinä tapauksessa, että sopimuspuolen velvollisuus toteuttaa suoritus olisi perustunut kolmannen kanssa tehtyyn sopimukseen; ja
 - (b) se sopimuspuoli, jota velvollisuus koskee, voi vedota kolmatta vastaan samoihin vastuuvapausperusteisiin kuin toista sopimuspuolta vastaan.
4. Kolmas voi luopua sille annetusta oikeudesta ilmoittamalla tästä jommallekummalle sopimuspuolelle, jos tämä tehdään ennen kuin oikeutta on nimenomaisesti tai hiljaisesti hyväksytty. Jos kolmas luopuu oikeudesta, oikeutta käsitellään niin kuin se ei olisi milloinkaan kuulunut kolmannelle.
5. Sopimuspuolet voivat muuttaa oikeuden myöntämistä koskevaa sopimusehtoa tai poistaa sen, jos tämä tehdään ennen kuin kumpikaan niistä on ilmoittanut kolmannelle oikeuden myöntämisestä.

8 luku Kohtuuttomat sopimusehdot

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

79 artikla

Kohtuuttomien sopimusehtojen vaikutukset

1. Toisen osapuolen esittämä sopimusehto, joka on tämän luvun 2 tai 3 jaksossa tarkoitettussa merkityksessä kohtuuton, ei sido toista osapuolta.
2. Jos sopimus voidaan pitää voimassa ilman kohtuutonta sopimusehtoa, muut sopimusehdot ovat edelleen sitovia.

80 artikla

Poikkeukset kohtuuttomuusarviointista

1. Sopimusehtoihin ei sovelleta 2 ja 3 jaksoa, jos ne perustuvat sellaisiin yhteisen eurooppalaisen kauppalaan sääntöihin, joita sovellettaisiin, jos kyseisestä asiasta ei määrittäisi sopimusehdoissa.
2. Jäljempänä olevaa 2 jaksoa ei sovelleta sopimuksen pääkohteen määrittelyyn eikä maksettavan kauppahinnan asianmukaisuuteen siltä osin kuin elinkeinonharjoittaja on noudattanut 82 artiklassa säädettyä ymmärrettävyysvaatimusta.
3. Jäljempänä olevaa 3 jaksoa ei sovelleta sopimuksen pääkohteen määrittelyyn eikä maksettavan kauppahinnan asianmukaisuuteen.

81 artikla

Pakottavuus

Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän luvun soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

2 JAKSO ELINKEINONHARJOITTAJAN JA KULUTTAJAN VÄLILLÄ TEHDYN SOPIMUKSEN KOHTUUTTOMAT EHDOT

82 artikla

Muita kuin yksilöllisesti neuvoteltuja sopimusehtoja koskeva ymmärrettävyysvaatimus

Jos elinkeinonharjoittaja esittää sopimusehtoja, joita ei ole neuvoteltu kuluttajan kanssa yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, sen on varmistettava, että ehdot laaditaan selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä.

83 artikla

'Kohtuuttomuuden' merkitys elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyissä sopimuksissa

1. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisessä sopimuksessa oleva elinkeinonharjoittajan laatima sopimusehto, jota ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, on tässä jaksossa tarkoitetussa merkityksessä kohtuuton, jos se aiheuttaa huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille kuluttajan vahingoksi tavalla, joka on vastoin kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta.
2. Kun arvioidaan sopimusehdon kohtuuttomuutta tämän jakson soveltamista varten, on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - (a) onko elinkeinonharjoittaja noudattanut 82 artiklassa säädettyä ymmärrettävyysvaatimusta;
 - (b) sopimuksen kohteen luonne;
 - (c) sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet;
 - (d) muut sopimusehdot; ja
 - (e) sellaisten muiden sopimusten ehdot, joista kyseinen sopimus on riippuvainen.

84 artikla

Sopimusehdot, jotka ovat aina kohtuuttomia

Sopimusehto on aina kohtuuton tässä jaksossa tarkoitetussa merkityksessä, jos sen tavoitteena tai vaikutuksena on

- a) sulkea pois elinkeinonharjoittajan vastuu tai rajoittaa elinkeinonharjoittajan vastuuta kuluttajan kuolemasta tai tälle aiheutuneesta ruumiinvammasta, joka on aiheutunut elinkeinonharjoittajan tai jonkun sen puolesta toimivan tahon toteuttamasta toimenpiteestä tai toimimatta jättämisestä;
- b) sulkea pois elinkeinonharjoittajan vastuu tai rajoittaa elinkeinonharjoittajan vastuuta kuluttajalle tahallisesti aiheutetusta tai törkeän huolimattomuuden seurauksena aiheutuneesta menetyksestä tai vahingosta;
- c) rajoittaa elinkeinonharjoittajan velvollisuutta noudattaa valtuutettujen edustajiensa tekemiä sitoumuksia tai määrätä, että elinkeinonharjoittajan sitoumuksiin on sovellettava sellaista erityistä edellytystä, jonka noudattaminen riippuu yksinomaan elinkeinonharjoittajasta itsestään;
- d) sulkea pois kuluttajan kanneoikeus tai muut oikeuskeinot tai rajoittaa niitä, erityisesti vaatimalla kuluttajaa viemään riita-asiat yksinomaaisesti välitysmenettelyyn, jota elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin sopimuksiin yleensä sovellettavat oikeussäännöt eivät koske;

- e) osoittaa kaikkia sopimukseen perustuvia riita-asioita koskeva yksinomainen toimivalta elinkeinonharjoittajan kotipaikan tuomioistuimille, paitsi jos valittu tuomioistuin on myös kuluttajan kotipaikan tuomioistuin;
- f) antaa elinkeinonharjoittajalle yksinoikeus määrittää, ovatko toimitetut tavarat, digitaalinen sisältö tai niihin liittyvät palvelut sopimuksen mukaisia, tai antaa elinkeinonharjoittajalle yksinoikeus tulkita mitä tahansa sopimusehtoa;
- g) määrätä, että sopimus sitoo kuluttajaa, mutta ei elinkeinonharjoittajaa;
- h) vaatia kuluttajaa käyttämään 8 artiklassa tarkoitettua sopimuksen purkamista varten muodollisempaa menettelyä kuin se, jonka avulla sopimus tehtiin;
- i) myöntää elinkeinonharjoittajalle sopimuksen purkamista varten lyhyempi irtisanomisaika kuin kuluttajalta vaadittu irtisanomisaika;
- j) vaatia kuluttajaa maksamaan tavaroista, digitaalisesta sisällöstä tai niihin liittyvistä palveluista, joita ei ole lainkaan toimitettu tai suoritettu;
- k) määrätä, että sopimusehdot, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, ovat etusijalla tai ensisijaisia suhteessa ehtoihin, jotka on neuvoteltu yksilöllisesti.

85 artikla

Sopimusehdot, jotka oletetaan kohtuuttomiksi

Sopimusehdon oletetaan olevan tässä jaksossa tarkoitetussa merkityksessä kohtuuton, jos sen tavoitteena tai vaikutuksena on

- a) rajoittaa kuluttajan saatavilla olevia todisteita tai määrätä sovellettavan lainsäädännön mukaan elinkeinonharjoittajalle kuuluva todistustaakka kuluttajalle;
- b) epäasianmukaisella tavalla sulkea pois sellaiset oikeussuojakeinot tai rajoittaa sellaisia oikeussuojakeinoja, jotka ovat kuluttajan saatavilla elinkeinonharjoittajaa tai kolmatta vastaan elinkeinonharjoittajan sopimusvelvoitteiden laiminlyönnin vuoksi;
- c) epäasianmukaisella tavalla sulkea pois oikeus tai rajoittaa oikeutta, jonka mukaan kuluttajan elinkeinonharjoittajaan mahdollisesti kohdistamat vaateet voidaan korvata varoista, jotka kuluttaja mahdollisesti on velkaa elinkeinonharjoittajalle;
- d) antaa elinkeinonharjoittajan pitää itsellään kuluttajan maksamat rahamäärät, jos tämä päättää olla tekemättä tai täyttämättä sopimusta, ilman että määrätään, että kuluttajalla on oikeus saada elinkeinonharjoittajalta korvaukseksi vastaava rahamäärä päinvastaisessa tilanteessa;
- e) vaatia kuluttajalta suhteettoman suuri korvaus, jos tämä ei täytä sopimusvelvoitteitaan, joko vahingonkorvauksen tai sopimussakon muodossa;
- f) valtuuttaa elinkeinonharjoittajaa peruuttamaan tai purkamaan sopimus 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä oman harkintansa mukaan, jos samaa oikeutta ei anneta kuluttajalle, tai sallia se, että elinkeinonharjoittaja pitää itsellään siihen liittyvistä,

vielä suorittamattomista palveluista maksetut rahamäärät siinä tapauksessa, että se peruuttaa tai purkaa sopimuksen;

- g) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja irtisanomaan toistaiseksi tehty sopimus ilman kohtuullista irtisanomisaikaa, ellei siihen ole painavia syitä;
- h) pidentää määräaikaisen sopimuksen kestoja ilman eri toimenpiteitä, ellei kuluttaja ilmaise muuta, jos sopimusehdoissa määrätty irtisanomisilmoituksen määräaika päättyy kohtuuttoman varhain;
- i) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja muuttamaan sopimusehtoja yksipuolisesti ilman sopimuksessa mainittua pätevää syytä; tämä ei vaikuta ehtoihin, joiden mukaisesti elinkeinonharjoittaja varaa itselleen oikeuden muuttaa yksipuolisesti toistaiseksi tehdyn sopimuksen ehtoja, jos elinkeinonharjoittaja velvoitetaan ilmoittamaan siitä kuluttajalle kohtuullisen hyvissä ajoin ja jos kuluttaja voi halutessaan irtisanoa sopimuksen ilman että hänelle aiheutuu siitä kuluja;
- j) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja muuttamaan sopimuksen perusteella toimitettavien tuotteiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen ominaisuuksia tai muita suorituksen ominaisuuksia yksipuolisesti ilman pätevää syytä;
- k) sallia se, että tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen kauppahinta määrätään toimitushetkellä tai että elinkeinonharjoittajalle annetaan oikeus korottaa kauppahintaa antamatta kuluttajalle vastaavaa oikeutta peruuttaa sopimus, jos lopullinen kauppahinta on liian korkea suhteessa sopimuksen tekohetkellä sovittuun kauppahintaan; tämä ei vaikuta hintaindeksilausekkeisiin, jos ne ovat lain mukaisia ja jos hintojen vaihtelumenetelmä esitetään niissä yksityiskohtaisesti;
- l) velvoittaa kuluttaja täyttämään kaikki sopimusvelvoitteensa, jos elinkeinonharjoittaja ei täytä omiaan;
- m) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus siirtää sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvollisuutensa ilman kuluttajan suostumusta, paitsi jos siirron kohteena on elinkeinonharjoittajan määräysvallassa oleva tytäryhtiö tai siirto tapahtuu yritysten yhteensulautumisen tai muun lainmukaisen yrityskaupan seurauksena eikä todennäköisesti vaikuta haitallisesti kuluttajan oikeuksiin;
- n) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus toimittaa vastaava tuote siinä tapauksessa, että tilattua tuotetta ei ole saatavilla, ilman että kuluttajalle on erikseen ilmoitettu tästä mahdollisuudesta ja siitä, että elinkeinonharjoittajan on maksettava palautuskustannukset, jos kuluttaja käyttää oikeuttaan hylätä suoritus palauttamalla hänelle sopimuksen nojalla toimitetun tuotteen;
- o) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus varata kohtuuttoman pitkä tai epäasianmukaisesti määritetty aika tarjouksen hyväksymiseen tai hylkäämiseen;
- p) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus varata kohtuuttoman pitkä tai epäasianmukaisesti määritetty aika sopimuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämiseen;

- q) epäasianmukaisella tavalla sulkea pois tai rajoittaa kuluttajan oikeussuojakeinoja elinkeinonharjoittajaa vastaan tai kuluttajan vastuuvapausperusteita elinkeinonharjoittajan vaateita vastaan;
- r) määrätä, että sopimusvelvoitteiden suorittamiseen elinkeinonharjoittajan toimesta tai sopimuksesta kuluttajalle aiheutuviin muihin etuihin on sovellettava erityisiä muodollisuuksia, jotka ovat kohtuuttomia eivätkä perustu lakiin;
- s) vaatia kuluttajalta kohtuuttomia etumaksuja tai takeita velvoitteiden suorittamiselle;
- t) perusteettomasti estää kuluttajaa hankkimasta täydennys- tai varaosia kolmansilta;
- u) perusteettomasti sitoa sopimus toiseen sopimukseen elinkeinonharjoittajan tai sen tytäryhtiön tai kolmannen kanssa tavalla, jota kuluttaja ei voi kohtuudella odottaa;
- v) aiheuttaa kuluttajalle kohtuutonta rasitusta toistaiseksi tehdyn sopimuksen irtisanomiseksi;
- w) määrätä tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen jatkuvaa toimittamista koskevan sopimuksen ensimmäiseksi tai jatketuksi voimassaolokaudeksi yli vuosi, paitsi jos kuluttaja voi irtisanoa sopimuksen milloin tahansa enintään 30 päivän irtisanomisajalla.

3 JAKSO ELINKEINONHARJOITTAJIEN VÄLILLÄ TEHTYJEN SOPIMUSTEN KOHTUUTTOMAT SOPIMUSEHDOT

86 artikla

'Kohtuuttomuuden' merkitys elinkeinonharjoittajien välillä tehdyissä sopimuksissa

1. Elinkeinonharjoittajien välillä tehdyssä sopimuksessa oleva sopimusehto on tässä jaksossa tarkoitettussa merkityksessä kohtuuton vain jos
 - (a) se on osa ehtoja, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä; ja
 - (b) se on luonteeltaan sellainen, että sen käyttö poikkeaa karkeasti hyvästä liiketavasta kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisella tavalla.
2. Kun arvioidaan sopimusehdon kohtuuttomuutta tämän jakson soveltamista varten, on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - (a) sopimuksen kohteen luonne;
 - (b) sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet;
 - (c) muut sopimusehdot; ja
 - (d) sellaisten muiden sopimusten ehdot, joista kyseinen sopimus on riippuvainen.

IV osa Myyntisopimuksen tai digitaalisen sisällön toimittamisesta tehdyn sopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot

9 luku Yleiset säännökset

87 artikla

Sopimusvelvoitteiden laiminlyönti ja olennainen sopimusvelvoitteiden laiminlyönti

1. Sopimusvelvoitteiden laiminlyönnillä tarkoitetaan mitä tahansa sopimusvelvoitteen täyttämättä jättämistä riippumatta siitä, onko siihen olemassa perusteltu syy. Näitä voivat olla esimerkiksi
 - (a) tavaroiden toimittamatta jättäminen tai toimituksen myöhästyminen;
 - (b) digitaalisen sisällön toimittamatta jättäminen tai toimituksen myöhästyminen;
 - (c) toimitettujen tavaroiden sopimuksenvastaisuus;
 - (d) toimitetun digitaalisen sisällön sopimuksenvastaisuus;
 - (e) maksun suorittamatta jättäminen tai myöhästyminen; ja
 - (f) mikä tahansa muu virheellinen suoritus, joka ei ole sopimuksen mukainen.
2. Osapuolen laiminlyönti katsotaan olennaiseksi, jos
 - (a) se merkittäväällä tavalla estää toista osapuolta saamasta suoritusta, johon hänellä on sopimuksen nojalla oikeus, paitsi jos laiminlyöntiin syyllistynyt osapuoli ei sopimuksen tekoajankohtana voinut ennakoida eikä sen voitu olettaa ennakoidun kyseistä tulosta; tai
 - (b) laiminlyönnin luonne osoittaa selvästi, että siihen syyllistyneen osapuolen tulevaan suoritukseen ei voida luottaa.

88 artikla

Laiminlyönnin perusteltu syy

1. Osapuolen sopimusvelvoitteiden laiminlyönnillä voidaan katsoa olevan perusteltu syy, jos se johtuu esteestä, johon osapuoli ei voi vaikuttaa, ja jos ei voida olettaa, että osapuoli olisi voinut ottaa esteen huomioon sopimuksen tekoajankohtana tai välttää tai voittaa esteen tai sen seuraukset.
2. Jos este on vain väliaikainen, sopimusvelvoitteiden laiminlyönnillä katsotaan olevan perusteltu syy esteen olemassaolon ajan. Jos viivästys johtaa olennaiseen sopimusvelvoitteiden laiminlyöntiin, toinen osapuoli voi pitää sitä sellaisena.

3. Jos osapuoli ei pysty täyttämään velvoitettaan, sen on ilmoitettava toiselle osapuolelle esteestä ja sen vaikutuksesta hänen kykynsä täyttää velvoitteensa ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun ensimmäinen osapuoli sai tietää tai sen voidaan olettaa saaneen tietää näistä olosuhteista. Toisella osapuolella on oikeus saada vahingonkorvaus menetyksistä, joita sille aiheutuu tämän ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä.

89 artikla

Olosuhteiden muutos

1. Osapuolen on täytettävä velvoitteensa, vaikka siitä olisi tullut kalliimpi joko siksi, että suorituskustannukset ovat nousseet, tai siksi, että vastikkeen arvo on alentunut.

Jos suorituksesta tulee kohtuuttoman kallis olosuhteiden poikkeuksellisen muutoksen vuoksi, osapuolilla on velvollisuus aloittaa neuvottelut sopimuksen mukauttamiseksi tai sen irtisanomiseksi.

2. Jos osapuolet eivät pääse asiasta sovintoon kohtuullisessa ajassa, tuomioistuin voi jommankumman osapuolen pyynnöstä
 - (a) mukauttaa sopimusta sen mukaan, mitä osapuolet olisivat perustellusti sopineet sopimusta tehtäessä, jos ne olisivat ottaneet olosuhteiden muutoksen huomioon; tai
 - (b) purkaa sopimuksen 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä tuomioistuimen määräämänä ajankohtana ja sen määrittämin ehdoin.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan vain jos
 - (a) olosuhteiden muutos tapahtui sopimuksen tekemisen jälkeen;
 - (b) olosuhteiden muutokseen vetoava osapuoli ei tuolloin ottanut huomioon eikä sen voitu olettaa ottavan huomioon tällaisen olosuhteiden muutoksen mahdollisuutta tai laajuutta; ja
 - (c) loukattu osapuoli ei ottanut vastuuta eikä sen voida kohtuudella olettaa ottaneen vastuuta kyseisestä olosuhteiden muutoksesta.
4. Edellä olevan 2 ja 3 kohdan soveltamista varten 'tuomioistuimella' tarkoitetaan myös välimiesoikeutta.

90 artikla

Maksamista ja tavaroiden tai digitaalisen sisällön vastaanottamisesta kieltäytymistä koskevien sääntöjen laajennettu soveltaminen

1. Ellei toisin säädetä, 12 luvussa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat ostajan suorittamaa maksua, sovelletaan tarvittavin muutoksin myös muihin maksuihin.

2. Jäljempänä olevaa 97 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin myös muihin tapauksiin, joissa tavara tai digitaalinen sisältö jää henkilön haltuun siksi, että toinen henkilö ei ota niitä vastaan, vaikka se olisi hänen velvollisuutensa.

10 luku Myyjän velvollisuudet

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

91 artikla

Myyjän tärkeimmät velvollisuudet

Tavaroiden myyjän tai digitaalisen sisällön toimittajan, jäljempänä tässä osassa 'myyjä', velvollisuutena on

- a) toimittaa tavarat tai digitaalinen sisältö;
- b) siirtää tavaroiden omistusoikeus, mukaan lukien sen aineellisen välineen omistusoikeus, jolla digitaalinen sisältö toimitetaan;
- c) varmistaa, että tavara tai digitaalinen sisältö on sopimuksenmukaista;
- d) varmistaa, että ostajalla on oikeus käyttää digitaalista sisältöä sopimuksen mukaisesti; ja
- e) toimittaa tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön liittyvät asiakirjat siten kuin sopimuksessa edellytetään.

92 artikla

Kolmannen suoritus

- 1. Myyjä voi uskoa sopimuksen suorittamisen toiselle henkilölle, paitsi jos sopimusehdoissa edellytetään myyjän henkilökohtaista suoritusta.
- 2. Myyjä, joka uskoo suorituksen toiselle henkilölle, on edelleen vastuussa suorituksesta.
- 3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

2 JAKSO TOIMITUS

93 artikla

Toimituspaikka

- 1. Jos toimituspaikkaa ei voida muutoin määrittää, se on
 - (a) kuluttajan asuinpaikka sopimuksen tekoajankohtana, jos kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus tai digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, joka on tehty etäsopimuksena tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan

toimitiloissa, tai jos myyjä on sopimuksessa sitoutunut järjestämään kuljetuksen ostajalle;

(b) kaikissa muissa tapauksissa:

i) jos myyntisopimukseen sisältyy tavaran kuljettaminen yhden tai useamman rahdinkuljettajan toimesta, ensimmäisen rahdinkuljettajan lähin keräyspiste;

ii) jos sopimus ei kata kuljetusta, myyjän liikepaikka sopimuksen tekoajankohtana.

2. Jos myyjällä on useampi kuin yksi liikepaikka, 1 kohdan b alakohdan soveltamista varten liikepaikka on se, jolla on lähin liittymä toimitusvelvoitteeseen.

94 artikla

Toimitustapa

1. Ellei muuta ole sovittu, myyjän on täytettävä toimitusvelvoitteensa:

(a) siirtämällä tavaran tai digitaalisen sisällön tosiasiallinen hallinta tai valvontaoikeus kuluttajalle, jos kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus tai digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, joka on tehty etäsopimuksena tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, tai jos myyjä on sopimuksessa sitoutunut järjestämään kuljetuksen ostajalle;

(b) muissa tapauksissa, joissa sopimus kattaa tavaran kuljetuksen rahdinkuljettajan toimesta, luovuttamalla tavara ensimmäiselle rahdinkuljettajalle ostajalle toimittamista varten ja luovuttamalla ostajalle asiakirjat, jotka tämä tarvitsee ottaakseen tavaran vastaan rahdinkuljettajalta, jonka hallussa tavara on; tai

(c) muissa kuin a tai b kohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa saattamalla tavarat tai digitaalinen sisältö, tai jos on sovittu, että myyjän tarvitsee toimittaa ainoastaan tavaroihin liittyvät asiakirjat, nämä asiakirjat ostajan saataville.

2. Edellä olevassa 1 kohdan a ja c alakohdassa viittaus kuluttajaan tai ostajaan voi tarkoittaa myös kuluttajan tai ostajan sopimuksen mukaisesti mainitsemaa kolmatta, joka ei ole rahdinkuljettaja.

95 artikla

Toimitusajankohta

1. Jos toimitusajankohtaa ei voida muutoin määrittää, tavara tai digitaalinen sisältö on toimitettava sopimuksen tekemisen jälkeen ilman aiheetonta viivytystä.

2. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus, elinkeinonharjoittajan on toimitettava tavara tai digitaalinen sisältö viimeistään 30 päivän kuluttua sopimuksen tekemisestä, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin.

96 artikla

Tavarankuljettamisesta koskevat myyjän velvollisuudet

1. Jos myyjä on sopimuksen mukaan velvollinen järjestämään tavarankuljetuksen, hänen tulee tehdä sellaiset sopimukset, jotka ovat tarpeen tavarankuljettamiseksi määräpaikkaan olosuhteisiin soveltuvalla kuljetustavalla ja tällaisessa kuljetuksessa noudatettavin tavanomaisin ehdoin.
2. Jos myyjä sopimuksen mukaisesti luovuttaa tavarankuljettajan hallintaan ja jos tavaraa ei ole siihen tehdyin merkinnöin, laivausasiakirjojen perusteella tai muuten selvästi yksilöity sopimuksessa tarkoitetuksi, myyjän tulee ilmoittaa ostajalle lähetyksestä ja yksilöidä tavara ilmoituksessa.
3. Jos myyjä ei ole velvollinen ottamaan vakuutusta tavarankuljetuksen varalle, hänen tulee ostajan pyynnöstä antaa tälle kaikki käytettävissä olevat vakuutuksen ottamiseen tarpeelliset tiedot.

97 artikla

Tavara tai digitaalinen sisältö, jota ostaja ei hyväksy

1. Jos tavara tai digitaalinen sisältö jää myyjän haltuun siksi, että ostaja ei ole suostunut ottamaan toimitusta vastaan, vaikka se on hänen velvollisuutensa, myyjän on toteutettava kaikki olosuhteisiin nähden kohtuulliset toimet niiden suojaamista ja säilyttämistä varten.
2. Myyjä vapautuu toimitusvelvoitteesta, jos hän
 - (a) jättää tavarat tai digitaalisen sisällön kolmannen säilytettäväksi kohtuullisin ehdoin ostajan kustannuksella ja ilmoittaa tästä ostajalle; tai
 - (b) myy tavarat tai digitaalisen sisällön kohtuullisin ehdoin ilmoitettuaan myynnistä ostajalle ja maksaa nettotuoton ostajalle.
3. Myyjällä on oikeus saada korvauksena tai pidättää itsellään myyntituotosta hänelle aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

98 artikla

Vaikutus vaaranvastuun siirtymiseen

Toimituksen vaikutusta vaaranvastuun siirtymiseen säännellään 14 luvussa.

3 JAKSO TAVAROIDEN JA DIGITAALISEN SISÄLLÖN SOPIMUKSEN MUKAISUUS

99 artikla

Sopimuksen mukaisuus

1. Tavara tai digitaalinen sisältö on sopimuksen mukainen, jos
 - (a) se on määrältään, laadultaan ja ominaisuuksiltaan sopimuksen mukainen;

- (b) se on astiassa tai se on pakattu sopimuksen edellyttämällä tavalla; ja
 - (c) sen mukana toimitetaan tarvittavat lisävarusteet, asennusohjeet tai muut sopimuksessa edellytetyt ohjeet.
2. Jotta tavara tai digitaalinen sisältö olisi sopimuksenmukainen, sen on täytettävä myös 100–102 artiklassa säädetyt vaatimukset, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin.
 3. Mikä tahansa kuluttajan kanssa tehdyssä myyntisopimuksessa oleva ehto, joka poikkeaa 100, 102 ja 103 artiklasta kuluttajan vahingoksi, on pätevä vain jos kuluttaja tiesi tavaraa tai digitaalista sisältöä koskevasta seikasta sopimuksen tekoajankohtana ja hyväksyi tavaran tai digitaalisen sisällön olevan sopimuksenmukainen tehdessään sopimuksen.
 4. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 3 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

100 artikla

Tavaroiden ja digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuuden kriteerit

Tavaroiden tai digitaalisen sisällön

- a) on sovellettava sopimusta tehtäessä myyjän tietoon saatettuun erityiseen tarkoitukseen, paitsi kun olosuhteista ilmenee, että ostaja ei jättänyt asiaa myyjän asiantuntemuksen ja arvioinnin varaan tai että ostajan ei ollut kohtuullista tehdä niin;
- b) on sovellettava tarkoituksiin, joihin vastaavanlaisia tavaroita tai digitaalista sisältöä yleensä käytetään;
- c) niillä on oltava samat ominaisuudet kuin myyjän kuluttajalle esittämällä tavaroiden tai digitaalisen sisällön näytteellä tai mallilla;
- d) on oltava astiassa tai muuten pakattuna siten kuin kyseinen tavara tavanomaisesti pakataan, tai jos tällaista tapaa ei ole, tavalla, joka on asianmukainen tavaran säilyttämiseksi ja suojaamiseksi;
- e) mukana on toimitettava sellaiset lisävarusteet, asennusohjeet tai muut ohjeet, jotka ostaja voi kohtuudella olettaa saavansa;
- f) laadun ja ominaisuuksien on vastattava ennen sopimuksentekoa annettuja lausumia, jotka 69 artiklan nojalla muodostavat osan sopimusehdoista; ja
- g) laadun ja ominaisuuksien on oltava sellaiset kuin ostaja voi olettaa. Kun määritellään, mitä ostaja voi olettaa digitaalisesta sisällöstä, otetaan huomioon se, onko digitaalinen sisältö toimitettu vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta.

101 artikla

Virheellinen asennus kuluttajan kanssa tehdyssä myyntisopimuksessa

1. Silloin kun kuluttajan kanssa tehdyn myyntisopimuksen nojalla toimitettu tavara tai digitaalinen sisältö asennetaan virheellisesti, virheellisestä asennuksesta johtuva sopimuksenvastaisuus rinnastetaan tavaran tai digitaalisen sisällön sopimuksenvastaisuuteen, jos
 - (a) tavaran tai digitaalisen sisällön on asentanut myyjä tai se on asennettu myyjän vastuulla; tai
 - (b) tavara tai digitaalinen sisältö oli tarkoitettu kuluttajan asennettavaksi ja virheellinen asennus johtuu asennusohjeiden puutteellisuudesta.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

102 artikla

Kolmannen oikeudet tai vaatimukset

1. Tavaraan tai digitaaliseen sisältöön ei saa kohdistua mitään kolmannen oikeuksia tai sellaisia kolmannen vaatimuksia, jotka eivät ole ilmeisen perusteettomia.
2. Jollei 3 ja 4 kohdasta muuta johdu, immateriaalioikeuteen perustuvien oikeuksien tai vaatimusten osalta tavaraan tai digitaaliseen sisältöön ei saa kohdistua mitään kolmannen oikeuksia tai sellaisia kolmannen vaatimuksia, jotka eivät ole ilmeisen perusteettomia:
 - (a) sen valtion lain mukaan, missä tavaraa tai digitaalista sisältöä on tarkoitus käyttää sopimuksen mukaisesti tai, jos tästä ei ole sovittu, sen valtion lain mukaan, missä sijaitsee ostajan liikepaikka, tai jos kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus, kuluttajan asuinpaikka, jonka kuluttaja on ilmoittanut sopimuksen tekoajankohtana; ja
 - (b) joista myyjä tiesi tai joista sen voidaan olettaa tienneen sopimuksen tekoajankohtana.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta elinkeinonharjoittajien välisiin sopimuksiin, jos ostaja tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen immateriaalioikeuteen perustuvista oikeuksista tai vaatimuksista sopimuksen tekoajankohtana.
4. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin sopimuksiin, jos kuluttaja tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen immateriaalioikeuteen perustuvista oikeuksista tai vaatimuksista sopimuksen tekoajankohtana.
5. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

103 artikla
Digitaalisen sisällön sopimuksenvastaisuuden rajoittaminen

Digitaalista sisältöä ei pidetä sopimuksenvastaisena pelkästään sen vuoksi, että sopimuksen tekemisen jälkeen on tullut saataville päivitettyä digitaalista sisältöä.

104 artikla
Ostajan tieto tavaran virheellisyydestä elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa

Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, myyjä ei ole vastuussa tavaran virheestä, jos ostaja sopimuksen tekoajankohtana tiesi tai ei ole voinut olla tietämättä tällaisesta virheestä.

105 artikla
Virheen toteamisen ajankohta

1. Myyjä on vastuussa sellaisesta tavaran virheestä, joka on olemassa kun vaaranvastuu siirtyy ostajalle 14 luvun mukaisesti.
2. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, katsotaan, että virhe, joka ilmenee kuuden kuukauden kuluessa siitä kun vaaranvastuu siirtyy ostajalle, on ollut olemassa jo silloin kun vastuu siirtyi ostajalle, jollei tämä ole ristiriidassa tavaran, digitaalisen sisällön tai virheen luonteen kanssa.
3. Edellä olevan 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa esitettyjen, vaaranvastuun siirtymistä ostajalle koskevien viittausten katsotaan viittaavan aikaan, jolloin asennus on saatettu loppuun. Edellä olevan 101 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa viittausten katsotaan viittaavan aikaan, jolloin kuluttajalla on ollut kohtuullisesti aikaa suorittaa asennus.
4. Jos elinkeinonharjoittajan on myöhemmin päivitettävä digitaalista sisältöä, elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että digitaalinen sisältö pysyy sopimuksenmukaisena koko sopimuksen voimassaolon ajan.
5. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

11 luku Ostajan oikeussuojakeinot

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

106 artikla

Yleiskatsaus ostajan oikeussuojakeinoihin

1. Jos myyjä jättää täyttämättä jonkin sopimusvelvoitteensa, ostaja voi toteuttaa minkä tahansa seuraavista toimista:
 - (a) vaatia velvoitteen suorittamista, mikä käsittää erillisen suorituksen ja tavaroiden tai digitaalisen sisällön korjaamisen tai vaihtamisen tämän luvun 3 jakson mukaisesti;
 - (b) pidättyä oman velvoitteensa suorittamisesta tämän luvun 4 jakson mukaisesti;
 - (c) purkaa sopimuksen tämän luvun 5 jakson mukaisesti ja vaatia jo maksetun kauppahinnan palauttamista 17 luvun mukaisesti;
 - (d) alentaa kauppahintaa tämän luvun 6 jakson mukaisesti; ja
 - (e) vaatia vahingonkorvausta 16 luvun mukaisesti.
2. Jos ostaja on elinkeinonharjoittaja:
 - (a) ostajalla on oikeus käyttää mitä tahansa oikeussuojakeinoja, lukuun ottamatta suorituksesta pidättymistä, ellei myyjä käytä tämän luvun 2 jaksossa säädettyä oikeuttaan oikaista virhe; ja
 - (b) ostajan oikeus vedota tavarán virheeseen edellyttää tämän luvun 7 jaksossa vahvistettujen tavarán tarkastamista ja virheestä ilmoittamista koskevien vaatimusten täyttämistä.
3. Jos ostaja on kuluttaja:
 - (a) ostajan oikeudet eivät riipu myyjän mahdollisuudesta oikaista virhe; ja
 - (b) tämän luvun 7 jaksossa vahvistettuja tavarán tarkastamista ja virheestä ilmoittamista koskevia vaatimuksia ei sovelleta.
4. Jos on olemassa perusteltu syy siihen, että myyjä ei ole täyttänyt sopimusvelvoitteitaan, ostaja voi vedota mihin tahansa 1 kohdassa mainittuun oikeussuojakeinoon, suorituksen vaatimista ja vahingonkorvausta lukuun ottamatta.
5. Ostaja ei voi vedota 1 kohdassa mainittuihin oikeussuojakeinoihin siltä osin kuin ostaja on aiheuttanut myyjän sopimusvelvoitteiden täyttämättä jättämisen.
6. Eri oikeussuojakeinoja voi käyttää samanaikaisesti, elleivät ne ole keskenään ristiriidassa.

107 artikla

Oikeussuojakeinojen rajoittaminen silloin kun digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta

Jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta, ostaja ei voi vedota 106 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin oikeussuojakeinoihin. Ostaja voi vaatia 106 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ainoastaan korvausta menetyksestä ja vahingosta, jonka toimitetun digitaalisen sisällön virheellisyys on aiheuttanut ostajan omaisuudelle, mukaan lukien laitteistot, ohjelmistot ja data, lukuun ottamatta hyötyä, joka ostajalta on jäänyt saamatta kyseisen vahingon vuoksi.

108 artikla

Pakottavuus

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut virheestä elinkeinonharjoittajalle.

2 JAKSO MYYJÄN OIKEUS OIKAISTA VIRHE

109 artikla

Myyjän oikeus oikaista virhe

1. Jos myyjä on toteuttanut suorituksen ennen määräaika ja saa tiedon siitä, että suoritus ei ole sopimuksenmukainen, hän voi toteuttaa uuden, sopimuksenmukaisen suorituksen, jos se on mahdollista toteuttaa suoritukselle tarkoitettussa määräajassa.
2. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myyjä, joka on toteuttanut suorituksen, joka ei ole sopimuksenmukainen, voi sopimuksenvastaisuudesta tiedon saatuaan ilman aiheetonta viivytystä tarjoutua oikaisemaan sen omalla kustannuksellaan.
3. Ilmoitus sopimuksen purkamisesta ei estä tekemästä oikaisutarjousta.
4. Ostaja voi kieltäytyä oikaisutarjouksesta vain jos
 - (a) oikaisua ei voida toteuttaa viipymättä ja aiheuttamatta ostajalle huomattavaa haittaa;
 - (b) ostajalla on syy uskoa, että myyjän tulevaan suoritukseen ei voi luottaa; tai
 - (c) suorituksen viivästyminen muodostaisi olennaisen laiminlyönnin.
5. Myyjällä on oltava kohtuullisesti aikaa toteuttaa oikaisu.
6. Ostaja voi pidäytyä suorituksesta, kunnes oikaisu on tehty, mutta ostajan oikeudet, jotka ovat ristiriidassa sen kanssa, että myyjälle annetaan tietty aika oikaisun toteuttamiseen, keskeytyvät kunnes tuo määräaika on päättynyt.

7. Ostajalla on oikaisusta riippumatta oikeus vaatia vahingonkorvausta viivästyksestä sekä mistä tahansa muusta haitasta, joka johtuu oikaisusta tai jota oikaisu ei voi estää.

3 JAKSO SUORITUKSEN VAATIMINEN

110 artikla

Oikeus vaatia myyjää suorittamaan velvoitteensa

1. Ostajalla on oikeus vaatia myyjää suorittamaan velvoitteensa.
2. Vaadittava suoritus voi olla myös sopimuksenvastaisen suorituksen oikaiseminen vastikkeetta.
3. Suoritusta ei voida vaatia, jos
 - (a) suoritus olisi mahdoton tai siitä on tullut lainvastainen; tai
 - (b) suorituksesta aiheutuvat rasitukset tai kustannukset olisivat epäsuhtaiset ostajan saamaan etuun verrattuna.

111 artikla

Kuluttajan oikeus valita joko korjaaminen tai vaihtaminen

1. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus ja elinkeinonharjoittajan on oikaistava virhe 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kuluttaja voi valita joko tavarahan korjaamisen tai vaihtamisen, paitsi jos valittu vaihtoehto olisi lainvastainen tai mahdoton tai aiheuttaisi toiseen vaihtoehtoon verrattuna myyjälle kustannuksia, jotka olisivat kohtuuttomia, kun otetaan huomioon:
 - (a) tavaroiden arvo siinä tapauksessa, ettei virhettä olisi;
 - (b) virheen merkittävyys; ja
 - (c) se, voitaisiinko vaihtoehtoinen oikeussuojakeino toteuttaa ilman, että siitä aiheutuisi kuluttajalle huomattavaa haittaa.
2. Jos kuluttaja vaatii virheen oikaisemista korjaamalla tai vaihtamalla 1 kohdan mukaisesti, kuluttaja voi vedota muihin oikeussuojakeinoihin vain jos elinkeinonharjoittaja ei suorita korjausta tai vaihtoa kohtuullisessa ajassa, joka voi olla enintään 30 päivää. Kuluttaja voi kuitenkin tänä aikana pidättäytyä suorituksesta.

112 artikla

Vaihdetun tavarahan palauttaminen

1. Jos myyjä on oikaissut virheen vaihtamalla tavarahan, myyjällä on oikeus ja velvollisuus ottaa vaihdettu tavara takaisin omalla kustannuksellaan.

2. Ostajalla ei ole velvollisuutta maksaa vaihdetun tavarán käytöstä ajalta ennen tavarán vaihtamista.

4 JAKSO OSTAJAN PIDÄTTYMINEN SUORITUKSESTA

113 artikla

Oikeus pidätyä suorituksesta

1. Ostajalla, jonka on määrä täyttää velvoitteensa samaan aikaan kuin myyjä täyttää tai sen jälkeen kun myyjä on täyttänyt oman velvoitteensa, on oikeus pidätyä suorituksesta, kunnes myyjä on tarjoutunut täyttämään tai yrittänyt täyttää velvoitteensa tai täyttänyt sen.
2. Ostaja, jonka on määrä täyttää velvoitteensa ennen kuin myyjä täyttää omansa ja jolla on perusteltu syy uskoa, että myyjä ei täytä velvoitettaan määräaikaan mennessä, voi pidätyä suorituksesta niin pitkäksi aikaa kuin tämä perusteltu syy on voimassa.
3. Suoritus, josta voidaan pidätyä tämän artiklan nojalla, voi olla koko suoritus tai sen osa sen mukaan, mikä on sopimusvelvoitteen laiminlyönnin perusteella oikeutettua. Jos myyjän velvoitteet on tarkoitus täyttää erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin, ostaja voi pidätyä vain siihen osaan liittyvästä suorituksesta, jota ei ole täytetty, paitsi jos myyjän laiminlyönti on sellainen, että ostajan on sen vuoksi perusteltua pidätyä suorituksesta kokonaisuudessaan.

5 JAKSO SOPIMUKSEN PURKAMINEN

114 artikla

Purkaminen sopimusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi

1. Ostaja voi purkaa sopimuksen 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, jos myyjän laiminlyönti on olennainen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.
2. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty tavarán myyntisopimus tai elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus digitaalisen sisällön toimittamisesta ja laiminlyönti johtuu siitä, että suoritus ei ole sopimuksenmukainen, kuluttaja voi purkaa sopimuksen, paitsi jos laiminlyönti on merkityksetön.

115 artikla

Sopimuksen purkaminen toimituksen viivästymisen vuoksi sen jälkeen kun suoritukselle on annettu lisäaikaa purkamisilmoituksessa

1. Ostaja voi purkaa sopimuksen sellaisen toimituksen viivästymisen nojalla, joka ei itsessään ole olennainen, jos ostaja on asettanut purkamisilmoituksessa suoritukselle kohtuullisen lisäajan, mutta myyjä ei täytä velvoitettaan tuon ajan kuluessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lisäaika katsotaan kohtuulliseksi, jos myyjä ei vastusta sitä ilman aiheetonta viivytystä.
3. Jos purkamisilmoituksessa sanotaan, että sopimuksen voimassaolo päättyy ilman muita toimenpiteitä, jos myyjä ei täytä velvoitettaan asetetussa määräajassa, sopimuksen voimassaolo päättyy tuon määräajan päätyttyä ilman erillistä ilmoitusta.

116 artikla

Purkaminen ennakoidun laiminlyönnin vuoksi

Ostaja voi purkaa sopimuksen ennen velvoitteen täyttämisaikajankohdtaa, jos myyjä on ilmoittanut tai on muutoin selvää, että velvoitteen täyttämättä jättäminen on odotettavissa ja että tämä oikeuttaisi sopimuksen purkamiseen.

117 artikla

Purkamisoikeuden soveltamisala

1. Jos myyjän sopimusvelvoitteet on tarkoitus suorittaa erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin ja on olemassa tämän jakson mukainen peruste purkaa velvoitteista tietty osa, johon osa kauppahinnasta voidaan suhteuttaa, ostaja voi purkaa ainoastaan tämän osan sopimuksesta.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos ostajan ei voida olettaa hyväksyvän muiden osien suoritusta tai jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.
3. Jos myyjän sopimusvelvoitteita ei voida jakaa osiin tai jos kauppahintaa ei voida jakaa osiin, ostaja voi purkaa sopimuksen vain jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.

118 artikla

Purkamisilmoitus

Tämän jakson mukaista purkamisoikeutta käytetään antamalla myyjälle purkamisilmoitus.

119 artikla

Purkamisoikeuden menettäminen

1. Ostaja menettää tämän jakson mukaisen purkamisoikeuden, jos purkamisilmoitusta ei tehdä kohtuullisessa ajassa siitä kun oikeus syntyi tai siitä kun laiminlyönti tuli tai sen voidaan olettaa tulleen ostajan tietoon, sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:
 - (a) jos ostaja on kuluttaja; tai
 - (b) jos velvoitetta ei ole täytetty lainkaan.

6 JAKSO HINNANALENNUS

120 artikla

Oikeus hinnanalennukseen

1. Jos ostaja hyväksyy sopimuksenvastaisen suorituksen, hänellä on oikeus hinnanalennukseen. Alennuksen on oltava samassa suhteessa kuin suorituksen arvo suoritushetkellä on verrattuna siihen arvoon, joka sopimuksenmukaisella suorituksella olisi tuolla hetkellä ollut.
2. Ostaja, jolla on oikeus hinnanalennukseen 1 kohdan nojalla ja joka on jo maksanut määrän, joka on suurempi kuin alennettu hinta, voi periä erotuksen takaisin myyjältä.
3. Jos ostaja saa hinnanalennuksen, hän ei voi vaatia lisäksi vahingonkorvausta tällä tavoin kompensoidusta menetyksestä, mutta hänellä on edelleen oikeus vahingonkorvaukseen muista menetyksistä.

7 JAKSO TAVARAN TARKASTAMISTA JA VIRHEESTÄ ILMOITTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET ELINKEINONHARJOITTAJIEN VÄLISISSÄ SOPIMUKSISSA

121 artikla

Tavaran tarkastaminen elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, ostajan on tarkastettava tai tarkastutettava tavara niin pian kuin on kohtuudella mahdollista, ja viimeistään 14 päivän kuluttua tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimittamisesta tai niihin liittyvien palvelujen suorittamisesta.
2. Jos sopimukseen sisältyy tavaran kuljetus, tarkastusta voidaan lykätä, kunnes tavara on saapunut määräpaikkaansa.
3. Jos ostaja määrää tavaralle sen kuljetuksen aikana uuden määräpaikan tai lähettää tavaran edelleen saamatta kohtuullista tilaisuutta sen tarkastamiseen ja jos myyjä sopimusta tehtäessä tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen tavaran määräpaikan muuttamisen tai jatkokuljetuksen mahdollisuudesta, tarkastusta voidaan lykätä siihen saakka, kunnes tavara on saapunut uuteen määräpaikkaansa.

122 artikla

Virheestä ilmoittamista koskeva vaatimus elinkeinonharjoittajien välisissä myyntisopimuksissa

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, ostaja ei voi vedota tavaran virheeseen, jos hän ei kohtuullisessa ajassa ilmoita siitä myyjälle ja täsmennä, minkälaisesta virheestä on kysymys.

Ajan kuluminen alkaa tavaroiden toimitusajankohdasta tai siitä kun ostaja havaitsee tai hänen voidaan olettaa havainneen virheen, sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi.

2. Ostaja menettää oikeuden vedota tavaran virheeseen, jos hän ei ilmoita siitä myyjälle viimeistään kahden vuoden kuluessa siitä, kun tavara tosiasiallisesti luovutettiin hänen hallintaansa sopimuksen mukaisesti.
3. Jos osapuolet ovat sopineet, että tavara pysyy tietyn ajan käyttökelpoisena tavanomaiseen tarkoitukseensa tai johonkin erityiseen tarkoitukseen, määräaika 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tekemiselle ei pääty ennen sovittu ajan päättymistä.
4. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta 102 artiklassa tarkoitettuihin kolmansien vaatimuksiin tai oikeuksiin.
5. Ostajan ei tarvitse ilmoittaa myyjälle siitä, että kaikkia tavaroita ei ole toimitettu, jos ostajalla on syy uskoa, että jäljellä olevat tavarat toimitetaan myöhemmin.
6. Myyjällä ei ole oikeutta vedota tähän artiklaan, jos tavaran virhe liittyy tosiseikkoihin, joista myyjä tiesi tai hänen voitiin olettaa tietneen ja joista hän ei ilmoittanut ostajalle.

12 luku Ostajan velvollisuudet

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

123 artikla

Ostajan tärkeimmät velvollisuudet

1. Ostajan velvollisuutena on
 - (a) maksaa kauppahinta;
 - (b) vastaanottaa tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimitus; ja
 - (c) vastaanottaa tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön liittyvät asiakirjat siten kuin sopimuksessa edellytetään.
2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta sopimukseen, joka koskee digitaalisen sisällön toimittamista, jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta.

2 JAKSO KAUPPAHINNAN MAKSAMINEN

124 artikla

Maksuvälineet

1. Maksu on suoritettava sopimusehdoissa mainitulla maksuvälineellä, tai jos tällaista mainintaa ei ole, millä tahansa maksupaikassa tavanomaisessa liiketoiminnassa käytettävällä välineellä, liiketoimen luonne huomioon ottaen.
2. Myyjän oletetaan hyväksyvän sekin tai muun maksamismääräyksen tai -lupauksen vain sillä ehdolla, että maksu toteutuu. Myyjä voi vaatia alkuperäisen maksuvelvoitteen täytäntöönpanoa, jos maksamismääräystä tai -lupausta ei noudateta.
3. Ostajan alkuperäinen velvoite lakkaa, jos myyjä hyväksyy maksamislupauksen, jonka antaa kolmas, jonka kanssa myyjä on sopinut etukäteen, että se hyväksyy kolmannen antaman maksamislupauksen.
4. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus, kuluttaja ei ole vastuussa tietyn maksuvälineen käyttöön liittyvistä kuluista, jotka ylittävät ne kustannukset, joita elinkeinonharjoittajalle aiheutuu kyseisen maksuvälineen käytöstä.

125 artikla
Maksupaikka

1. Jollei maksupaikkaa voida muutoin määrittää, se on myyjän liikepaikka sopimuksen tekoajankohtana.
2. Jos myyjällä on useampi kuin yksi liikepaikka, maksupaikka on se myyjän liikepaikka, jolla on lähin liittymä maksuvelvoitteeseen.

126 artikla
Maksuajankohta

1. Kauppahinta on maksettava toimituksen yhteydessä.
2. Myyjä voi torjua tarjouksen maksaa ennen eräpäivää, jos se on myyjän oikeutetun edun mukaista.

127 artikla
Kolmannen suorittama maksu

1. Ostaja voi antaa maksamisen kolmannen tehtäväksi. Ostaja, joka antaa maksamisen kolmannen tehtäväksi, on edelleen vastuussa maksusta.
2. Myyjä ei voi kieltäytyä kolmannen suorittamasta maksusta, jos
 - (a) kolmas toimii ostajan suostumuksella; tai
 - (b) maksaminen on kolmannen oikeutetun edun mukaista ja ostaja ei ole maksanut tai on selvää, että ostaja ei tule suorittamaan maksua silloin kun se erääntyy.
3. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan mukainen kolmannen suorittama maksu vapauttaa ostajan vastuusta myyjää kohtaan.
4. Jos myyjä hyväksyy kolmannen suorittaman maksun olosuhteissa, jotka eivät kuulu 1 tai 2 kohdan soveltamisalaan, ostaja vapautuu vastuusta myyjää kohtaan, mutta myyjä on vastuussa ostajalle tästä hyväksymisestä mahdollisesti aiheutuvasta menetyksestä.

128 artikla
Maksun kohdentaminen

1. Jos ostajalla on samaa myyjää kohtaan useita maksuvelvoitteita eikä suoritettu maksu kata niitä kaikkia, ostaja voi ilmoittaa myyjälle maksun yhteydessä, mille saatavalle maksu on kohdennettava.
2. Jos ostaja ei tee myyjälle 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, myyjä voi kohdentaa maksusuorituksen haluamalleen saatavalle ilmoittamalla tästä ostajalle kohtuullisen ajan kuluessa.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukainen kohdentaminen ei ole tehokas, jos se kohdistuu saatavaan, joka ei ole vielä erääntynyt tai joka on riitautettu.
4. Jos kumpikaan osapuoli ei ole tehnyt tehokasta kohdentamista, maksu kohdennetaan sille saatavalle, joka täyttää jonkin seuraavista kriteereistä annetussa järjestyksessä:
 - (a) saatava, joka on jo erääntynyt tai joka erääntyy ensimmäisenä;
 - (b) saatava, jolle myyjällä ei ole lainkaan vakuutta tai jolle vakuuksia on vähiten;
 - (c) saatava, joka rasittaa ostajaa eniten;
 - (d) saatava, joka syntyi ensimmäisenä.

Jos mitään näistä kriteereistä ei voida soveltaa, maksu kohdennetaan suhteellisesti kaikille saataville.
5. Maksu voidaan kohdentaa 2–4 kohdan nojalla velvoitteeseen, joka on täytäntöönpanokelvoton vanhentumisen seurauksena, vain siinä tapauksessa, ettei ole olemassa muuta velvoitetta, johon maksu voitaisiin kohdentaa näiden kohtien mukaisesti.
6. Minkä tahansa velvoitteen osalta ostajan suorittama maksu kohdennetaan ensimmäiseksi kuluihin, toiseksi korkoihin ja kolmanneksi pääomaan, paitsi jos myyjä päättää toisenlaisesta kohdentamisesta.

3 JAKSO TOIMITUKSEN VASTAANOTTAMINEN

129 artikla

Toimituksen vastaanottaminen

Ostaja täyttää velvollisuutensa ottaa toimitus vastaan

- a) toteuttamalla kaikki toimet, joita häneltä voidaan kohtuudella odottaa, jotta myyjä voi täyttää toimitusvelvoitteensa; ja
- b) ottamalla vastaan tavarat tai tavaroihin liittyvät asiakirjat tai digitaalisen sisällön siten kuin sopimuksessa edellytetään.

130 artikla

Toimitus ennen määrättyä ajankohtaa ja virheellisen määrän toimittaminen

1. Jos myyjä toimittaa tavarat tai digitaalisen sisällön ennen määräpäivää, ostajan on otettava toimitus vastaan, paitsi jos siitä kieltäytyminen on ostajan oikeutetun edun mukaista.
2. Jos myyjä toimittaa tavaraa tai digitaalista sisältöä vähemmän kuin sopimuksessa määrätään, ostajan on otettava toimitus vastaan, paitsi jos siitä kieltäytyminen on ostajan oikeutetun edun mukaista.

3. Jos myyjä toimittaa tavaraa tai digitaalista sisältöä enemmän kuin sopimuksessa määrätään, ostaja voi ottaa yli menevän osan vastaan tai kieltäytyä sen vastaanottamisesta.
4. Jos ostaja ottaa yli menevän osan vastaan, se katsotaan toimitetuksi sopimuksen mukaisesti, ja siitä on maksettava sopimuksen mukaan määräytyvä hinta.
5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta kuluttajan kanssa tehtyihin myyntisopimuksiin, jos ostajalla on perusteltu syy uskoa, että myyjä on toimittanut ylimenevän osan tahallisesti ja erheettä, tietoisena siitä, että sitä ei ole tilattu.
6. Tätä artiklaa ei sovelleta sopimukseen, joka koskee digitaalisen sisällön toimittamista, jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta.

13 luku Myyjän oikeussuojakeinot

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

131 artikla

Yleiskatsaus myyjän oikeussuojakeinoihin

1. Jos ostaja jättää täyttämättä jonkin sopimusvelvoitteensa, myyjä voi toteuttaa minkä tahansa seuraavista toimista:
 - (a) vaatia suoritusta tämän luvun 2 jakson mukaisesti;
 - (b) pidättäyä oman velvoitteensa suorittamisesta tämän luvun 3 jakson mukaisesti;
 - (c) purkaa sopimuksen tämän luvun 4 jakson mukaisesti; ja
 - (d) vaatia kauppahinnalle korkoa tai vahingonkorvausta 16 luvun mukaisesti.
2. Jos ostajan laiminlyöntiin on olemassa perusteltu syy, myyjä voi vedota mihin tahansa 1 kohdassa mainittuun oikeussuojakeinoon, suorituksen vaatimista ja vahingonkorvausta lukuun ottamatta.
3. Myyjä ei voi vedota 1 kohdassa mainittuihin oikeussuojakeinoihin siltä osin kuin myyjä on aiheuttanut ostajan laiminlyönnin.
4. Eri oikeussuojakeinoja voi käyttää samanaikaisesti, elleivät ne ole keskenään ristiriidassa.

2 JAKSO SUORITUKSEN VAATIMINEN

132 artikla

Oikeus vaatia ostajaa täyttämään velvollisuutensa

1. Myyjä voi periä erääntyneen kauppahinnan ja vaatia ostajaa täyttämään myös muut velvollisuutensa.
2. Jos ostaja ei ole vielä ottanut tavaraa tai digitaalista sisältöä vastaan ja on ilmeistä, että ostaja on haluton vastaanottamaan suorituksen, myyjä voi silti vaatia ostajaa ottamaan toimituksen vastaan ja se voi periä kauppahinnan, paitsi jos myyjä olisi voinut toteuttaa kohtuullisen korvaavan liiketoimen ilman merkittävää rasitusta tai kustannusta.

3 JAKSO MYYJÄN PIDÄTTYMINEN SUORITUKSESTA

133 artikla

Oikeus pidätyä suorituksesta

1. Myyjällä, jonka on määrä täyttää velvoitteensa samaan aikaan kuin ostaja täyttää tai sen jälkeen kun ostaja on täyttänyt oman velvoitteensa, on oikeus pidätyä suorituksesta, kunnes ostaja on tarjoutunut täyttämään tai yrittänyt täyttää velvoitteensa tai täyttänyt sen.
2. Myyjä, jonka on määrä täyttää sopimusvelvoitteensa ennen kuin ostaja täyttää omansa ja jolla on perusteltu syy uskoa, että ostaja ei täytä velvoitettaan määräaikaan mennessä, voi pidätyä suorituksesta niin pitkäksi aikaa kuin tämä perusteltu syy on voimassa. Myyjä menettää kuitenkin oikeutensa pidätyä suorituksesta, jos ostaja antaa velvoitteensa täyttämisestä riittävän vakuuden tai riittävät takeet.
3. Suoritus, josta voidaan pidätyä tämän artiklan nojalla, voi olla koko suoritus tai sen osa sen mukaan, mikä on sopimusvelvoitteen laiminlyönnin perusteella oikeutettua. Jos ostajan velvoitteet on tarkoitus täyttää erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin, myyjä voi pidätyä vain siihen osaan liittyvästä suorituksesta, jota ei ole täytetty, paitsi jos ostajan laiminlyönti on sellainen, että myyjän on sen vuoksi perusteltua pidätyä suorituksesta kokonaisuudessaan.

4 JAKSO SOPIMUKSEN PURKAMINEN

134 artikla

Purkaminen sopimusvelvoitteen olennaisen laiminlyönnin vuoksi

Myyjä voi purkaa sopimuksen 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, jos ostajan laiminlyönti on olennainen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

135 artikla

Sopimuksen purkaminen viivästyksen vuoksi sen jälkeen kun suoritukselle on annettu lisäaikaa purkamisilmoituksella

1. Myyjä voi purkaa sopimuksen sellaisen suorituksen viivästymisen nojalla, joka ei itsessään ole olennainen, jos myyjä on asettanut purkamisilmoituksessa suoritukselle kohtuullisen lisäajan, mutta ostaja ei täytä velvoitettaan tuon ajan kuluessa.
2. Määräaika katsotaan kohtuulliseksi, jos ostaja ei vastusta sitä ilman aiheetonta viivytystä. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa suoritukselle annettu lisäaika ei saa päättyä ennen 167 artiklan 2 kohdassa mainittua 30 päivän määräaikaa.
3. Jos purkamisilmoituksessa sanotaan, että sopimuksen voimassaolo päättyy automaattisesti, jos ostaja ei täytä velvoitettaan asetetussa määräajassa, sopimuksen voimassaolo päättyy tuon määräajan päätyttyä ilman erillistä ilmoitusta.

4. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

136 artikla

Purkaminen ennakoidun laiminlyönnin vuoksi

Myyjä voi purkaa sopimuksen ennen suorituksen toteuttamisajankohtaa, jos ostaja on ilmoittanut tai on muutoin selvää, että suorituksen toteuttamatta jääminen on odotettavissa ja laiminlyönti olisi olennainen.

137 artikla

Purkamisoikeuden soveltamisala

1. Jos ostajan sopimusvelvoitteet on tarkoitus suorittaa erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin ja on olemassa tämän jakson mukainen peruste purkaa velvoitteista tietty osa, johon osa myyjän velvoitteista voidaan suhteuttaa, myyjä voi purkaa ainoastaan tämän osan sopimuksesta.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos laiminlyönti on olennainen suhteessa koko sopimukseen.
3. Jos ostajan sopimusvelvoitteita ei ole tarkoitus suorittaa erillisinä osina, myyjä voi purkaa sopimuksen vain jos laiminlyönti on olennainen suhteessa koko sopimukseen.

138 artikla

Purkamisilmoitus

Tämän jakson mukaista sopimuksen purkamisoikeutta käytetään antamalla ostajalle purkamisilmoitus.

139 artikla

Purkamisoikeuden menettäminen

1. Jos suoritus on toteutettu myöhässä tai toteutettu suoritus ei muutoin vastaa sopimusta, myyjä menettää tämän jakson mukaisen purkamisoikeuden, paitsi jos purkamisilmoitus tehdään kohtuullisessa ajassa siitä kun suorituksen toteuttaminen tai sen virheellisyys tuli tai sen voidaan olettaa tulleen myyjän tietoon.
2. Myyjä menettää oikeutensa purkaa sopimus 136 artiklan mukaisella ilmoituksella, paitsi jos myyjä antaa purkamisilmoituksen kohtuullisessa ajassa sen jälkeen kun oikeus on syntynyt.
3. Jos ostaja ei ole maksanut kauppahintaa tai on syyllistynyt johonkin muuhun olennaiseen laiminlyöntiin, myyjä säilyttää oikeutensa purkaa sopimus.

14 luku Vaaranvastuun siirtyminen

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

140 artikla

Vaaranvastuun siirtymisen vaikutus

Tavaran tai digitaalisen sisällön häviäminen tai vahingoittuminen sen jälkeen, kun vaaranvastuu on siirtynyt ostajalle, ei vapauta ostajaa velvollisuudesta maksaa kauppahinta, ellei häviäminen tai vahingoittuminen johdu myyjän teosta tai laiminlyönnistä.

141 artikla

Tavaran tai digitaalisen sisällön toteaminen sopimuksessa tarkoitetuksi

Vaaranvastuu ei siirry ostajalle, ennen kuin tavara tai digitaalinen sisältö on selvästi todettu sopimuksessa tarkoitetuksi tavaraksi tai digitaaliseksi sisällöksi joko alkuperäisessä sopimuksessa, ostajalle tehdyllä ilmoituksella tai muulla tavoin.

2 JAKSO VAARANVASTUUN SIIRTYMINEN KULUTTAJAN KANSSA TEHDYISSÄ MYYNTISOPIMUKSISSA

142 artikla

Vaaranvastuun siirtyminen kuluttajan kanssa tehdyssä myyntisopimuksessa

1. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, vaaranvastuu siirtyy, kun kuluttaja tai muu kuluttajan tätä tarkoitusta varten nimeämä kolmas, joka ei voi olla rahdinkuljettaja, on saanut tosiasialliseen hallintaansa tavaran tai sen aineellisen välineen, jolla digitaalinen sisältö toimitetaan.
2. Kun sopimus koskee muutoin kuin aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamista, vaaranvastuu siirtyy, kun kuluttaja tai kuluttajan tätä tarkoitusta varten nimeämä kolmas on saanut digitaalisen sisällön haltuunsa.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kuluttaja laiminlyö velvollisuutensa ottaa tavara tai digitaalinen sisältö vastaan ilman 88 artiklan mukaista perusteltua syytä, paitsi jos kyseessä on etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus. Siinä tapauksessa vaaranvastuu siirtyy silloin, kun kuluttaja tai kuluttajan nimeämä kolmas olisi saanut tavaran tosiasialliseen hallintaansa tai digitaalisen sisällön haltuunsa siinä tapauksessa, että niiden vastaanottamista koskeva velvollisuus olisi täytetty.
4. Jos kuluttaja järjestää tavaran tai aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön kuljetuksen ilman, että elinkeinonharjoittaja oli tarjonnut tällaista vaihtoehtoa, vaaranvastuu siirtyy, kun tavarat tai aineellisella välineellä toimitettu

digitaalinen sisältö luovutetaan rahdinkuljettajalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta kuluttajan oikeuksia rahdinkuljettajaa vastaan.

5. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 JAKSO VAARANVASTUUN SIIRTYMINEN ELINKEINONHARJOITTAJIEN VÄLILLÄ TEHDYISSÄ SOPIMUKSISSA

143 artikla

Vaaranvastuun siirtymisajankohta

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, vaaranvastuu siirtyy, kun ostaja ottaa vastaan tavaroiden tai digitaalisen sisällön tai tavaroihin liittyvien asiakirjojen toimituksen.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, jollei 144–146 artiklasta muuta johdu.

144 artikla

Ostajan määrättäväksi asetetut tavarat

1. Jos tavarat tai digitaalinen sisältö asetetaan ostajan määrättäväksi ja ostaja tietää tämän, vaaranvastuu siirtyy ostajalle silloin kun tavarat tai digitaalinen sisältö olisi pitänyt ottaa vastaan, paitsi jos ostajalla oli oikeus pidäytyä toimituksen vastaanottamisesta 113 artiklan nojalla.
2. Jos tavarat tai digitaalinen sisältö asetetaan ostajan määrättäväksi muualla kuin myyjän liikepaikassa, vaaranvastuu siirtyy silloin kun toimituksen on määrä tapahtua ja ostaja tietää, että tavarat tai digitaalinen sisältö on asetettu hänen määrättäväkseen kyseisessä paikassa.

145 artikla

Tavaran kuljetus

1. Tätä artiklaa sovelletaan myyntisopimuksiin, joihin sisältyy tavaran kuljetus.
2. Jos myyjä ei ole velvollinen luovuttamaan tavaraa määrättyssä paikassa, vaaranvastuu siirtyy ostajalle, kun tavara luovutetaan ensimmäisen rahdinkuljettajan hallintaan sopimuksen mukaisesti ostajalle kuljetettavaksi.
3. Jos myyjän on määrä luovuttaa tavara rahdinkuljettajan hallintaan määrättyssä paikassa, vaaranvastuu ei siirry ostajalle ennen kuin tavara luovutetaan kyseisessä paikassa rahdinkuljettajan hallintaan.
4. Se, että myyjällä on oikeus pidäytyä luovuttamasta tavarasta määräämiseen oikeuttavia asiakirjoja, ei vaikuta vaaranvastuun siirtymiseen.

146 artikla
Kuljetettavana olevan tavarán myynti

1. Tätä artiklaa sovelletaan myyntisopimukseen, joihin sisältyy kuljetettavana olevan tavarán myynti.
2. Vaaranvastuu siirtyy ostajalle siitä hetkestä, jolloin tavarat luovutettiin ensimmäiselle rahdinkuljettajalle. Jos olosuhteet niin osoittavat, vaaranvastuu siirtyy kuitenkin ostajalle sopimuksen tekohetkellä.
3. Jos myyjä kaupantekohetkellä tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen, että tavara oli hävinnyt tai vahingoittunut, eikä hän ilmoittanut tästä ostajalle, vaaranvastuu häviämisestä tai vahingoittumisesta on kuitenkin myyjällä.

V osa Myyntisopimukseen liittyvän palvelusopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot

15 luku Osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot

1 JAKSO ERÄIDEN YLEISTEN SÄÄNTÖJEN SOVELTAMINEN MYYNTISOPIMUKSIIN

147 artikla

Eräiden yleisten sääntöjen soveltaminen myyntisopimukseen

1. Tähän osaan sovelletaan 9 luvun sääntöjä.
2. Jos myyntisopimus tai digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus puretaan, myös siihen liittyvät palvelusopimukset purkautuvat.

2 JAKSO PALVELUNTARJOAJAN VELVOLLISUUDET

148 artikla

Velvollisuus tuloksiin nähden ja huolellisuutta ja taitoa koskeva velvollisuus

1. Palveluntarjoajan on täytettävä sopimuksessa määritelty erityinen tulostavoite.
2. Jos sopimuksessa ei nimenomaisesti tai implisiittisesti aseteta tavoitteeksi minkään erityisen tuloksen saavuttamista, palveluntarjoajan on suoritettava sopimukseen liittyvä palvelu sellaisella huolella ja taidolla, jota järkevä ja huolellinen palveluntarjoaja käyttäisi, ja lain tai muiden kyseiseen palveluun sovellettavien sitovien oikeussääntöjen mukaisesti.
3. Palveluntarjoajalta vaadittavan kohtuullisen huolellisuuden ja taidon määrittämiseksi on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:
 - (a) niiden riskien luonne, suuruus, toistuvuus ja ennakoitavuus, jotka liittyvät sopimukseen liittyvän palvelun suorittamiseen asiakkaan hyväksi;
 - (b) jos vahinkoa on aiheutunut, niiden varotoimien kustannukset, joiden avulla kyseisen tai vastaavan vahingon aiheutuminen olisi voitu estää; ja
 - (c) sopimukseen liittyvän palvelun suorittamiseen käytettävissä oleva aika.
4. Jos elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisessä sopimuksessa tarkoitettu palvelu kattaa tavaroiden asennuksen, asennus on suoritettava siten, että asennetut tavarat ovat sopimuksen mukaiset 101 artiklassa vaaditulla tavalla.

5. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

149 artikla

Velvollisuus estää vahinko

Palveluntarjoajan on toteutettava kohtuulliset toimet estääkseen sopimukseen liittyvän palvelun suorittamisen yhteydessä tai sen seurauksena tavaroille tai digitaaliselle sisällölle aiheutuva vahinko tai ruumiinvamma tai muu menetys tai vahinko.

150 artikla

Kolmannen suoritus

1. Palveluntarjoaja voi uskoa sopimuksen suorittamisen toiselle henkilölle, paitsi jos edellytetään palveluntarjoajan henkilökohtaista suoritusta.
2. Palveluntarjoaja, joka uskoo suorituksen toiselle henkilölle, on edelleen vastuussa suorituksesta.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

151 artikla

Velvollisuus toimittaa lasku

Jos sopimukseen liittyvästä palvelusta on maksettava erikseen eikä kauppahinta ole sopimuksen tekoajankohtana sovittu kiinteä summa, palveluntarjoajan on toimitettava asiakkaalle lasku, jossa selvitetään selkeästi ja ymmärrettävästi, miten kauppahinta on laskettu.

152 artikla

Velvollisuus varoittaa odottamattomista tai epätaloudellisista kustannuksista

1. Palveluntarjoajan on varoitettava asiakasta ja pyydetävä tämän suostumus jatkaa toimintaa, jos
 - (a) sopimukseen liittyvän palvelun kustannukset olisivat suuremmat kuin mitä palveluntarjoaja on aiemmin ilmoittanut asiakkaalle; tai
 - (b) sopimukseen liittyvä palvelu maksaisi enemmän kuin tavarain tai digitaalisen sisällön arvo sen jälkeen kun palvelu on suoritettu, siltä osin kuin palveluntarjoaja on tietoinen tästä.
2. Jos palveluntarjoaja ei saa asiakkaan suostumusta 1 kohdan mukaisesti, hänellä ei ole oikeutta vaatia kauppahintaa, joka ylittää aiemmin ilmoitetut kustannukset, tai,

tilanteen mukaan, tavarahan tai digitaalisen sisällön arvoa sen jälkeen kun sopimukseen liittyvä palvelu on suoritettu.

3 JAKSO ASIAKKAAN VELVOLLISUUDET

153 artikla

Kauppahinnan maksaminen

1. Asiakkaan on maksettava kauppahinta, joka sopimukseen liittyvästä palvelusta vaaditaan sopimuksen mukaisesti.
2. Kauppahinta on maksettava, kun sopimukseen liittyvä palvelu on suoritettu ja palvelun kohde on asiakkaan käytettävissä.

154 artikla

Pääsy asiakkaan tiloihin

Jos palveluntarjoajan on päästävä asiakkaan tiloihin sopimukseen liittyvän palvelun suorittamista varten, asiakkaan on sallittava tällainen pääsy kohtuullisina aikoina.

4 JAKSO OIKEUSSUOJAKEINOT

155 artikla

Asiakkaan oikeussuojakeinot

1. Jos palveluntarjoaja jättää täyttämättä jonkin sopimusvelvoitteensa, asiakkaalla on tässä artiklassa säädetyin mukautuksin samat oikeussuojakeinot kuin ostajalla 11 luvun mukaisesti, eli
 - (a) oikeus vaatia erillistä suoritusta;
 - (b) oikeus pidättyä omasta suorituksesta;
 - (c) oikeus purkaa sopimus;
 - (d) oikeus hinnanalennukseen; ja
 - (e) oikeus vaatia vahingonkorvausta.
2. Ellei 3 kohdasta muuta johdu, asiakkaan oikeussuojakeinot riippuvat palveluntarjoajan oikeudesta oikaista virhe, riippumatta siitä, onko asiakas kuluttaja.
3. Jos kyseessä on 101 artiklassa tarkoitettu kuluttajan kanssa tehtyyn myyntisopimukseen liittyvä virheellinen asennus, kuluttajan oikeussuojakeinot eivät riipu palveluntarjoajan oikeudesta oikaista virhe.
4. Jos asiakas on kuluttaja, hänellä on oikeus purkaa sopimus siihen liittyvää palvelua koskevan virheen perusteella, paitsi jos virhe on merkityksetön.

5. Sovelletaan 11 luvun säännöksiä tarvittavin mukautuksin, joita ovat erityisesti seuraavat:
- (a) kun kyseessä on palveluntarjoajan oikeus oikaista virhe elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa, 109 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kohtuullinen aika ei saa olla enempää kuin 30 päivää;
 - (b) 111 ja 112 artiklaa ei sovelleta sopimuksenvastaisen suorituksen oikaisemiseen; ja
 - (c) sovelletaan 156 artiklaa 122 artiklan sijasta.

156 artikla

Virheestä ilmoittamista koskeva vaatimus elinkeinonharjoittajien välisiin myyntisopimuksiin liittyvissä palvelusopimuksissa

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien väliseen myyntisopimukseen liittyvä palvelusopimus, asiakas voi vedota virheeseen vain jos hän ilmoittaa siitä palveluntarjoajalle kohtuullisessa ajassa ja täsmentää, minkälaisesta virheestä on kysymys.
- Ajan kulumisen alkaa sopimukseen liittyvän palvelun suoritusajankohdasta tai siitä kun asiakas havaitsee tai hänen voidaan olettaa havainneen virheen, sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi.
2. Palveluntarjoajalla ei ole oikeutta vedota tämän artiklan säännöksiin, jos virhe liittyy tosiseikkoihin, joista palveluntarjoaja tiesi tai hänen voitiin olettaa tienneen ja joista hän ei ilmoittanut asiakkaalle.

157 artikla

Palveluntarjoajan oikeussuojakeinot

1. Jos asiakas jättää täyttämättä jonkin sopimusvelvoitteensa, palveluntarjoajalla on 2 kohdassa esitetyin mukautuksin samat oikeussuojakeinot kuin myyjällä 13 luvun mukaisesti, eli
- (a) oikeus vaatia suoritusta;
 - (b) oikeus pidättyä omasta suorituksestaan;
 - (c) oikeus purkaa sopimus; ja
 - (d) oikeus vaatia kauppahinnalle korkoa tai vahingonkorvausta.
2. Sovelletaan 13 luvun säännöksiä tarvittavin mukautuksin. Erityisesti sovelletaan 158 artiklaa 132 artiklan 2 kohdan sijasta.

158 artikla
Asiakkaan oikeus kieltäytyä suorituksesta

1. Asiakas voi milloin tahansa ilmoittaa palveluntarjoajalle, että sopimukseen liittyvän palvelun suoritus tai sitä täydentävät suoritukset eivät ole enää tarpeen.
2. Jos 1 kohdan mukainen ilmoitus tehdään,
 - (e) palveluntarjoajalla ei ole enää oikeutta eikä velvollisuutta tarjota kyseistä palvelua; ja
 - (f) jos purkamisperustetta ei ole olemassa minkään muun säännöksen nojalla, asiakas on edelleen velvollinen maksamaan kauppahinnan, josta vähennetään kustannukset, jotka ovat säästyneet tai joiden voidaan olettaa säästyneen palveluntarjoajalta siksi, että sen ei ole tarvinnut saattaa suoritusta loppuun.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

VI osa Vahingonkorvaus ja korko

16 luku Vahingonkorvaus ja korko

1 JAKSO VAHINGONKORVAUS

159 artikla

Oikeus vahingonkorvaukseen

1. Velkojalla on oikeus saada vahingonkorvausta menetyksestä, joka johtuu velalliselle kuuluvan velvoitteen laiminlyönnistä, paitsi jos laiminlyöntiin on perusteltu syy.
2. Menetys, josta voidaan periä vahingonkorvausta, kattaa myös tulevat menetykset, joita velallinen voi olettaa aiheutuvan.

160 artikla

Vahingonkorvauksen yleinen määrä

Vahingonkorvaus velalliselle kuuluvan velvoitteen laiminlyönnistä johtuvasta menetyksestä on yleensä rahamäärä, joka asettaa velkojan siihen asemaan, jossa velkoja olisi ollut, jos velvoite olisi täytetty asianmukaisella tavalla tai, jos tämä ei ole mahdollista, mahdollisimman lähelle tätä asemaa. Tällainen vahingonkorvaus kattaa sekä velkojalle aiheutuneen menetyksen että velkojalta saamatta jääneen voiton.

161 artikla

Menetyksen ennakoitavuus

Velallinen on vastuussa ainoastaan menetyksestä, jonka hän ennakoi tai joka hänen voidaan olettaa ennakoineen velvoitteen laiminlyönnin seuraukseksi sopimuksen tekoajankohtana.

162 artikla

Velkojasta johtuva menetys

Velallinen ei ole vastuussa velkojalle aiheutuneesta menetyksestä siltä osin kuin velkoja on myötävaikuttanut laiminlyönnin syntymiseen tai sen vaikutuksiin.

163 artikla

Menetyksen rajoittaminen

1. Velallinen ei ole vastuussa velkojalle aiheutuneesta menetyksestä siltä osin kuin velkoja olisi kohtuullisia toimia toteuttamalla voinut rajoittaa menetystä.
2. Velkojalla on oikeus periä takaisin kohtuulliset kustannukset, jotka sille aiheutuivat siksi, että se yritti rajoittaa menetystä.

164 artikla
Korvaava liiketoimi

Velkojalla, joka on purkanut sopimuksen joko osittain tai kokonaan ja toteuttanut korvaavan liiketoimen kohtuullisen ajan kuluessa ja kohtuullisella tavalla, on oikeus, siltä osin kuin sillä on oikeus vahingonkorvaukseen, saada purettuun sopimukseen perustuvan toimituksen arvon ja korvaavaan liiketoimeen perustuvan toimituksen arvon välinen erotus sekä vahingonkorvaus mahdollisista muista menetyksistä.

165 artikla
Käypä hinta

Jos velkoja on purkanut sopimuksen eikä ole toteuttanut korvaavaa liiketointa, mutta suorituksella on käypä hinta, velkojalla on oikeus, siltä osin kuin sillä on oikeus vahingonkorvaukseen, saada sopimukseen perustuvan kauppahinnan ja purkamisajankohdan mukaisen käyvän hinnan välinen erotus sekä vahingonkorvaus mahdollisista muista menetyksistä.

2 JAKSO VIIVÄSTYSKORKO: YLEISET SÄÄNNÖKSET

166 artikla
Viivästyskorko

1. Jos rahasumman maksaminen on viivästynyt, velkojalla on ilman erillistä ilmoitusta oikeus periä tuosta summasta viivästyskorkoa alkaen maksun erääntymisestä siihen kun se maksetaan, 2 kohdassa määritetyn koron mukaisesti.
2. Maksun viivästymisestä perittävä korko määräytyy seuraavasti:
 - (a) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, tai kolmannessa maassa, korkoprosentti on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioonsa ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko, tai vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen tuloksena Euroopan keskuspankin viimeisimpiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama marginaalikorko, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä;
 - (b) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, viitekorko on sen kansallisen keskuspankin asettama vastaava korko korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.
3. Velkoja voi periä vahingonkorvausta mahdollisesta muusta menetyksestä.

167 artikla
Kuluttajalta perittävä viivästyskorko

1. Jos velallinen on kuluttaja, maksuviivästyksestä perittävä korko erääntyy 166 artiklan mukaisesti vain jos laiminlyöntiin ei ole perusteltua syytä.

2. Viivästyskoron kertyminen alkaa vasta 30 päivän kuluttua siitä kun velkoja on ilmoittanut velalliselle velvoitteesta maksaa korkoa ja korun suuruuden. Tämä ilmoitus voidaan antaa jo ennen kuin maksu erääntyy.
3. Sopimusehto, jossa vahvistetaan korkeampi viivästyskorko kuin 166 artiklassa, tai määrätään korun kertyminen alkamaan tämän artiklan 2 kohdassa määritettyä ajankohtaa aikaisemmin, ei ole sitova siltä osin kuin tämä olisi 83 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä kohtuutonta.
4. Maksuviivästyksestä perittävää korkoa ei saa lisätä pääomaan tuottamaan korkoa.
5. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 JAKSO ELINKEINONHARJOITTAJAN MAKSUVIIVÄSTYS

168 artikla

Viivästyskorko ja korun kertyminen

1. Jos elinkeinonharjoittaja viivyttää tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimittamista tai niihin liittyvien palvelujen suorittamista koskevaan sopimukseen perustuvan kauppahinnan maksamista ilman 88 artiklassa tarkoitettua perusteltua syytä, viivästyksestä peritään korkoa tämän artiklan 5 kohdassa täsmennetyn korun mukaisesti.
2. Jäljempänä 5 kohdassa täsmennetty korko alkaa kertyä sopimuksessa määrättyä maksupäivää tai siinä määrätyn maksuajan päättymistä seuraavasta päivästä lukien. Jos tällaista maksupäivää tai -aikaa ei ole sovittu, kyseinen korko alkaa kertyä
 - (a) 30 päivän kuluttua päivästä, jona velallinen on vastaanottanut laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen; tai
 - (b) 30 päivän kuluttua tavaran, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen vastaanottamispäivästä, jos a alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aikaisempi tai siitä ei ole varmuutta tai jos on epävarmaa, milloin velallinen on vastaanottanut laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen.
3. Jos tavaran, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen sopimuksenmukaisuus on varmistettava hyväksymis- tai tarkistusmenettelyllä, 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu 30 päivän määräaika alkaa hyväksymispäivästä tai tarkistusmenettelyn päättymispäivästä. Tarkistusmenettelyn enimmäiskesto ei saa olla enemmän kuin 30 päivää tavaran tai digitaalisen sisällön toimittamispäivästä tai niihin liittyvien palvelujen suorittamispäivästä, paitsi jos sopimuspuolet nimenomaisesti ovat sopineet muuta ja kyseinen sopimus ei ole 170 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä kohtuuton.
4. Edellä 2 kohdassa määritetty maksuaika ei saa olla enemmän kuin 60 päivää, paitsi jos sopimuspuolet nimenomaisesti ovat sopineet muuta ja kyseinen sopimus ei ole 170 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä kohtuuton.

5. Maksun viivästymisestä perittävä korko määräytyy seuraavasti:
- (a) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, tai kolmannessa maassa, korkoprosentti on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioonsa ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko, tai vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen tuloksena Euroopan keskuspankin viimeisimpiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama marginaalikorko, korotettuna kahdeksalla prosenttiyksiköllä;
 - (b) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, viitekorko on sen kansallisen keskuspankin asettama vastaava korko korotettuna kahdeksalla prosenttiyksiköllä.
6. Velkoja voi periä vahingonkorvausta mahdollisesta muusta menetyksestä.

169 artikla

Perintäkulujen korvaaminen

1. Kun viivästyskorko tulee maksettavaksi 168 artiklan mukaisesti, velkojalla on oikeus saada velalliselta vähintään 40 euron kiinteä summa tai sitä vastaava määrä siinä valuutassa, jossa kauppahinta sopimuksen mukaan on maksettava, korvauksena velkojan perintäkuluista.
2. Velkojalla on oikeus saada velalliselta 1 kohdassa tarkoitetun kiinteän summan lisäksi kohtuullinen korvaus perintäkuluista, jotka ylittävät tämän kiinteän summan ja ovat aiheutuneet velallisen maksuviivästyksestä.

170 artikla

Viivästyskorkoon liittyvät kohtuuttomat sopimusehdot

1. Sopimusehto, joka koskee maksupäivää tai -aikaa, viivästyskorkoa tai perintäkulujen korvaamista, ei ole sitova siltä osin kuin ehto on kohtuuton. Ehto on kohtuuton, jos se poikkeaa karkeasti hyvästä liiketavasta kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisella tavalla, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien tavarán, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvän palvelun luonne.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten pidetään kohtuuttomana sopimusehtoa, jossa määrättävä maksupäivä tai -aika tai viivästyskorko on velkojan kannalta epäedullisempi kuin 167 tai 168 artiklassa määrätty maksupäivä tai -aika tai korko, tai ehtoa, jossa perintäkuluista määrättävä korvaus on pienempi kuin 169 artiklassa määrätty määrä.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten katsotaan, että sopimusehto, jossa viivästyskorko tai korvaus perintäkuluista suljetaan pois, on aina kohtuuton.

171 artikla
Pakottavuus

Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän jakson soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

VII osa Palauttaminen

17 luku Palauttaminen

172 artikla

Palauttaminen sopimuksesta vapautumisen tai sopimuksen purkamisen vuoksi

1. Jos jompikumpi osapuoli vapautuu sopimuksesta tai purkaa sopimuksen, kummallakin osapuolella, jäljempänä 'vastaanottaja', on velvollisuus palauttaa se, minkä se on saanut toiselta osapuolelta, jäljempänä 'sopimussuoritus'.
2. Velvollisuus palauttaa sopimussuoritus kattaa myös siitä johtuvan tuoton tai hyödyn.
3. Kun purettu sopimus koskee tavaroiden toimittamista erissä tai osina, sopimussuorituksen palauttaminen ei koske sellaisia eriä tai osia, joiden osalta kumpikin sopimuspuoli on täyttänyt velvoitteensa kokonaisuudessaan, tai jos suorituksen kauppahinta on maksettava 8 artiklan 2 kohdan nojalla, paitsi jos sopimus on luonteeltaan sellainen, että osasuorituksella ei ole arvoa jommallekummalle osapuolelle.

173 artikla

Rahallisen arvon suorittaminen

1. Jos suoritusta ja siitä mahdollisesti saatua tuottoa tai hyötyä ei voida palauttaa, tai jos kyseessä on digitaalinen sisältö riippumatta siitä, oliko se toimitettu aineellisella välineellä, vastaanottajan on maksettava suorituksen arvo rahassa. Jos palauttaminen olisi mahdollista, mutta aiheuttaisi kohtuutonta rasitusta tai kuluja, vastaanottaja voi päättää maksaa suorituksen arvon rahassa sillä edellytyksellä, että tämä ei vahingoita toisen osapuolen omistukseen perustuvia intressejä.
2. Tavarahan rahallinen arvo on se arvo, joka tavaralla olisi ollut silloin kun maksu on suoritettava, jos vastaanottaja olisi pitänyt tavarahan itsellään siihen asti ilman tuhoutumista tai huonontumista.
3. Jos asiakas vapautuu myyntisopimukseen liittyvästä palvelusopimuksesta tai purkaa sen, kun kyseinen palvelu on suoritettu kokonaan tai osittain, suorituksen rahallinen arvo on määrä, jonka asiakas säästi ottamalla palvelun vastaan.
4. Kun kyseessä on digitaalinen sisältö, suorituksen rahallinen arvo on määrä, jonka asiakas säästi käyttämällä kyseistä digitaalista sisältöä.
5. Kun vastaanottaja on saanut tavaroiden tai digitaalisen sisällön sijasta korvaavan suorituksen rahana tai luontoissuorituksena ja kun vastaanottaja tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista, toinen osapuoli voi vaatia korvaavan suorituksen tai sen rahallisen arvon palauttamista. Kun vastaanottaja on saanut tavaroiden tai digitaalisen sisällön sijasta korvaavan suorituksen rahana tai luontoissuorituksena eikä hän tiennyt eikä hänen

voida olettaa tienneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista, hän voi päättää palauttaa korvaavan suorituksen tai sen rahallisen arvon.

6. Kun kyseessä on digitaalinen sisältö, jota ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta, palautusta ei tehdä.

174 artikla

Käyttöhyödyistä maksaminen ja varojen hallussapidosta kertyvä korko

1. Jos vastaanottaja on käyttänyt tavaroita, hänen on maksettava toiselle osapuolelle tämän käytön rahallinen arvo asianomaiselta ajanjaksolta, jos
 - (a) sopimuksesta vapautuminen tai sen purkaminen johtui vastaanottajasta;
 - (b) vastaanottaja oli ennen tuon ajan alkamista tietoinen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteesta; tai
 - (c) olisi kohtuutonta sallia vastaanottajan käyttää tavaraa maksutta tuona aikana ottaen huomioon tavaran luonne sekä käytön luonne ja määrä ja muiden kuin purkamista koskevien oikeussuojakeinojen saatavuus.
2. Jos vastaanottajan on palautettava rahasuoritus, hänen on maksettava sille korkoa 166 artiklassa määrätyn korkoasteen mukaisesti, jos
 - (a) toisen osapuolen on maksettava käytöstä; tai
 - (b) jos vastaanottaja oli aiheuttanut sopimuksesta vapautumisen petoksen, uhkauksen tai hyväksikäytön vuoksi.
3. Tämän luvun soveltamista varten vastaanottajan ei tarvitse maksaa vastaanottamiensa tavaroiden käytöstä eikä korkoa hallussapitämistään varoista missään muissa kuin 1 ja 2 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa.

175 artikla

Kulujen korvaaminen

1. Jos vastaanottajalle on aiheutunut tavaroista tai digitaalisesta sisällöstä kustannuksia, hänellä on oikeus saada korvaus siltä osin kuin kustannuksista on ollut hyötyä toiselle osapuolelle, edellyttäen että kustannukset aiheutuivat aikana, jolloin vastaanottaja ei tiennyt eikä hänen voida olettaa tienneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista.
2. Vastaanottajalla, joka tiesi tai jonka voidaan olettaa tienneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista, on oikeus saada korvaus vain sellaisista kustannuksista, jotka olivat tarpeen tavaran tai digitaalisen sisällön suojaamiseksi katoamiselta tai arvon alenemiselta, edellyttäen että vastaanottajalla ei ollut tilaisuutta pyytää neuvoa toiselta osapuolelta.

176 artikla
Tasapuolinen mukauttaminen

Tähän lukuun perustuvaa palautus- tai maksuvelvollisuutta voidaan mukauttaa siltä osin kuin velvoitteen suorittaminen olisi selvästi kohtuutonta, kun otetaan huomioon erityisesti se, ettei osapuoli aiheuttanut tai ettei se tiennyt sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista.

177 artikla
Pakottavuus

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän luvun soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

VIII osa Vanhentuminen

18 luku Vanhentuminen

1 JAKSO YLEINEN SÄÄNNÖS

178 artikla

Vanhentumissäännön piiriin kuuluvat oikeudet

Velvoitteen suorittamisen täytäntöönpanoa koskevat oikeudet ja kaikki tämän oikeuden liitännäisoikeudet kuuluvat vanhentumissäännön piiriin tämän luvun mukaisesti.

2 JAKSO VANHENTUMISAJAT JA NIIDEN ALKAMINEN

179 artikla

Vanhentumisajat

1. Lyhyt vanhentumisaika on kaksi vuotta.
2. Pitkä vanhentumisaika on kymmenen vuotta, tai henkilövahinkoon liittyvän vahingonkorvausoikeuden osalta kolmekymmentä vuotta.

180 artikla

Vanhentumisajan alkaminen

1. Lyhyt vanhentumisaika alkaa kulua hetkestä, jolloin tosiseikat, joiden seurauksena oikeutta voidaan käyttää, ovat tulleet tai niiden voidaan olettaa tulleen velkojan tietoon.
2. Pitkä vanhentumisaika alkaa kulua hetkestä, jolloin velallisen on täytynyt täyttää velvoitteensa, tai jos kyseessä on oikeus vahingonkorvaukseen, oikeuden perusteena olevan teon tapahtumisesta.
3. Jos velallisella on jatkuva velvollisuus tehdä jotakin tai pidättyä tekemästä jotakin, velkojalla katsotaan olevan erillinen oikeus suhteessa kunkin velvoitteen täyttämisen laiminlyöntiin.

3 JAKSO VANHENTUMISAIKOJEN PIDENTÄMINEN

181 artikla

Vanhentumisajan keskeyttäminen oikeudellisten ja muiden menettelyjen vuoksi

1. Kummankin vanhentumisajan kuluminen keskeytyy, kun kyseisen oikeuden vahvistamista koskeva tuomioistuinmenettely alkaa.
2. Keskeytys jatkuu, kunnes asiassa tehty on tehty lainvoimainen päätös tai kunnes asian käsittely on muulla tavoin saatettu päätökseen. Jos tuomioistuinmenettely päättyy vanhentumisajan kuuden viimeisen kuukauden aikana ilman että pääasiassa olisi tehty päätös, vanhentumisaika päättyy vasta kuuden kuukauden kuluttua menettelyn päättymisestä.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin välimies- ja sovittelumenettelyihin ja menettelyihin, joissa kahden osapuolen asia saatetaan kolmannen ratkaistavaksi sitovan päätöksen saamiseksi, sekä kaikkiin muihin menettelyihin, joiden tarkoituksena on saada päätös asianomaisesta oikeudesta tai välttää maksukyvttömyys.
4. 'Sovittelulla' tarkoitetaan, siitä käytetystä nimestä riippumatta, jäsenneltyä menettelyä, jossa riidan molemmat tai useammat osapuolet pyrkivät itse vapaaehtoisesti sovintoratkaisuun sovittelijan avustuksella. Menettely voi alkaa osapuolten aloitteesta, tuomioistuin voi suositella sitä tai päättää sen aloittamisesta, tai sovitteluvetoisuudesta voidaan säätää kansallisessa lainsäädännössä. Sovittelu päättyy osapuolten sovintoon tai sovittelijan tai jommankumman osapuolen ilmoitukseen.

182 artikla

Vanhentumisajan päättymisen lykkääminen neuvottelujen vuoksi

Jos osapuolet neuvottelevat asianomaisesta oikeudesta tai siitä, missä olosuhteissa oikeutta koskeva vaatimus voi syntyä, kumpikaan vanhentumisaika ei pääty ennen kuin on kulunut vuosi siitä kun neuvotteluissa viimeksi esitettiin jokin viesti tai siitä kun jompikumpi osapuoli ilmoitti toiselle, ettei halua enää jatkaa neuvotteluja.

183 artikla

Vanhentumisajan päättymisen lykkääminen esteellisyyden vuoksi

Jos esteellisellä henkilöllä ei ole edustajaa, tälle henkilölle kuuluvaa oikeutta koskeva lyhyt ja pitkä vanhentumisaika eivät pääty ennen kuin on kulunut vuosi joko esteellisyyden päättymisestä tai edustajan nimeämisestä.

4 JAKSO VANHENTUMISAIKOJEN KATKAISEMINEN

184 artikla

Vanhentumisajan katkaiseminen tunnustamisen perusteella

Jos velallinen tunnustaa velkojan oikeuden maksamalla osasuorituksen tai koron tai asettamalla vakuuden tai kuittaamalla tai millä tahansa muulla tavalla, alkaa kulua uusi lyhyt vanhentumisaika.

5 JAKSO VANHENTUMISEN VAIKUTUKSET

185 artikla

Vanhentumisen vaikutukset

1. Kun jokin vanhentumisaika on päättynyt, velallisella on oikeus kieltäytyä kyseiseen velvoitteeseen liittyvästä suorituksesta ja velkoja menettää oikeuden kaikkiin suoritusten laiminlyönnistä johtuviin oikeussuojakeinoihin, lukuun ottamatta suorituksesta pidättymistä.
2. Sitä, mitä velallinen on maksanut tai luovuttanut kyseisen velvoitteensa suorittamiseksi, ei voida periä takaisin vain sillä perusteella, että vanhentumisaika oli päättynyt silloin kun suoritus toteutettiin.
3. Koron maksamista koskevan vaateen ja muiden liitännäisvaateiden vanhentumisaika päättyy viimeistään samaan aikaan kuin päävaateen.

6 JAKSO VANHENTUMISAJAN MUUTTAMINEN SOPIMUKSELLA

186 artikla

Vanhentumista koskevat sopimukset

1. Tässä luvussa vahvistettuja sääntöjä voidaan muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella; erityisesti voidaan lyhentää tai pidentää vanhentumisaikoja.
2. Lyhyttä vanhentumisaikaa ei voida lyhentää alle vuoteen eikä pidentää yli kymmeneen vuoteen.
3. Pitkää vanhentumisaikaa ei voida lyhentää alle vuoteen eikä pidentää yli kolmeenkymmeneen vuoteen.
4. Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.
5. Jos kyseessä on yrityksen ja kuluttajan välinen sopimus, tätä artiklaa ei saa soveltaa kuluttajan vahingoksi.

Lisäys 1

Malliohjeet sopimuksen peruuttamista varten

Peruuttamisoikeus

Teillä on oikeus peruuttaa tämä sopimus 14 päivän kuluessa mitään syytä esittämättä.

Peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua päivästä, (1).

Peruuttamisoikeuden käyttämistä varten teidän on toimitettava meille (2) ilmoitus (esim. postitse lähetetty kirje, faksi tai sähköpostiviesti), jossa todetaan selvästi, että haluatte peruuttaa tämän sopimuksen. Ilmoituksen voi tehdä myös käyttäen liitteenä olevaa peruutuslomakkeen mallia, mutta se ei ole välttämätöntä. (3)

Peruuttamisen määräajan noudattamista varten riittää, että ilmoitus peruuttamisoikeuden käytöstä lähetetään ennen peruuttamisen määräajan päättymistä.

Peruuttamisen vaikutukset

Jos päätätte peruuttaa tämän sopimuksen, maksamme teille takaisin kaikki suorittamanne maksut, mukaan lukien toimituskulut (ei kuitenkaan niitä mahdollisia ylimääräisiä kuluja, jotka ovat aiheutuneet siitä, että valitsitte muun kuin tarjoamamme edullisimman vakiotoimitustavan) viipymättä ja viimeistään 14 päivän kuluttua siitä kun olemme saaneet tiedon päätöksestänne peruuttaa tämä sopimus. Maksut palautetaan samalla maksuvälineellä, jolla ne oli alun perin maksettu, ellette nimenomaisesti ilmoita toisin; palautuksesta ei missään tapauksessa koidu teille lisäkustannuksia. 4

5

6

Täyttöohjeet:

1 Lisätään jokin seuraavista lainausmerkein varustetuista kohdista:

- a) kun kyseessä on myyntisopimukseen liittyvä palvelusopimus tai sopimus, jonka nojalla toimitetaan vettä, kaasua tai sähköä, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättynä määränä, tai kaukolämpöä tai muutoin kuin aineellisella välineellä toimitettavaa digitaalista sisältöä: ”jona sopimus on tehty.”;
- b) kun kyseessä on myyntisopimus: ”jona te (tai nimeämämme kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte tavarat tosiasialliseen hallintaan.”;
- c) kun kyseessä on sopimus, jossa kuluttaja on tilannut monenlaisia tavaroita samassa tilauksessa ja tavarat toimitetaan erikseen: ”jona te (tai nimeämämme kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte viimeiset tavarat tosiasialliseen hallintaan.”;

- d) kun kyseessä on sopimus, jossa tavara toimitetaan erissä tai osina: ”jona te (tai nimeämänne kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte viimeisen erän tai osan tosiasialliseen hallintaanne.”;
- e) kun kyseessä on sopimus, jossa tavaroita toimitetaan säännöllisesti määrätyn ajan kuluessa: ”jona te (tai nimeämänne kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte ensimmäiset tavarat tosiasialliseen hallintaanne.”

2 Täytetään elinkeinonharjoittajan nimi, käyntiosoite ja tarvittaessa puhelin- ja faksinumero sekä sähköpostiosoite.

3 Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa kuluttajalle mahdollisuuden täyttää ja toimittaa vakioimuotoinen peruuttamislomake sähköisesti verkossa, lisätään seuraava kohta: ”Voitte myös täyttää peruuttamista koskevan vakiolomakkeen sähköisesti tai antaa muun selvän ilmoituksen verkkosivullamme osoitteessa [lisätään internetosoite]. Jos käytätte tätä vaihtoehtoa, toimitamme teille viipymättä vahvistuksen peruuttamisilmoituksen vastaanottamisesta pysyvällä välineellä (esim. sähköpostitse).”

4 Kun kyseessä on sopimus, jossa elinkeinonharjoittaja ei ole tarjoutunut noutamaan tavaroita itse peruuttamisen tapahtuessa, lisätään seuraava kohta: ”Voimme pidättää palautuksen, kunnes olemme saaneet tavarat takaisin tai olette osoittanut palauttaneenne ne, sen mukaan kumpi näistä tapahtuu aiemmin.”

5 Jos kuluttaja on vastaanottanut sopimuksessa tarkoitetut tavarat, lisätään seuraava kohta:

a lisätään:

- ”Elinkeinonharjoittaja noutaa tavarat.”; tai
- ”Teidän on lähetettävä tai palautettava tavarat meille tai ____ [lisätään tarvittaessa sen henkilön nimi ja käyntiosoite, jonka elinkeinonharjoittaja on valtuuttanut vastaanottamaan tavarat puolestaan], viipymättä ja viimeistään 14 päivän kuluttua päivästä, jona ilmoititte meille sopimuksen peruuttamisesta. Määräajan noudattamiseksi riittää, että tavarat lähetetään ennen 14 päivän määräajan päättymistä.”

b tai:

- ”Elinkeinonharjoittaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset.”; tai
- ”Kuluttaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset.”; tai
- Jos kyseessä on etäsopimus eikä elinkeinonharjoittaja ole tarjoutunut maksamaan tavaroiden palauttamiskustannuksia ja tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavallisessa postissa: ”Kuluttaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset, jotka ovat ____ euroa [lisätään määrä].”; tai jos tavaroiden palauttamiskustannuksia ei voida määrittää tarkasti etukäteen: ”Kuluttaja maksaa tavaroiden

palauttamiskustannukset, joiden määräksi arvioidaan enintään noin ____ euroa [lisätään määrä]”; tai

- Jos kyseessä on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus ja tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavallisessa postissa, ja ne on toimitettu kuluttajan kotiin sopimuksen tekoajankohtana: ”Elinkeinoharjoittaja noutaa tavarat omalla kustannuksellaan.”

☐ ”Kuluttaja on vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka johtuu muusta kuin tavaroiden luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamiseksi tarvittavasta käsittelystä.”

6 Jos sopimus koskee myyntisopimukseen liittyvien palvelujen suorittamista, lisätään seuraava kohta: ”Jos olette pyytänyt, että myyntisopimukseen liittyvien palvelujen suorittaminen aloitetaan peruuttamisen määräajan kuluessa, teidän on maksettava meille määrä, joka vastaa niiden suoritusten laajuutta, jotka on toteutettu ennen kuin ilmoititte meille tämän sopimuksen peruuttamisesta, suhteessa koko sopimuksen täyttämiseen.”.

Lisäys 2

Peruuttamislomakkeen malli

(Lomake täytetään ja palautetaan vain kun halutaan peruuttaa tehty sopimus.)

- Vastaanottaja: [tähän lisätään elinkeinonharjoittajan nimi, käyntiosoite ja tarvittaessa faksinumero ja sähköpostiosoite]:
- Ilmoitan/Ilmoitamme*, että haluan/haluamme* peruuttaa tekemäni/tekemämme* sopimuksen, joka koskee seuraavien tavaroiden toimittamista* / seuraavan digitaalisen sisällön toimittamista / seuraavan palvelun suorittamista*
- Tilauspäivä* / Vastaanottopäivä*
- Kuluttajan nimi* / Kuluttajien nimet*
- Kuluttajan osoite* / Kuluttajien osoitteet*
- Kuluttajan allekirjoitus* / Kuluttajien allekirjoitukset* (vain jos lomake täytetään paperilla)
- Päiväys

* Tarpeeton yliviivataan.

LIITE II

VAKIOMUOTOISEN ILMOITUKSEN MALLI

Olette tekemässä sopimusta, johon sovelletaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia eli sääntöjä, joita kuluttajat voivat käyttää valtioiden rajat ylittävissä sopimuksissa kansallisen sopimusoikeuden sääntöjen sijasta. Nämä säännöt ovat identtiset kaikkialla Euroopan unionissa, ja ne on laadittu niin, että ne takaavat korkean kuluttajansuojan.

Sopimukseen sovelletaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia vain, jos annatte siihen nimenomaisen suostumuksenne.

Jos sopimus on tehty puhelimitse tai jollakin muulla tavoin (esimerkiksi tekstiviestillä), ette ole voinut saada tätä ilmoitusta etukäteen. Siinä tapauksessa sopimus tulee voimaan vasta kun olette saanut tämän ilmoituksen ja vahvistanut, että suostutte EU:n yhteisen kauppalain käyttöön.

Jäljempänä esitetään kuluttajan tärkeimmät oikeudet.

YHTEINEN EUROOPPALAINEN KAUPPALAKI: TÄRKEIMMÄT KULUTTAJAN OIKEUDET

Kuluttajan oikeudet ennen sopimuksen allekirjoittamista

Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle olennaiset tiedot sopimuksesta, esimerkiksi tuotetta koskevat tiedot ja sen kauppahinta, mukaan lukien kaikki verot ja maksut, sekä omat yhteystietonsa. Tietojen on oltava erityisen yksityiskohtaiset silloin kun ostoksia tehdään muualla kuin elinkeinonharjoittajan liikkeessä tai jos kuluttaja ei ole henkilökohtaisesti tekemisissä elinkeinonharjoittajan kanssa eli esimerkiksi silloin kun ostoksia tehdään verkossa tai puhelimitse. Jos näissä tiedoissa on puutteita tai virheitä, kuluttajalla on oikeus vahingonkorvaukseen.

Kuluttajan oikeudet sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen

Kuluttaja voi useimmissa tapauksissa **peruuttaa kaupan** 14 päivän kuluessa, **jos tavarat on ostettu** muualla kuin elinkeinonharjoittajan liikkeessä tai jos hän ei ole tavannut elinkeinonharjoittajaa henkilökohtaisesti ostotapahtuman yhteydessä (esimerkiksi jos ostokset on tehty verkossa tai puhelimitse). Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle tätä koskevat tiedot ja vakiomuotoinen **peruuttamislomake**²³. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole toiminut näin, kuluttajalla on oikeus perua sopimus vuoden kuluessa.

Mitä kuluttaja voi tehdä, jos tuotteet ovat virheellisiä tai niitä ei toimiteta sovitusti? Kuluttaja voi vaatia, että tuote 1) toimitetaan, 2) vaihdetaan tai 3) korjataan, tai 4) että kauppahintaa alennetaan. 5) Kuluttaja voi perua sopimuksen, palauttaa tuotteen ja saada rahansa takaisin, paitsi jos virhe on hyvin vähäinen. 6) Kuluttaja voi vaatia vahingonkorvausta. Kuluttajan ei tarvitse maksaa kauppahintaa ennen kuin hän on saanut virheettömän tuotteen.

²³

Insert a link here.

Jos elinkeinonharjoittaja ei ole suorittanut jotakin myyntisopimukseen liittyvää *palvelua* sopimuksessa luvatussa tavalla, kuluttajalla on vastaavat oikeudet. Sen jälkeen kun kuluttaja on huomauttanut asiasta elinkeinonharjoittajalle, tällä on kuitenkin oikeus yrittää ensin hoitaa asia sovitulla tavalla. Vasta jos elinkeinonharjoittaja ei vieläkään saa hoidettua asiaa kuntoon, kuluttajalla on oikeus 1) pyytää uudelleen elinkeinonharjoittajaa suorittamaan kyseinen palvelu, 2) olla maksamatta kauppahintaa kunnes palvelu on suoritettu asianmukaisella tavalla, 3) vaatia hinnanalennusta, tai 4) vaatia vahingonkorvausta. 5) Kuluttaja voi myös peruuttaa sopimuksen ja saada rahansa takaisin, paitsi jos palvelun suorittamiseen liittyvä virhe on hyvin vähäinen. **Määräaika, johon mennessä kuluttajan on vaadittava oikeuksiaan siinä tapauksessa, että tuotteet ovat virheellisiä tai niitä ei toimiteta sovituksi:** Kuluttajalla on aikaa vaatia oikeuksiaan kaksi vuotta sen jälkeen kun hän on huomannut tai hänen olisi pitänyt huomata, että elinkeinonharjoittaja ei ole täyttänyt sopimusta sovitulla tavalla. Jos tällaisia ongelmia ilmenee vasta pitkän ajan kuluttua, kuluttajan on vaadittava oikeuksiaan viimeistään 10 vuoden kuluttua siitä kun elinkeinonharjoittajan olisi pitänyt toimittaa tavarat tai digitaalinen sisältö tai suorittaa niihin liittyvä palvelu.

Suoja kohtuuttomia sopimusehtoja vastaan: Elinkeinonharjoittajan kohtuuttomat vakiosopimusehdot eivät sido kuluttajaa oikeudellisesti.

Tämä luettelo kuluttajan oikeuksista ei ole tyhjentävä eikä siinä esitetä kaikkia yksityiskohtia.

Yhteinen eurooppalainen kauppalaki on saatavissa täällä. Sopimus kannattaa lukea huolellisesti läpi.

Mahdollisen riita-asian syntyessä voi olla hyvä hankkia oikeudellista neuvontaa.